การกำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง เทพเจ้าจำแลง

SHORT FILM DIRECTING TITLED “the shape of god”

นาย ปฏิคม ลาภาพันธุ์

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง เทพเจ้าจำแลง

SHORT FILM DIRECTING TITLED “the shape of god”

นาย ปฏิคม ลาภาพันธุ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....วันที่ 4 ต.ค. 62 .

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรมณี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ ..... ก

สารบัญ ..... ข

บทที่

1 บทนำ 1

ที่มาและความสำคัญของโครงการ 1

วัตถุประสงค์ของโครงการ 1

ขอบเขตของโครงการ 1

ลักษณะของโครงการ 1

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย 1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 2

2 การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล 3

ศึกษาวัฒนธรรมกับระบบความเชื่อในสังคมไทย 3

ศึกษาแนวคิด Dramaturgical perspective 4

ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับร่างทรง 5

ศึกษาภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ 8

3 การเขียนบทภาพยนตร์ 13

ประเด็น (Theme) 13

ประโยคขาย (Log line) 13

โครงเรื่อง (Plot) 13

โครงเรื่องขยาย (Treatment) 14

บทภาพยนตร์ (Screenplay) 15

4 ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์ 67

การคัดเลือกนักแสดง 67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้า

การกำกับศิลป์ 74
สถานที่ถ่ายทำ 75
อุปกรณ์ประกอบฉาก 79
การออกแบบเครื่องแต่งกาย 80
แผนการถ่ายทำ 84

5 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ 93
การเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ 93
อุปกรณ์บันทึกเสียง 94
การกำกับภาพรวมของภาพยนตร์ 94
มุมกล้องและขนาดภาพ 100

6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ 101
การลำดับภาพ 101
ขั้นตอนการเกลี่ยสี 115
เสียงในภาพยนตร์ 116
เทคนิคพิเศษ 116

7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ 117
บทสรุป 117
ข้อเสนอแนะ 118

บรรณานุกรม 119

ประวัติผู้วิจัย 120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า “เทพเจ้าจำแลง”
	DRAMA SHORT FILM DIRECTING “THE SHAPE OF GOD ”

ชื่อ	นาย ปฏิคม ลาภาพันธุ์
รหัสประจำตัว	58020362
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ ศรมณี

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้เกิดจากความสนใจในการกำภาพยนตร์สั้นแนวดราม่าและระทึกขวัญโดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากรายการข่าวทีวีที่มีการประโคมข่าวเรื่องของร่างทรงอย่างต่อเนื่องในปี พ.ศ. 2560

ข้าพเจ้าได้มองเห็นคนจนรายได้ต่ำที่มองเห็นเรื่องของร่างทรงเป็นเรื่องสำคัญของชีวิต และได้เห็นมุมมองการใช้ความเชื่อในทางที่ผิดและมันได้กลายมาเป็นธุรกิจสำคัญของประเทศที่สามารถสร้างเม็ดเงินได้ถึงหลายหมื่นล้านบาทต่อปี

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเสมือนเรื่องราวการเดินทางตามความเชื่อของสองแม่ลูกเพื่อรักษาโรค มีส่วนผสมของความเป็นจริงและเรื่องปรุงแต่ง ภาพยนตร์ที่ออกมาจึงเปรียบเสมือนหนัง road trip ที่บอกเล่าเรื่องราวทางความเชื่อของไทย และแสดงเบื้องลึก เบื้องหลัง ของการใช้ความเชื่อทั้งหมดในทางที่ทั้งถูกและผิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ เริ่มจากความสนใจในเรื่องของความเชื่อ และ ศาสนา ที่ปัจจุบันมันได้แปรรูปไปอยู่ในสื่อต่างๆอย่าง อินเทอร์เน็ตหรือรายการทีวี ความเชื่อความศรัทธาในยุคนี้เป็นอะไรที่ไม่ต่างจากความบันเทิงไปเสียแล้วแต่ที่หน้าแปลกคือ มันกลับมีผู้ชมทางบ้านเชื่อ และกลายเป็นธุรกิจที่หมุนเวียนเงินภายในประเทศได้ถึงสองหมื่นล้านบาท มันทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นโลกที่ก้าวหน้าพร้อมกับช่องว่างในจิตใจคนไปพร้อมๆกัน และคิดว่ามุมมองนี้แหละที่ข้าพเจ้าอยากที่จะเล่ามันออกมา เพื่อศึกษามุมมองความเชื่อ ที่มีผลต่อสังคม ไม่ว่าจะผลดีหรือผลเสียก็ตาม

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของรายการทีวีที่มีผลต่อบุคคลเล็กๆไปสู่เรื่องใหญ่ของสังคม
2. เพื่อเล่าถึงความเชื่อของศาสนาที่ผิดเพี้ยนในสังคมไทยในปัจจุบัน
3. เพื่อเล่าถึงผลกระทบของความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อชีวิตของคนไทย

ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า ทริลเลอร์ (ความยาว 30 นาที)

ลักษณะของโครงการ

ผลิตภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า ว่าด้วยเรื่องราวของ เอ็ม ชายหนุ่มที่รู้ว่าตัวเองเป็นโรคลมชักเหมือนแม่ และเชื่อว่ามันเป็นโรคทางไสยศาสตร์ เขาจึงเดินทางไปหาร่างทรงเพื่อรักษาโรค

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. **ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล**
    - ศึกษาเรื่องความเชื่อประเพณีความเป็นมาของร่างทรง
    - ศึกษาชีวิตของคนชั้นล่างที่ความเชื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญ
    - ศึกษาเรื่องโรคลมชัก และความเชื่อทางไสยศาสตร์
    - ศึกษาภาพยนตร์เรื่อง ตลก69 ฉลาดเกมส์โกง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ขั้นตอนการเขียนบท

- รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทภาพยนตร์
- เขียนโครงเรื่องขนาดย่อ (Plot)
- พัฒนาสู่โครงเรื่องขยาย (Treatment)
- เขียนบทภาพยนตร์ (Screenplay)
- เขียนบทภาพยนตร์สำหรับการถ่ายทำ (Shooting script)

3. การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

- การวางแผนการถ่ายทำ
- จัดหาสถานที่ถ่ายทำและบล็อกซ็อต
- คัดเลือกนักแสดง
- จัดเตรียมเสื้อผ้านักแสดง และอุปกรณ์ประกอบฉาก
- จัดเตรียมทีมงานและจัดหาสถานที่พักพร้อมสวัสดิการกองถ่าย
- วางแผนการเดินทางไปยังสถานที่ถ่ายทำ

4. การถ่ายทำ

- ควบคุมการถ่ายทำเพื่อให้ได้ภาพและอารมณ์ตามที่ต้องการ

5. หลังการถ่ายทำ

- ตัดต่อแบบหยาบ
- ตัดต่อแบบสมบูรณ์
- ปรับแต่งเสียง สี คำบรรยาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ผู้ชมได้รับแง่คิดเกี่ยวกับการเสพสื่อและความเชื่อในทางที่ถูกที่ควร
2. ทำให้ผู้ชมตระหนักถึงปัญหาเล็กๆของความเชื่อผิดๆที่เป็นภัยร้ายต่อสังคม
3. ทำให้ผู้ชมรับรู้ถึงปัญหาทางความเชื่อและพร้อมที่จะแก้ปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นต้องมีการค้นคว้าข้อมูลเพื่อที่จะนำมาศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลเพื่อนำมาเป็นแนวทางการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้กำหนด แนวทางก่อนขั้นตอนการผลิตโดยข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะผลิตภาพยนตร์แนว Drama ที่มีเนื้อหา ประเด็นเกี่ยวกับความเชื่อของร่างทรงและไสยศาสตร์ ข้าพเจ้าจึงเริ่มค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับร่างทรง ความเชื่อประเพณี วรรณกรรม เพื่อจะได้นำข้อมูลมา ประยุกต์ใช้ในการสร้างภาพยนตร์

วัฒนธรรมกับระบบความเชื่อในสังคมไทย

ระบบความเชื่อ ย่อมรวมถึงศาสนา และความเชื่อในลัทธิต่างๆ ศาสนา ในความหมายกว้าง ๆ คือการบวงสรวงบูชาหรือการสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างมนุษย์กับอำนาจศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ซึ่งมนุษย์เชื่อว่าสามารถควบคุมหรือมีอิทธิพลเหนือวิถีทางของธรรมชาติและวิถีชีวิตของมนุษย์ ศาสนาตามทัศนะทางมานุษยวิทยาจึงบ่งบอกนัยถึงการขยายความสัมพันธ์ทางสังคมของมนุษย์ออกไปสู่ความสัมพันธ์กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่งมีอำนาจเหนือมนุษย์และธรรมชาติ ดังนั้นศาสนาและความเชื่อทางศาสนาจึงเป็นสิ่งสากลที่เราพบเห็นได้ในทุกสังคมตลอดมาทุกยุคทุกสมัย (ยศ สันตสมบัติ, 2537 : 214) ศาสนาอาจจัดว่าเป็นวัฒนธรรมทางนามธรรมที่มีผลต่อการสร้างวัฒนธรรมทางรูปธรรม การทำความเข้าใจศาสนาเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยาก แรกเริ่มทีเดียวศาสนาและความเชื่อถือกำเนิดจากความกลัว ความต้องการความมั่นคงทางจิตใจ และความสงสัยในปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวมนุษย์ ในสมัยโบราณ มนุษย์ดำเนินชีวิตในท่ามกลางปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่มนุษย์ไม่สามารถเข้าใจได้ ไม่ว่าจะเป็นความมืด ความสว่าง ความร้อน ความหนาว พายุฝน ฟ้าร้อง ฟ้าผ่า ภาวะเกิด แก่ เจ็บ ตาย ฯลฯ ทำให้เกิดความกลัวและเชื่อว่าต้องมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มีอำนาจลี้ลับอยู่เหนือปรากฏการณ์เหล่านี้ซึ่งสามารถบันดาลคุณและโทษแก่มนุษย์ได้ ฉะนั้นมนุษย์จึงพยายามหาวิธีการอ้อนวอนเอาใจหรือต่อรองกับอำนาจลึกลับของธรรมชาติด้วยการบูชา บนบานหรือเซ่นไหว้ (ยศ สันตสมบัติ,2537)

บทความจาก ศ.ดร.ยศ สันตสมบัติ อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี พ.ศ.2537

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิด Dramaturgical perspective ของ Erving goffman นักสังคมวิทยา

กล่าวคือหากเปรียบโลกนี้คือละครเวที สมาชิกในสังคมต่างก็เป็นนักแสดงที่ต้องแสดงบทบาทของตนเองผ่านหน้ากากที่สวมใส่อยู่ในการปฏิสังสรรค์กับผู้อื่น ร่างทรงก็เช่นเดียวกัน ขณะที่แสดงตนเป็นเจ้าหรือเทพตามความเชื่อของเขา ร่างทรงเปรียบเสมือนนักแสดงที่มีอำนาจครอบงำเหนือผู้ชม การแสดงเพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่าเขาเป็นร่างทรงของเทพองค์นั้นจริงๆ

การแสดงของร่างทรงต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วนสำคัญดังนี้

1.ภาพที่ปรากฏ เป็นส่วนที่เกี่ยวกับการแต่งกายชี้ให้เห็นถึงคุณลักษณะของเทพ

2.กริยาท่าทาง การแสดงท่าทางและการพูดจาที่มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของเทพที่มาประทับทรงเป็นส่วนสำคัญต่อการตีความของผู้อื่น

3.ที่ตั้ง สำนักทรงเปรียบเสมือนเวทีการแสดงที่ประกอบไปด้วยแสง สี เสียง อุปกรณ์ตกแต่งต่างๆ ทั้งหมดเป็นส่วนสำคัญช่วยเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและความสำเร็จในการบทบาทของร่างทรง

ร่างทรงกับสังคมไทย

การเข้าทรง เป็นความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณ มีรากเหง้าก่ อเกิดขึ้นมาพร้อมกับพัฒนาการทางจิตวิญญาณของมนุษย์ สำหรับสังคมไทยการทรงเจ้าเริ่มปรากฏเป็นหลักฐานเมื่อไหร่ไม่ชัดเจน แต่การทรงเจ้าถูกปลูกฝังไปพร้อมกับความเชื่อของไทยโบราณ ซึ่งในสังคมไทยโบราณนั้นมีการนับถือผีมาก่อน ไม่ว่าจะเป็นพลังเหนือธรรมชาติ พลังจากบรรพบุรุษ หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ ความเชื่อแบบนี้อยู่ในสังคมไทยมาอย่างยาวนาน และการทรงเจ้านั้นก็ยังถูกปลูกฝังไปพร้อมกับหลักธรรมคำสอนของศาสนาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ศาสนาฮินดู ที่นับถือเทพเจ้ามากมายจนหล่อหลอมเกิดเป็นวัฒนธรรมร่างทรงขึ้นมา การทรงเจ้าและร่างทรงนั้นมีมานานแล้ว ย้อนกลับไปในสมัยรัชกาลที่ ๔ บันทึกไว้ว่ามีการลงโทษคนทรง-เจ้า เพราะว่าคนเหล่านี้ก่อให้เกิดความวุ่นวาย รวมถึงปล่อยข่าวลือก่อนเกิดเหตุไฟไหม้อยู่เสมอ เพื่อเป็นการข่มขู่ให้ราษฎรหวาดกลัวไม่กล้าเอาเยี่ยงอย่าง อีกทั้งคนกลุ่มนี้ยังอยู่ในกลุ่มผู้ต้องสงสัยคดีลอบวางเพลิง ดังคำกล่าวที่ว่า “เมื่อกลัวจะมิสมคำดังว่า ก็คิดอ่านการทุจริตทิ้งไฟประกอบเหตุ”

บทความโดย พีรชัช โตสัมพันธ์มงคล

https://ngthai.com/cultures/13172/spirit-medium/

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังดำเนินนโยบายโมเดลเศรษฐกิจใหม่เพื่อขับเคลื่อนให้ประเทศพัฒนาไปสู่ ยุค 4.0 ทำให้สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น อัตราการแข่งขันในหน้าที่การงานและการศึกษาสูงขึ้น หลายหน่วยงานนำเทคโนโลยีและสื่อออนไลน์เข้ามาใช้กันมากขึ้น ประกอบกับเศรษฐกิจไทยที่กำลังซบเซา ทำให้ผู้ประกอบการหลายแห่งต้องลดต้นทุนการผลิตลง ส่งผลให้เกิดการ “เลิกจ้างงาน” หรือ “ปลดพนักงานออก”

สาเหตุเหล่านี้ส่งผลให้คนไทยเกิดความวิตกกังวล มีอาการตึงเครียด และในบางรายคิดสั้นฆ่าตัวตาย ไปจนถึงก่อปัญหาอาชญากรรมขึ้น เมื่อหาทางออกไม่ได้ บรรดาผู้ที่ประสบปัญหาจากเศรษฐกิจต้องการที่พึ่งทางใจ และแน่นอนว่าหลายคนส่วนใหญ่เลือกไปพึ่งพาขอความช่วยเหลือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตามความเชื่อที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณเป็นอันดับแรก โดยอาจจะไปปรึกษาหมอดูหรือไปหาร่างทรง

จากการสำรวจอาชีพหมอดู และอาชีพร่างทรงแล้ว พบว่าจะมีการให้บริการหลักๆ สองประเภท คือ การตรวจดวงชะตา และ การสะเดาะห์เคราะห์

ทว่าบางสำนัก อาชีพร่างทรงยังรับรักษาโรคและแก้ไขปัญหาอื่นๆ แก่ผู้รับบริการ เช่น การแก้ไสยผีเข้า หรือการเรียกเทพเจ้าต่างๆ มาประทับร่างให้ดู และยิ่งในปัจจุบันไม่ว่าใครก็สามารถเข้าถึง ร่างทรงได้ผ่านช่องทางโซเชียลมีเดีย ทั้งเฟซบุ๊ก และกลุ่มไลน์ที่เป็นแหล่งรวมตัวของสาวกร่างทรงเพื่อพูดคุยกัน หรือกระจายข่าวสาร หรือแม้แต่การประกอบพิธีกรรมต่างๆ ก็สามารถทำได้ผ่านทาง เฟซบุ๊คไลฟ์หรือทวิตเตอร์

งานวิจัยเกี่ยวกับร่างทรง

ผศ.ดร.พิม บอกเล่าถึงงานวิจัยในครั้งนั้นเพิ่มเติมอีกว่า การเข้าทรง สำหรับสังคมไทย หากจะว่ากันจริงๆ ก็ไม่ต่างอะไรกับการไปปรึกษาจิตแพทย์มากนัก ผิดแต่เพียง ตามความเชื่อของคนไทย หากไปพบจิตแพทย์ ก็มักจะถูกสังคมมองว่า น่าจะมีความผิดปกติทางจิต ซึ่งใครที่ถูกมองเช่นนั้นก็มักจะเกิดความอับอาย ซึ่งแตกต่างจากเวลาที่ไปพบกับร่างทรง ที่มักจะไม่เกิดการถูกวิพากษ์วิจารณ์ในลักษณะนั้น ซึ่งประเด็นนี้ เห็นได้ชัดว่า มีความแตกต่างจากในต่างประเทศ ที่หากเกิดภาวะความเครียดเมื่อไหร่ ก็มักจะไปปรึกษาจิตแพทย์ ได้ทันที โดยที่คนในสังคม ไม่ได้มองว่าคนคนนั้นมีความผิดปกติ

ส่วนการ เข้าทรง ถือว่าเข้าข่ายเป็นการหลอกลวงประชาชนหรือไม่นั้น ส่วนตัว ก็คงบอกไม่ได้ เพราะวิทยาศาสตร์ในปัจจุบัน ยังไม่มีเครื่องไม้เครื่องมืออะไร ที่จะมาพิสูจน์เรื่องนี้ได้ชัดเจน เพราะจากการสำรวจก็มีพบเช่นกันว่า มีร่างทรงที่เชื่อว่าตนเองมีเทพประทับร่างจริงๆ และต้องการที่จะช่วยเหลือคนที่กำลังประสบปัญหา โดยไม่ได้หวังเงินทองอะไรตอบแทนแต่ในจำนวนนี้ หากถามว่า มีกลุ่มมิจฉาชีพแฝงตัวเข้ามาหาผลประโยชน์ โดยการหลอกลวงประชาชนหรือไม่ มันก็คงปฏิเสธได้ยาก ฉะนั้น มันก็คงต้องขึ้นอยู่กับความเชื่อและวิจารณญาณส่วนบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปี 2539 ร่างทรงในไทย มี 1 แสนคน สร้างเงินหมุนเวียนในประเทศ 20,000 ล้านบาท

สำหรับสถิติร่างทรงของประเทศไทยในปัจจุบัน นั้น ผศ.ดร.พิม บอกเล่ากับทีมข่าวว่า ทางศูนย์วิจัยกสิกรไทยเคยสำรวจ เมื่อปี พ.ศ.2539 พบว่า จำนวนร่างทรงในประเทศไทย ที่คาดว่า มีอยู่ประมาณ1 แสนคน ณ ขณะนั้น สามารถสร้างวงเงินหมุนเวียนในสังคมไทย ไม่ต่ำกว่า 20,000 ล้านบาท

นักวิชาการชี้ ร่างทรงไทย มีทั้งของจริง และหลอกลวง

แต่ถึงแม้การเข้าทรงจะมีมานานตามความเชื่อของคนไทย ก็ต้องบอกว่าปัจจุบันมีทั้งคนที่เข้าทรงจริงๆ กับคนที่ต้องการหาผลประโยชน์ก็มี โดยพวกนี้ จะแบ่งออกได้เป็น 4 กรณี คือ

1. ร่างทรง จำพวก เสแสร้ง โดยจำพวกนี้ คือพวกที่หวังผลประโยชน์บางอย่าง

2. ร่างทรง จำพวก อุปาทาน ทั้งอุปาทานเดี่ยว และอุปาทานหมู่ ซึ่งเกิดจากความเชื่อเรื่องวิญญาณแบบฝังรากลึกในจิตใจมาอย่างยาวนาน จนกระทั่งทำให้รู้สึกว่าตนเองเป็นเทพเจ้าจริงๆ

3. ร่างทรง เนื่องจากมีอาการจิตประสาท ป่วยเป็นโรคบางโรค กระทั่งทำให้เกิดอาการหูแว่ว เกิดภาพหลอน ทำให้หลุดออกจากความเป็นจริง

4. ร่างทรง ประเภท สามารถรู้ในสิ่งลึกลับ ที่คนอื่นไม่รู้ ซึ่งประเด็นนี้ ดร.ศิลป์ชัย บอกเล่ากับทีมข่าวว่าส่วนตัวเองก็เคยมีประสบการณ์พบเจอกับ ร่างทรง ที่สามารถบอกเล่าเหตุการณ์ในอดีตที่เคยเกิดขึ้นของบุคคลที่เข้าไปพบได้ ทั้งๆที่ไม่เคยพบเจอกันมาก่อน และบางรายถึงขั้นสามารถทำนายเหตุการณ์บางอย่างที่จะเกิดขึ้นกับบุคคลที่เข้าไปพบได้อย่างถูกต้องทั้งๆที่ยังไม่ได้มีการสนทนากันมาก่อนหน้านี้ได้

สาเหตุที่คนยอมมาหาร่างทรงมีอยู่ด้วยกัน 3 เหตุผลหลักๆ

1.มีอาการป่วยรักษาไม่หาย โดยสาเหตุนี้นับเป็นสาเหตุอันดับหนึ่งจากการสำรวจ เช่นมีอาการปวดหัวอย่างหนัก แขนขาไม่มีแรง คลุ้มคลั่ง รักษาด้วยแพทย์แผนปัจจุบันเท่าไหร่ก็ไม่หายทำให้ต้องหันไปพึ่งพาการรักษากับ เหล่าร่างทรงโดยเมื่อไปถึงมักจะถูกเหล่าร่างทรงจี้จุดถึงอาการต่างๆว่าไม่มีทางที่จะรักษาหายจนกว่าจะให้เทพมาลงประทับร่างเพื่อทำภารกิจบนโลกมนุษย์

ซึ่งภารกิจที่เหล่าทวยเทพต้องทำกันนั่นก็คือการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์บนโลกให้หลุดพ้นโดยการทำพิธีสะเดาะเคราะห์ต่างๆ

2.ฝันว่าเห็นเทพมาขอใช้ร่าง ซึ่งกรณีนี้ส่วนใหญ่มักจะพูดตรงกันว่า เหล่าทวยเทพต่างๆจะมาเข้าฝันเพื่อขอลงมาประทับร่าง ทำภารกิจช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์

3.สืบทอดตามความเชื่อภายในครอบครัวจากรุ่นสู่รุ่นสำหรับประเด็นนี้เนื่องจากคนไทยเรามักมีความเชื่อของการบูชาผีบรรพบุรุษและเทพเจ้าด้วยกันทั้งครอบครัว และเมื่อถึงเวลาที่ใครล่วงลับไปคนเหล่านั้นก็จะต้องสืบทอดการเป็นร่างทรงตามความเชื่อที่ปลูกฝังมาแต่เกิดนั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปข้อมูลที่นำมาใช้ในการเขียนบทภาพยนตร์

1.1. ศึกษาลักษณะของภาพยนตร์ประเภทดราม่า ทริลเลอร์ (Drama,Thriller)

เป็นภาพยนตร์ที่เน้นความมีชีวิตของตัวละครที่มีบุคลิกภาพซับซ้อนและต้องเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆในชีวิตที่บีบคั้นให้ตัวละครกระทำความผิดไม่ว่าด้วยเรื่องเงิน เรื่องการเอาตัวรอดและความเห็นแก่ตัว

1.2 ศึกษาประเด็นเบื้องลึกเบื้องหลังของการต้มตุ๋น การทำธุรกิจของร่างทรงในปัจจุบันรวมไปถึงธุรกิจของดิจิทัลทีวีในปัจจุบันซึ่งเป็นอิทธิพลสำคัญในการเล่าเรื่องของตัวข้าพเจ้า

1.3 ศึกษาประเด็นเบื้องลึกเบื้องหลังของร่างทรงผ่านทั้งคนที่มีความเชื่อและไม่เชื่อโดยการสัมภาษณ์บุคคลที่มีประสบการณ์ตรง

1.4 ศึกษาโรคลมชัก ที่เป็นโรคยอดนิยมในการหากินของร่างทรงที่มักจะอ้างเกี่ยวกับความเชื่อทางไสยศาสตร์มากกว่า วิทยาศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่ใช้อิงในการเล่าเรื่อง การศึกษาภาพยนตร์เรื่องตลก 69

กำกับและเขียนบทภาพยนตร์โดย

เป็นเอก รัตนเรือง

นำแสดงโดย

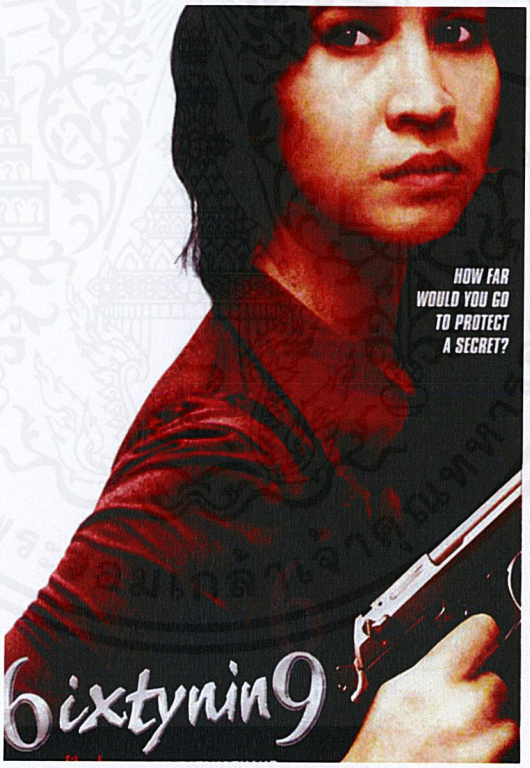
ลลิตา ปัญโญภาส รับบทเป็น ตุ้ม

แบล็ค ผมทอง - รับบท ครรชิต เจ้าของค่ายมวย

อรุณ วรรณาดบดีวงศ์ - รับบท สุวัตร (เสี่ยโต้ง)

ทัศนาวลัย องอาจอิทธิชัย - รับบท จิ๋ม เพื่อนตุ้มศิริสิน ศิริพรสมาธิกุล - รับบท เพ็ญ เพื่อนบ้าน

สีเทา - รับบท ลุงเย็น

ภาพที่ 1 ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์ ตลก 69

บทภาพยนตร์ย่อ (synopsis)

ตุ้ม (ลลิตา ปัญโญภาส) พนักงานบริษัทไฟแนนซ์ที่เพิ่งถูกให้ออกจากงานหลังจากบริษัทประสบปัญหาการเงินอันเนื่องมาจากวิกฤตเศรษฐกิจ ตุ้มพักอาศัยคนเดียวในห้องหมายเลข 6 บนชั้นสามของอพาร์ทเมนท์ ด้วยความที่เธอเป็นคนสวย และโสด จึงเป็นที่สนใจของใครหลายๆ คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รวมทั้งชายโรคจิตที่ชอบโทรศัพท์มาที่ห้องเพื่อสำเร็จความใคร่ให้ฟัง เกิดเรื่องยุ่งๆเมื่อเธอตื่นขึ้นมาตอนเช้าเพราะเสียงโทรศัพท์โรคจิตแล้วมีเสียงคนเคาะประตูห้องมีคนเอาลังบะหมี่สำเร็จรูปภายในบรรจุธนบัตรอัดเต็มลังวางไว้หน้าห้องปรากฏว่าจริงๆแล้วเกิดความผิดพลาดเพราะป้ายเลขห้องของเธอน็อตยึดหลุดไปป้ายเลข 6 จึงพลิกลงมาเป็นเลข 9 เงินนั้นเป็นเงินค่าจ้างล้มมวยที่เสี่ยโต้งนักพนันมวย นัดส่งมอบกับเจ้าของค่ายมวยชื่อ ครรชิต มวยไทย ที่หน้าห้องหมายเลข 9 ทั้งเสี่ยโต้ง และครรชิต ต่างก็ระแวงว่าอีกฝ่ายเชิดเงินล้านหนีไปและส่งลูกน้องเข้ามาสืบหาและพบว่าเกิดความผิดพลาดเงินนั้นเข้ามาอยู่ในห้องตุ้มเรื่องยิ่งยุ่งเข้าไปอีกเมื่อใครต่อใครก็นัดเข้ามาตายอยู่ในห้องตุ้ม โดยความเข้าใจผิดของฝ่ายเสี่ยโต้งเอาตำรวจมายุ่งและฆ่าลูกน้องตัวเองตาย (ความจริงแล้วตำรวจมาขอเข้าห้องของตุ้มเพื่อที่จะใช้ระเบียงข้ามไปจับคนเล่นยาแต่ดันไปเห็นขาของเหลิมลูกน้องครรชิตจึงเข้าทำการจับกุมตุ้มแต่ในระหว่างจับกุมนั้น ลูกน้องขอเสี่ยโต้งเข้ามาสืบเรื่องราวและเข้าไปแอบในตู้ก่อนที่ตำรวจ และตุ้มจะมา ดันส่งเสียงดัง ทำให้ตำรวจ เดินเข้าไป ที่ตู้นั้น ด้วยอารามตกใจ ทั้งสองฝ่าย ต่างยิงกัน ทำให้ตายทั้งคู่) ความเข้าใจผิดของฝ่ายครรชิตคิดว่าเสี่ยโต้งส่งตุ้มมาเป็นนางนกต่อ และฆ่าเหลิมกับน้อยทิ้ง (ความจริง สาเหตุ มาจาก เลข 6 9 นั่นแหละ) สุดท้ายเสี่ยโต้งและครรชิตได้เข้ามาเคลียร์ปัญหาทั้งหมดโดยนัดมาคุยที่เกิดเหตุคือห้องตุ้มซึ่งต่างฝ่าย ต่างใช้ความเข้าใจผิดตามที่กล่าวมาข้างต้นมาดีเบตกันแบบคิดเองเออเองสุดท้ายคุยกันไม่รู้เรื่อง ครรชิตจึงใช้ลูกน้องจับตัวเสี่ยโต้ง ในขณะเดียวกันลูกน้องเสี่ยโต้งก้เข้ามาจับครรชิตได้ทัน และสถานการณ์ยิ่งย่ำแย่หนักขึ้นไปอีก เมื่อลุง (สีเทา) ที่ได้เห็นพฤติกรรมผิดสังเกต ของครรชิต ที่เข้ามาในหอพักตุ้มได้ แจ้งตำรวจ และตำรวจได้มาทันในจังหวะนั้นพอดี ทั้งห้องอยู่ในบรรยากาศเงียบงันกันทุกฝ่ายแต่แล้วก็มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น ทำให้มีคน ตกใจยิงปืนออกไป ต่างฝ่ายต่างยิงกัน ทำให้ทุกฝ่ายเสียชีวิตทั้งหมด ซึ่งในขณะนั้นตุ้มก็ได้ย้อนกลับมาเพื่อมาเอาเงินซ่อนไว้ในห้องโดยหารู้ไม่ว่าห้องของเธอเจิ่งนองไปด้วยกองเลือดเสียแล้ว ก่อนที่ขึ้นมาในห้องเพ็ญ ซึ่งเข้าใจผิดว่าตุ้มเป็นชู้กับแฟนของเธอได้เข้ามา ทำร้าย แต่ต้องหยุดลง เพราะเสียงปืนที่ดังมาจากห้องของตุ้ม

ตุ้มเดินมาถึงห้อง เธอตะลึงกับสิ่งที่เธอเห็น ทั้งห้องเต็มไปด้วยเลือด เธอไปรับโทรศัพท์ ก็พบว่าเป็นเสียงชายโรคจิตที่ชอบโทรศัพท์มาที่ห้องเพื่อสำเร็จความใคร่ให้ฟัง และเธอก็ตกใจ เมื่อเห็นเสี่ยโต้งเจ้านายเก่าเป็นหนึ่งในศพเหล่านั้น ด้วยกลัวความผิด ตุ้มจึงคิดจะซ่อนศพทั้งหมด และนำเงินหนีไปประเทศอังกฤษในคืนนั้น (เธอเลือกเดินทางไปอังกฤษ เพราะเธอชื่นชมเจ้าหญิงไดอาน่า) แต่สุดท้ายเธอก็ไม่ทำเช่นนั้น และไม่ได้ไปอังกฤษ เพราะเธอระลึกขึ้นได้ว่าเงินที่เธอ ได้มาเป็นเงินเปื้อนเลือด (โดยเห็นเป็นภาพนิมิตว่าเงินเหล่านั้นท่วมไปด้วยเลือด) เธอจึงทำเงินก้อนนั้น ไปทิ้ง ณ จุดที่เธอเคยเอาศพคนมาทิ้ง และเผาพาสปอร์ต สุดท้ายเธอเลือกที่จะใช้ชีวิตเรียบง่ายและกลับสู่บ้านเกิดในที่สุด

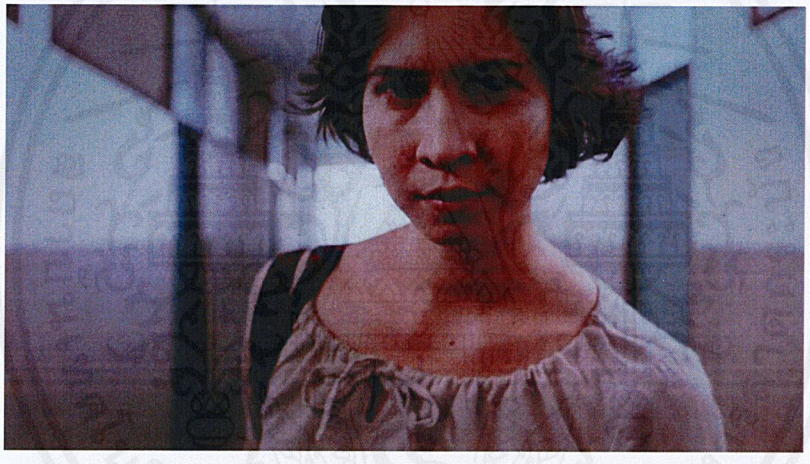
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ภาพยนตร์เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการเล่าเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่องนี้เล่าเรื่องราวตลกร้าย บรรยากาศไทยในปี พ.ศ.2540 มีกลิ่นอายของ pulp fiction (ภาพยนตร์โดย quentin tarantino พ.ศ.2537) และ fallen angle (ภาพยนตร์โดย whong kawaii พ.ศ.2538) ข้อดีข้อสำคัญของเรื่องนี้ก็คือการเล่าบรรยากาศความเป็นไทยได้อย่างดี ทั้งยังถ่ายภาพได้ธรรมชาติเน้นถ่ายทำในสถานที่จริงเป็นส่วนใหญ่

ตัวหนังมีการบอกเล่าเส้นเรื่องคู่ขนานและมีการตัดสลับกันในบางซีน ทั้งยังเล่าเรื่องความเข้าใจผิดและความโกลาหนได้อย่างชาญฉลาด

ในส่วนของการนำมาปรับใช้ ข้าพเจ้าได้เลือกไสตล์และโทนภาพของเรื่องนี้มาพัฒนาต่อเนื่องด้วยเหตุผลที่ไสตล์ภาพของเรื่องนี้มีความเข้ากับบรรยากาศความเป็นไทย และสามารถเล่าเรื่องของ ข้าพเจ้าได้อย่างสมจริงเป็นธรรมชาติ

ภาพที่ 2 ภาพจากภาพยนตร์เรื่องตลก 69

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ภาพยนตร์ที่ใช้อิงในการเล่าเรื่องการศึกษาภาพยนตร์เรื่องฉลาดเกมส์โกง

กำกับภาพยนตร์โดย

ณัฐวุฒิ พูลพิริยะ

นำแสดงโดย

ชุติมณฑน์ จึงเจริญสุขยิ่ง รับบท รินลดา นิลเทพ (ลิน)

ชานน สันตินธรกุล รับบท ธนพนธ์ วิริยะกุล (แบงค์)

อิษยา ฮอสุวรรณ รับบท รุจิษยา แซ่ตง (เกรซ)

ธีรดนย์ ศุภพันธุ์ภิญโญ รับบท พัฒน์ ตันทวีลาภ (พัฒน์)

ธเนศ วรากุลนุเคราะห์ รับบท อาจารย์ประวิทย์ นิลเทพ/พ่อของลิน

ภาพที่ 3 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง ฉลาดเกมส์โกง

บทภาพยนตร์ย่อ (synopsis)

ทุกครั้งที่ฝนดินสอลงกระดาษสอบ ล้วนมีความหมาย **ลิน (ชุติมณฑน์ จึงเจริญสุขยิ่ง)** นักเรียนสายเรียนดีเจ้าของเกรดเฉลี่ย4.00ทุกปีการศึกษาแต่ด้วยการที่เธอมักจะต้องช่วยบอกข้อสอบให้กับเพื่อนชี้อย่าง **เกรซ (อิษยา ฮอสุวรรณ)** นักเรียนสายกิจกรรมแต่ผลการเรียนกลับสวนทางและ **พัฒน์ (ธีรดนย์ ศุภพันธุ์ภิญโญ)** เด็กที่เติบโตมาในครอบครัวที่ร่ำรวยในและมีแนวคิดว่าเงินซื้อทุกอย่างได้แม้กระทั่งคำตอบของข้อสอบทำให้ลินฉุกคิดธุรกิจให้ลอกข้อสอบนี้ขึ้นมาได้และสร้างรายได้ให้เธออย่างเป็นกอบเป็นกำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเมื่อการสอบสุดท้ายท้ายอย่างSTIC ใกล้เข้ามาถึง นักเรียนหลายร้อยคนต่างคาดหวังจะนำคะแนนสอบเหล่านี้เปิดทางเข้าสู่เหล่ามหาลัยชั้นนำลินจึงได้รับโจทย์ใหม่ ในการบอกข้อสอบสุดท้าทายครั้งนี้โดยเธอตัดสินใจบินไปสอบที่ประเทศเร็วกว่าไทยเพื่อรีบนำมาบอกข้อสอบแก่เหล่าลูกค้าของเธอ โดยเธอต้องหาผู้ช่วยอย่าง **แบงค์ (นน ชานน สันตินธรกุล)** นักเรียนทุนคู่แข่ง ที่ไม่ชอบการทุจริตใดๆ ในขณะที่เดิมพันเงินรางวัลที่สูงมากขึ้น ความยากในการโกงข้อสอบและความปลอดภัยของพวกเธอก็สูงขึ้นเช่นกัน

วิเคราะห์ภาพยนตร์เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการเล่าเรื่อง

ภาพยนตร์ฉลาดเกมส์โกงมีการบอกเล่าเรื่องราวและลำดับภาพอย่างกระชับรวดเร็วทั้งยังดำเนินเรื่องได้มีจังหวะที่น่าสนใจ คละคลุ้งไปด้วยโทนของหนังระทึกขวัญและหนังอาชญากรรม

ตัวของภาพยนตร์เรื่องนี้บอกเล่าการเปลี่ยนแปลงของตัวละครทุกตัวได้น่าสนใจและเป็นที่น่าจดจำโดยการเล่าเฉลี่ยแต่ละช่วงของสี่ตัวละครหลักได้อย่างพอดีพอเหมาะและสะท้อนปัญหาทางการศึกษาภายในประเทศไทยออกมาได้อย่างตรงไปตรงมา

ในส่วนของการนำมาพัฒนาข้าพเจ้าคิดว่าภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นกรณีตัวอย่างที่สำคัญในการเฉลี่ยเรื่องราวต่างๆให้เข้ากับบริบทของหนังและการใช้ชอตเล่าเรื่องไม่ว่าจะเป็นเฟรมกล้องหรือการเคลื่อนกล้องที่ไม่เพียงเล่าเรื่องแต่ยังมอบความรู้สึกระทึกขวัญแก่คนดูอีกหนึ่งอย่างที่ไม่พูดไม่ได้คือจังหวะตัดต่อลำดับภาพที่มีความต่อเนื่องกระชับและต้องบอกเล่าเรื่องราวต่างๆได้อย่างครบถ้วน

ภาพที่ 4 ภาพจากภาพยนตร์เรื่องฉลาดเกมส์โกง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 บทภาพยนตร์

แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์

สำหรับภาพยนตร์เรื่อง “เทพเจ้าจำแลง” บทภาพยนตร์ในช่วงแรกเจาะจงเกี่ยวกับความผิดปกติทางจิตใจของร่างทรงและพยายามบิดเบือนความเชื่อของผู้ชมไปมาว่าจริงๆแล้วร่างทรงเป็นของจริงหรือหลอกลวงต้มตุ๋น แต่เรื่องในโครงเรื่องนั้นถูกบอกเล่าในรายการทีวีอย่างเดียวเรื่องดำเนินด้วยบทสนทนาเยอะ ตัวภาพไม่ได้ทำงานมากเท่าที่ควร ข้าพเจ้าจึงเปลี่ยนแนวทางการเขียนบทใหม่

เปลี่ยนไปเล่าเรื่องของสาวกผู้เชื่อร่างทรงจนสุดใจว่าร่างทรงสามารถรักษาพวกเขาได้ นำใจความสำคัญของแนวทางในช่วงแรกมากระจายออกไม่เพียงร่างทรงเท่านั้นที่พูดเรื่องความเชื่อนี้แต่จะเป็นสาวกที่พูดถึงเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน

ข้าพเจ้าเริ่มจำกัดขอบเขตการเล่าเรื่องโดยยกประเด็นของโรคลมชักขึ้นมาเป็นหลักที่มีทั้งความเชื่อทางวิทยาศาสตร์และไสยศาสตร์ปนเปกันโดยต่างความเชื่อต่างแข็งแรงไม่แพ้กัน และเริ่มให้ตัวละครของข้าพเจ้าออกเดินทางเพื่อพิสูจน์ความเชื่อเหล่านั้นไปพร้อมๆกับคนดู สุดท้ายแล้วคนดูจะเป็นผู้ตัดสินว่าจริงๆแล้วความเชื่อนั้นถูกหรือผิด

1. ประเด็น (Theme)

ความเชื่อไม่สามารถรักษาชีวิตใดๆในโลกได้ มันทำได้เพียงยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น

2. ประโยคขาย (Log line)

ไม่ว่าวิทยาศาสตร์ หรือไสยศาสตร์ ไม่มีอะไรสามารถรักษาชีวิตเราได้เที่ยงแท้ มันแค่ทำให้เราเห็นคุณค่าของชีวิต และใช้มันชีวิตอย่างมีคุณค่าก็เท่านั้น

3. โครงเรื่อง (Plot)

เอ็มชายหนุ่มยากจน วันหนึ่งเขาพบว่าตนเองติดโรคลมชัก จากแม่ทางพันธุกรรม คนข้างบ้านบอกว่ามันไม่ใช่โรคแต่มันเป็นเรื่องของไสยศาสตร์ เอ็มจึงเดินทางเพื่อไปรักษาโรคกับร่างทรงเพราะเชื่อว่าร่างทรงจะช่วยต่อชีวิตของเขาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. โครงเรื่องขยาย (Treatment)

เอ็มชายหนุ่มยากจนหุนหันพลันแล่นอาศัยอยู่กับแม่ที่เป็นโรคลมชักชนิดรุนแรง วันหนึ่งเขาพบว่าตนเองติดโรคจากแม่ทางพันธุกรรม คนข้างบ้านบอกว่ามันไม่ใช่โรคแต่มันเป็นเรื่องของไสยศาสตร์ เอ็มจึงเดินทางเพื่อไปรักษาโรคกับร่างทรงเพราะเชื่อว่าร่างทรงจะช่วยต่อชีวิตของเขาได้ แต่เงินที่เขามีไม่เพียงพอที่จะรักษาเขาได้ เขาจึงลักพาตัวร่างทรงไปขังในบ้านเพื่อทำทุกอย่างให้ตัวเองหายจากโรค ร่างทรงออกอุบายให้รำดาบ สุดท้ายแล้วนำดาบที่รำอยู่มาแว้งกัดเอ็มและแม่ทำให้เกิดการปะทะกัน ร่างทรงพลาดท่าโดนยิงในที่สุด เอ็มและแม่หนีตามโรงแรมจิ้งหรีดสุดท้ายแม่เอ็มชักตายในโรงแรมโดยทิ้งข้อความบางอย่างไว้ มันเป็นข้อความที่ทำให้เขาเห็นคุณค่าของชีวิตมากกว่าจะต่อชีวิตให้ยืดยาว

บทภาพยนตร์ (screenplay)

การปรับปรุงบทภาพยนตร์

ข้าพเจ้าได้มีการเปลี่ยนแปลงบทภาพยนตร์อยู่บ่อยครั้งเนื่องจากต้องปรับตามความเหมาะสมของทีมงานและทรัพยากรที่ข้าพเจ้ามีหรือดังที่อาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้ากล่าวว่ามันคือการตัดเกือกให้เข้ากับเท้า ซึ่งในที่นี้ข้าพเจ้าต้องปรับให้เข้ากับนักแสดงและตัวทีมงาน ปัญหาสำคัญที่ตามมาก็คือ ความล่าช้า

บทภาพยนตร์ร่างที่ 1

ตัวบทภาพยนตร์ร่างนี้มีการบอกเล่าเนื้อหาของร่างทรงเน้นความผิดปกติของจิตใจของตัวละครเป็นสำคัญ ตัวบทต้องการจะเล่าระหว่างความเป็นจริงกับความฝันสลับไปมาอย่างบ้าคลั่ง ถึงกระนั้นตัวหนังร่างนี้ก็มีปัญหาที่ตามมามากมาย อาทิความเป็นไปได้ในการถ่ายทำสเกลที่ยิ่งใหญ่เกินจะรับไหว นักแสดงที่ต้องเข้าถึงบทบาทจนสุดซึ้งแน่นอนว่าตัวบทร่างนี้มีความเป็นไปได้น้อยถึงน้อยมาก เสียงวิจารณ์คนอ่านบทร่างนี้แตกเป็นสองเสียงบ้างก็ชอบ บ้างก็บอกว่ามันมีปัญหาที่ยาวยืดเยื้อ แต่ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรณ์และทีมงานทั้งหมดที่มีไม่สามารถทำหนังเรื่องนี้ได้ออกมาดีเป็นแน่แท้

บทภาพยนตร์ร่างที่ 2

ตัวบทภาพยนตร์ร่างนี้บอกเล่าเนื้อหาภายในรายการทีวีแทนเพื่อลดสเกลที่ยิ่งใหญ่เกินจะรับไหวกลายเป็นสามารถเซ็ทในรายการทีวีแทนได้ เนื้อหาส่วนใหญ่ดำเนินเรื่องโดยใช้บทสนทนาเป็นสำคัญ ดำเนินเรื่องเป็นสองฝ่ายทั้งฝ่ายที่เชื่อและไม่เชื่อถกเถียงกันโดยใช้โครงสร้างแบบบทร่างแรกแต่เน้นการเล่าย้อนอดีต (Flash Back)แทนปัญหาของบทร่างนี้คือเรื่องดำเนินอยู่กับที่ไม่ไปข้างหน้า นักแสดงที่เริ่มคัดเลือกมาไม่สามารถเล่นตามบทพูดที่เยอะเกินไปและแสดงออกมาได้ดีพอและปัญหาสำคัญก็คือบทสนทนาที่มากเกินไป ภาพไม่เล่าเรื่องพอ ยืดเยื้อ และไม่เหมาะสมกับทีมงานและทรัพยากรที่ข้าพเจ้ามี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ร่างที่ 3

ตัวบทภาพยนตร์ร่างนี้เริ่มโยนถ่ายประเด็นไปที่สาวกผู้ที่จะพยายามมารักษากับร่างทรงโดยยังเก็บมุมมองทั้งหมดของสองร่างแรกมาใส่เช่นเคยเพียงแค่เล่าต่างมุมมอง ดังคำที่ที่ปรึกษาของข้าพเจ้ากล่าวว่า เมื่อตัวละครในเรื่องตัวนั้น(ร่างทรง) ไม่สามารถบอกเล่าออกมาได้ดีให้ยกมันมาให้สาวกผู้ที่บอกเล่าเรื่องราวนี้ได้ดีกว่าพูดแทนก็ได้ข้าพเจ้าจึงเทเรื่องราวมาทางฝั่งสาวกเล่าเรื่องราวให้เป็นตลกร้ายปรับโทนของหนังให้ดูสดใสขึ้น แทรกมุขตลกเบาบางใส่ความเป็น Drama Thriller เข้าไปและพยายามดันมันออกมาให้ดีและกลมกล่อมที่สุด ในช่วงแรกอาจารย์ที่ปรึกษาให้ลดความตลกลงเพราะมันทำลายความเป็นจริงเป็นจังของหนังไป

บทภาพยนตร์เรื่อง เทพเจ้าจำแลง “THE SHAPE OF GOD” ร่างแรก

Scene 1 ภายใน / ห้องนอนวรัญ / กลางวัน

พระศิวะ นั่งเปลือยท่อนบน ผิวหนังเป็นผงขี้เถ่าสีฟ้าชโลมตัว เขานั่งสมาธิอยู่กลางห้องอย่างสงบเสงี่ยมสุขุม ในห้องเช่าเล็กๆห้องหนึ่งที่เต็มไปด้วยหนังสือและรูปภาพของเทพฮินดู มีทีวีทรงเก่าหนึ่งเครื่องตั้งอยู่ตรงมุมห้อง พัดลมรุ่นเก่าหมุนหัวส่ายไปมา ของทุกอย่างในห้องเริ่มสั่นไหว ดังครืน เหมือนแผ่นดินไหว เสียงโทรศัพท์มือถือรุ่นเก่าดังขึ้น ทำให้วรัญชายหนุ่มร่างทรงฟื้นคืนสติ วรัญค่อยๆลืมตาขึ้นมา ของทุกอย่างในห้องหยุดสั่นและเป็นปกติดังเดิมรวมถึงเนื้อตัวของเขาที่เป็นเพียงเนื้อตัวของบุคคลธรรมดาเท่านั้น เขากดปิดนาฬิกาปลุกในมือถือ บุกคลิกของเขาเป็นคนไม่ค่อยปกติดีนักและชอบกระพริบตาข้างซ้ายแรงๆจนติดเป็นนิสัย เขาเดินเข้าไปในห้องน้ำล้างหน้าส่องดูกระจกสำรวจใบหน้าของเขาที่เป็นเพียงเนื้อหนังมนุษย์ธรรมดา

Scene2 ภายใน / สำนักร่างทรง / กลางวัน

วรัญ

“ชู”

วรัญ แต่งชุดขาวนั่งหลับตาเปล่งเสียงลากยาวดังกังวาล

คนหลายสิบคนนั่งอยู่ในห้องเป็นแถวยาวเหยียดทุกคนหลับตาปี๋ตัวสั่นและชูมือขึ้นสูง หนึ่งในฝูงชนนั้นมี หนุ่ย กับ เก๋

โปรดิวเซอร์รายการทีวีพึ่งเดินแซกเบียดชาวบ้านเข้ามานั่งตรงแถวหน้า พวกเขาถือของมาเต็มไม้เต็มมือจำพวกกระเป๋าและเอกสาร ในขณะที่ถือของมากมายอยู่พวกเขาก็ไม่ลืมที่จะยกมือขึ้นสูงตามที่ชาวบ้านทำ วรัญ สิ้นเสียงเขาสูดลมหายใจเข้าไปใหม่แล้วเปล่งเสียงออกมาอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วรัญ

“อู”

หนุ่ย กับ เก๋ ยกมือขึ้นตามคนรอบข้างพวกเขาดูไม่คุ้นชินกับที่นี่เอามากๆ วรัญเริ่มตัวสั่นเกร็งหลังจากสิ้นเสียง วรัญหายใจเข้าลึกจนเต็มปอดแขนเหยียดตรงก่อนที่จะเคลื่อนไหวด้วยท่าทีประหลาดขึงขังน่ากลัว ชาวบ้านรอบๆต่างเชื่อในท่าทีของวรัญต่างจากหนุ่ยที่ยิ้มขำออกมา เพราะท่าทีประหลาดของวรัญ

Scene3 / ภายใน / สำนักร่างทรงวรัญ / กลางคืน

ลูกศิษย์ทุกคนกำลังกลับบ้านหลังพิธีเสร็จ ลูกศิษย์บางคนทยอยเก็บเก้าอี้พลาสติกและเสื่อ เก๋หยิบเอกสารอะไร

บางอย่างมาเตรียมพร้อมบนเก้าอี้พลาสติก นำมือมาแตะลิ้นแล้วเรียบเรียงเอกสาร

หนุ่ย

“ไปเก๋ กูว่าท่านพร้อมละ”

เก๋เอาเอกสารทั้งหมดเคาะกับเก้าอี้และเรียบเรียงให้เรียบร้อย หนุ่ยเดินเข้าไปหาวรัญพร้อมยกมือขึ้นไหว้

หนุ่ย

“สวัสดีครับอาจารย์”

อาจารย์รับไหว้ หนุ่ยนั่งคุกเข่าลงทันที วรัญมีบุคลิกที่ชอบกระพริบตาข้างซ้ายแรงๆจนติดเป็นนิสัย และนิสัยเสียนี้จะหายไปก็ต่อเมื่อเขาทรงเจ้า

หนุ่ย

“พอดีมีโครงการนึงมาเสนออาจารย์ เป็นรายการทีวี”

เก๋ส่งเอกสารให้หนุ่ย หนุ่ยส่งต่อให้วรัญ หนุ่ยและเก๋ลุ้นกับคำตอบที่จะได้รับกลับมา

หนุ่ย

“ลองดูรายละเอียดดูครับ ผมว่าอาจารย์น่าจะสนใจ”

วรัญมองไปที่เอกสารที่จั่วหัวด้วยชื่อรายการ ทุกข์ปัญหามีทางออก

ขึ้นชื่อเรื่อง เทพเจ้าจำแลง

Scene 5 / ภายใน / ห้องส่งทุกข์ปัญหามีทางออก / กลางวัน

หนุ่ยเดินฝ่าฝูงชนแน่นขนัดเข้าไปในสตูดิโอทุกคนในสตูโอทำงานเซ็ทรายการกันอย่างวุ่นวาย

บอย พิธีกรนั่งประจำที่อยู่เรียบร้อย เขา ซ้อมยิ้มแล้วก็เซ็ทผมตัวเองผ่านกล้องไอโฟน

หนุ่ยวางถุงลงบนโต๊ะหน้าพิธีกรในเซ็ท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมปอง

“อ้าว สวัสดีครับพี่หนุ่ย”

หนุ่ย

“อ่านสคริปมาบ้างยัง”

สมปอง

“เลือกว่าพร้อมเลยดีกว่า”

หนุ่ยแก้ปมของถุง ไม่ค่อยสนใจสมปองเท่าไหร่

หนุ่ย

“ไม่ต้องเป๊ะมากก็ได้นะปอง หลักๆก็พูดให้คนเชื่ออ่ะ”

หนุ่ยเปิดถุงออกเป็นของขลังเต็มถุง

หนุ่ย

“แล้วก็ขายของขลัง”

หนุ่ยเดินไปหาเก๋ ในฝูงชนที่แออัดแน่นสตูดิโอ

หนุ่ย

“เก๋ อาจารย์อยู่ไหน”

Scene 6 / ภายใน / ห้องเมคอัพ / กลางวัน

วรัญนั่งสมาธิอยู่ในห้องเมคอัพ กระจกสองข้างสะท้อนตัวเขาที่นั่งสมาธิอยู่ไปไม่สิ้นสุด เขาหายใจเข้าออกช้าๆแต่เสียงหายใจดังกังวาล เก๋เดินเข้ามาตามทางเดินยาว เธอเห็นประตูแง้มอยู่เลยเดินเข้าไปส่องดูอาจารย์วรัญ

เธอเห็นเขาลุกขึ้นยืน ในจิตของเขาเชื่อว่าตัวเองเป็นพระศิวะจริงๆ เขาเชื่อว่าตัวเองเหยียบอากาศที่เบาโหวงอยู่บนสวรรค์ เขาเดินไปมารอบห้อง มือซ้ายของเขากางออกแค่เล็กน้อย มือขวาชูขึ้นไว้กลางอก ภาพที่ปรากฏตรงหน้าของเก๋ เป็นเพียงแค่ภาพผู้ชายเพี้ยนๆคนนึงเดินไปมารอบห้องเท่านั้น เก๋หยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมาถ่ายคลิปท่าทีเพี้ยนและประหลาดของวรัญทันที เก๋กั้นขำเอาไว้ ทีมงานข้างนอกเดินมาท่าทางเสียงดัง เก๋ ชูนิ้วขึ้นส่งสัญญาณเงียบใส่โดยทันที ทีมงานเดินผ่านไปเงียบๆโดยดี เก๋ กดหยุดอัด ปิดประตู เก็บโทรศัพท์ แล้วเคาะประตูสามครั้ง

Scene 7 / ภายใน / ห้องส่งรายการทุกข์ปัญหามีทางออก / กลางวัน

เพลงรายการทุกข์ญหามีทางออกดังขึ้น ปองเริ่มเนินรายการโดยมี วรัญนั่งอยู่ข้างๆ

ปอง

“สวัสดีครับท่านผู้ชมขอต้อนรับทุกท่านเข้าสู่รายการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทุกข์ปัญหามีทางออกโดย อาจารย์ วรัญ นะฮะ”

วรัญ

“สวัสดีครับ”

สายตาของสาวกวรัญทุกคู่ต่างจับจ้องไปที่วรัญ หนุ่ยมองอย่างตั้งใจ

ปอง

“ลองเล่าให้ผู้ชมฟังได้มั้ยครับอาจารย์

ว่าอาจารย์มีที่มายังไงไง”

วรัญ

“เริ่มแรกเรานิมิตรเห็น”

ปอง

“เห็นอะไรฮะ”

วรัญ

“เราเห็นพระศิวะ

ท่านขอให้เราเป็นกายสังขาลให้ท่านหยิบยืม

เพื่อช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ท่านอยากให้พวกเราหลุดพ้น”

สมปองทำท่าทีเออ ออตาม วรัญ

วรัญ

“ตอนนี้ท่านอยู่ในห้องส่งกับเราด้วย”

ปอง

“ตรงไหนครับ”

วรัญ มองไปในฝูงสาวกหนาแน่น เขากวาดสายตาไปเห็นบุรุษผิวกายสีฟ้าทั้งตัว เหมือนพระศิวะจริงๆอยู่ในฝูงชนนั้น(ภาพแทนสายตาของวรัญเห็นจริงๆแวบหนึ่ง) วรัญ มองเพ่งไปแล้วชี้เข้าไปในฝูงชน

วรัญ

“ตรงนั้นครับ”

ทุกคนในห้องส่งหันไปตามที่วรัญชี้ เสียงคุยลุกฮือขึ้นทุกคนเริ่มที่จะสติแตกเล็กน้อย หนุ่ย หันไปมองจุดนั้นเช่นกัน

แต่ตรงที่วรัญชี้ ในมุมมองของหนุ่ยเป็นแค่จุดที่มีชาวบ้านธรรมดาอยู่เท่านั้น

ชาวบ้านคนที่ถูกชี้ไปยกมือขึ้นไหว้ตัวสั่นโดยทันทีเพราะเชื่อว่ามีพระศิวะอยู่จริง ชาวบ้านคนอื่นๆ ยกมือขึ้นไหว้ตามๆกันไปหมด เก๋กวาดสายตาดูทุกคนที่เริ่มเชื่อและก้มหน้าก้มตาไหว้สิ่งที่มองไม่เห็นกันอย่างงมงาย

สมปอง

“เป็นบุญของพวกเราในห้องส่งและผู้ชมทางบ้านเจริงๆนะฮะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระศิวะท่านลงมาประทานพรให้ถึงในรายการเลย”

สมปองถกแขนเสื้อขึ้น โชว์ให้กล้องดู

สมปอง

“ท่านผู้ชมลองดูฮะ อันนี้ผมขนลุกจริงๆ”

กล้องซูมไปที่แขนเห็นขนแขนของสมปองลุกซู่ บรรยากาศตอนนี้ทุกคนดูจะเชื่อไปหมด

วรัญ

“ท่านบอกจะส่งพลังให้สาวกทุกคนด้วย

ขอให้เจ้าหลับตาและยกมือขึ้นมารับพลังจากเรา”

ทุกคนยกมือขึ้นมาทั้งห้อง รวมถึงสมปอง วรัญสูดหายใจเข้าลึกเต็มปอด ก่อนเปล่งเสียงออกมาดังก้องกังวาล

วรัญ

“ซู”

หนุ่ย กวาดสายตาไปทั่วห้อง เขารู้สึกดีที่วรัญสะกดทุกคนไว้อยู่หมัด เขายิ้มและหัวเราะออกมา

Scene 8 / ภายใน / ร้านขายของชำ / กลางวัน

ปรากฏทีวีเครื่องหนึ่งที่ฉายรายการ ทุกข์ปัญหามีทางออกอยู่ ป้าคนหนึ่งดู และยกมือขึ้นทำตามรายการของวรัญอยู่ ก่อนที่จะมีชายหนุ่มคนหนึ่งมาขัดจังหวะเขามีชื่อว่า พนา

พนา

“ป้าโค๊กถุงหนึ่ง”

ป้าเดินไปตักน้ำแข็งใส่ถุง ก่อนใส่น้ำโค๊กพนาดูรายการทีวี ที่ป้าเปิดทิ้งไว้อยู่เสียงจากรายการพูดถึงการขายเครื่องราง

เสียงของปองในทีวี

“แต้มบุญของคุณจะเพิ่มขึ้นคูณสองทันทีเมื่อใช้เครื่องรางของเรา

เสียงของปองในทีวี

“โทร 083 653 6246”

ป้า หยิบถุงโค๊กที่ทำเสร็จยื่นให้พนา

ป้า

“สิบสองบาท”

พนาล้วงกระเป๋า

พนา

“ดูอะไรอยู่อ่ะป้า”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้า

“รายการมาใหม่”

พนา

“แนวแอโรบิคหรอ เห็นชูไม้ชูมือ”

ป้า

“เปล่า ร่างทรง อาจารย์แกดูศักดิ์สิทธิ์ดี”

พนาวางเงินสิบสองบาทลงบนโต๊ะ สีหน้าของเขาแสดงออกชัดเจนว่าไม่ชอบเรื่องไสยศาสตร์ เขาเป็นคนที่ไม่เชื่อและลบหลู่เรื่องนี้แบบสุดติ่ง เขาพร้อมที่จะทำลายความเชื่อของคนอื่นด้วยเช่นกัน

พนา

“อย่าไปเชื่อมากรู้มั้ย”

เขาดูดโค๊กน้ำจนเต็มปากแล้วกลืนลงไป

พนา

“พวกร่างทรงแม่งปัญญาอ่อน”

Scene 9 / ภายใน / ออฟฟิศหนุ่ย / กลางวัน

ภาพของวรัญองค์ลงอยู่ในโปรแกรมโฟโต้ชอปของคอมพิวเตอร์ เบื้องหน้าคอมพิวเตอร์เป็นหนุ่ยและเบ้นซ์คนตัดต่อรูป

เบ้นซ์

“ศรัทธา”

หนุ่ย

“ศรัทธา พี่ว่าไม่เข้าเปลี่ยนเป็นปาฏิหาริย์ดีกว่า”

เก๋เดินเข้ามาหนุ่ยราวกับว่ามีเรื่องสำคัญ

เก๋

“พี่หนุ่ยดูนี่หน่อยดิ”

Scene 10 / ภายใน / ออฟฟิศหนุ่ยหน้าห้องทำงาน / กลางวัน

ภาพคลิปวรัญเดินจงกรมในภวังค์กำลังเล่นอยู่ในมือถือของเก๋ ดูปัญญาอ่อน

ปรากฏหนุ่ยและเก๋อยู่เบื้องหน้า หนุ่ยครุ่นคิดอะไรในใจพักหนึ่ง

หนุ่ย

“ลงในเฟซแม่งไวรอลแน่”

เก๋ สีหน้าจากตลกขำๆเปลี่ยนเป็นจริงจังโดยทันที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เก๋

“ไม่เอาอ่ะ ว่าจะลบทิ้งละพี่”

หนุ่ย

“กูจะสอนให้ มึงลองมองมันเป็นการโปรโมทเว่ยเก๋ คือในเฟซเนี่ย
ยิ่งเพี้ยน ยิ่งบ้า คนยิ่งแชร์ ยิ่งอันนี้นี่นะพี่ว่า มาสเตอร์พีซ”

เก๋

“คนแม่งจะยิ่งด่าว่าเพ้อเจ้อเอาอ่ะดิ”

หนุ่ย

“ด่าได้ด่าไปดิ มันเป็นธุรกิจอยู่แล้ว
คนยิ่งเกลียด เรายิ่งรวย”

เก๋ กำมือถืออยู่ในมือแน่นครุ่นคิดอยู่พักนึง

Scene 11 / ภายใน / รถเมย์ / กลางวัน

วรัญ นั่งอยู่บนรถเมย์เขามองออกไปนอกหน้าต่างเพลินๆ รอจะถึงเป้าหมายด้วยความเหม่อลอยเสียงกดชัตเตอร์ดังขึ้น เขาหันหลังไปมองด้วยความสงสัย มีวัยรุ่นคนหนึ่งแอบถ่ายเขาแล้วเริ่มคุยกันจุกจิก

วัยรุ่น

“เชี่ยคนในคลิปพลังจิตนี่หว่า”

วรัญมองคนกลุ่มนั้นด้วยความไม่พอใจเท่าไหร่นัก

Scene 12 / ภายใน / ในร้านสะดวกซื้อ / กลางคืน

วรัญเดินเลือกแชมพูอยู่วัยรุ่นกลุ่มหนึ่งเดินเข้ามาหา วัยรุ่นกลุ่มนี้ดูไม่ได้เชื่อถืออาจารย์และมองเป็นเรื่องตลก

วัยรุ่น

“ขอถ่ายรูปด้วยได้มั้ยฮะอาจารย์”

วัยรุ่นทำท่าล้อเลียนอาจารย์ออกมาแบบในรายการ

กลุ่มวัยรุ่น

“ชู”

Scene 13 / ภายใน / รายการข่าวข้น / กลางคืน

รายการทีวีข่าวข้นพูดถึงกระแสสังคม

พิธีกรรายการข่าวข้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“เอาละครับกระแสวันนี้เป็นคลิปของร่างทรงที่เชื่อว่าตนเองเป็น พระศิวะ”

คลิปของวรัญถูกเปิดในรายการข่าว

พิธีกรรายการข่าวข้น

“ดูสิฮะท่าทาง อันนี้ไม่ได้เมานะฮะ”

Scene 14 / ภายใน / รายการข่าวค่ำ / กลางคืน

คลิปของสาวกในรายการถูกเปิดอยู่

พิธีกรหญิง

“คนแรกเชื่อมันเลยส่งต่อความเชื่อกันเป็นทอดๆ เราเรียกสิ่งนี้ว่าอุปทานหมู่ คนในห้องส่งร้อยเปอร์เซ็น เชื่อว่ามีพระศิวะอยู่ในห้องส่งด้วย”

Scene 15 / ภายใน / หน้าห้องส่งทุกข์ปัญหามีทางออก / กลางวัน

นักข่าวภาคสนามสัมภาษณ์

นักข่าว

“คือป้าเห็นพระศิวะหรอ”

ป้า

“ป้าไม่เห็นหรอก แต่ป้ารู้สึก”

Scene 16 / ภายใน / อินเทอร์เน็ต / กลางวัน (รวมฟุตเทจ โมชั่น)

Monatage กระแสทางอินเทอร์เน็ต

มีคนนำการออกเสียงซูของอาจารย์ไปทำ dump step

ทำภาพล้อเลียนว่าอาจารย์เดินบนสวรรค์

คอมเม้นต์ในอินเทอร์เน็ตเชิงลบแน่นอื้อ และยอดแชร์ก็แน่นอื้อ

มีม สติ๊กเกอร์ล้ออาจารย์

Scene 17 / ภายใน / รายการข่าวข้น / กลางวัน

รายการทีวีข่าวข้นพูดถึงกระแสสังคมอันใหม่

ผู้ประกาศชาย(ข่าวข้น)

“ล่าสุดถึงกับว่ารักษาให้กลับมาเดินได้ด้วย ไปชมคลิปฮะ”

คนมารักษาในรายการเต็มเอี๊ยด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 18 / ภายใน / รายการทุกข์ปัญหามีทางออก / กลางวัน

คนมารักษาในรายการเต็มเอี๊ยด นั่งบนเก้าอี้พลาสติกที่จัดไว้ ลุงแดงและภรรยานั่งอยู่ต่อหน้าวรัญและสมปอง

ภรรายาของลุง

“แกเดินไม่ได้มา 4 ปีละบอกให้ไปบำบัดก็ไม่ยอม”

วรัญจับที่ขาของลุงนำมือวนรอบๆ แว่นตาของภรรยาสะท้อนเห็นคนผิวกายสีฟ้า

วรัญ

“ลองให้ลุงยืนขึ้น”

สมปองพูดกับลุงย้ำอีกที

สมปอง

“ลองยืนขึ้นได้มั้ยฮะ”

ลุงลองลุกขึ้นยืนขาสั่น ภรรยาลุงดีใจจนร้องไห้ออกมา ทุกคนในห้องส่งเฮปรบมือขึ้นดังลั่น

Scene 19 / ภายใน / ออฟฟิศหนุ่ย / กลางวัน

หนุ่ยเทเครื่องรางกองมหึมาที่กำลังเตรียมตัวขายออกมาพร้อมกับเก๋ที่กำลังนับเม็ดเงินจำนวนมหาศาล

Scene 20 / ภายใน / ข่าวค่ำ / กลางคืน

รายการข่าวค่ำมีผู้ประกาศข่าวคู่ชายหญิงกำลังพูดถึงเรื่อง วรัญด้วยท่าทีผ่อนคลาย

ผู้ประกาศ (ข่าวค่ำชาย)

“กระแสดังต่อเนื่องนะฮะ ถึงขั้นไล่ผีกลางรายการ”

รายการเปิดคลิปวีดีโอวรัญไล่ผี

Scene 21 / ภายใน / ทุกจ์ปัญหา / กลางวัน

วรัญไล่ผีกลางรายการตัวเอง วรัญทำท่าเหมือนจะอ๊วกแล้วเดินอ้อมมาตบหลังหญิงคนหนึ่งที่โดนผีเข้าจนตัวเขาสั่นระรัวลงไปเกือกกลิ้งกับพื้นแล้วอ๊วกออกมา คนในห้องส่งรีแอคกับเรื่องที่เกิดขึ้น

Scene 22 / ภายใน / ห้องสโลป / กลางวัน

ปรากฏห้องสโลปใหญ่โต ที่มีสาวกนั่งเต็มทุกที่นั่งทุกคนค่อยๆเหยียดมือขึ้น วรัญเดินไปตามบันไดสโลป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชาวบ้านทุกคนต่างค่อยๆเข้ามามุงล้อมรอบวรัญ พวกเขานำมือของตัวเองมาจับแนบวรัญ ทุกคนจับต่อๆ กันไป
เหมือนตอนกรวดน้ำ รัศมีของคนแผ่ออกไปเป็นวงกว้างโดยมีวรัญเป็นศูนย์กลาง

Scene 23 / ภายใน / ห้องพักรายการซัดประเด็นเดือด / กลางคืน

พนา ใส่แว่นตาดำนั่งอยู่ในห้อง เขาเคาะนิ้วเขย่าขาไปมาเล็กน้อยด้วยความตื่นเต้น และเหลือบมองไปยังคนที่อยู่ข้างๆ ทวิภพ เขาคือพิธีกรที่ดูอายุน้อยกว่าและกำลังเล่นเกมส์มือถืออยู่ พนารู้สึกว่าพิธีกรของรายการนี้ที่เห็นเบื้องหน้าดูสนุกแต่หลังเวทีกลับดูน่าเบื่อและไร้ซึ่งมนุษย์สัมพันธ์สิ้นดี เสียงเปิดประตูดังขึ้น ทีมงานคนนึงเดินเข้ามาบอกคิว

ทีมงาน

“อีก 5 นาทีถ่ายนะคะ”

ทีมงานปิดประตู ทวิภพ วางโทรศัพท์ส่องกระจกเพื่อจัดเสื้อผ้าและทรงผมให้เรียบร้อยจากนั้นทวิภพก็ยกมือขึ้นมาไหว้สิ่งศักสิทธ์ก่อนออกรายการ พนา มองด้วยสายตาที่ไม่เชื่อเท่าไหร่นัก

Scene 24 / ภายใน / รายการซัดประเด็นเดือด / กลางคืน

รายการซัดประเด็นร้อนเริ่มต้นขึ้นมาชักพัก เสียงของซีนนี้โอเวอร์แลบกับซีนก่อนหน้า ทวิภพดำเนินรายการ

ทวิภพ

“แนะนำให้คนทางบ้านรู้จักหน่อยฮะเป็นใครมาจากไหน”

พนา

“ชื่อพนา มาจากเพจสมาคมต่อต้านสิ่งลี้ลับครับ”

ทวิภพ

“คุณไปต่อต้านทำไม คือคุณไม่เชื่อหรอ”

พนา

“ไม่ใช่ว่าผมไม่เชื่อหมดนะ ผมเชื่ออันไหนที่มันมีเหตุมีผลมากกว่า”

ทวิภพ

“หรอฮะ แล้วเห็นว่าคุณไม่เชื่อพวกร่างทรงแล้วเที่ยวไปตามแฉเขาด้วย”

พนา

“ร่างทรงมันเพ้อเจ้อครับ นี่มันชีวิตจริงไม่ใช่ละครที่มาแสดง
แล้วบอกว่า เห้ย กูมีเทพนะ มันไม่ได้”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทวิภพ

“คุณคิดว่าเค้าโกหกหรอ”

พนา

“ใช้คำว่าโกหกไม่ได้หรอก มันต้องใช้คำว่าหลอกลวง”

ทวิภพ

“ต้องใช้คำว่าหลอกลวงเลย”

พนา

“ใช่ครับ”

ทวิภพ

“คุณรู้จักอาจารย์วรัญมั้ย ที่เป็นกระแสอยู่

พนา

“รู้จักครับ”

ทวิภพ

“เห็นชาวบ้านบอกว่าเขามีองค์จริงๆ”

พนา

“องคชาตมั้งครับ ผมก็มี”

ทวิภพ

“นี่คุณไม่ได้ลบหลู่เขาใช่มะ”

พนา

“ไม่ได้ลบหลู่ ถ้ามีจริงก็มาพิสูจน์ให้ผมดูหน่อย ผมอยากเห็น”

Scene 25 / ภายใน / ห้องของวรัญ / กลางคืน

อาจารย์วรัญนั่งขัดสมาธิอยู่บนพื้นดูรายการอยู่หน้าทีวีในห้องของเขาเอง ใบหน้าของเขาดูไม่สบอารมณ์นัก เสียงทวิภพหลุดรอดจากรายการ

ทวิภพ

“อาจารย์วรัญงานเข้าละฮะคุณผู้ชม

เอาเป็นว่าเดี๋ยวผมลองให้ทีมงานส่งคำเชิญไปดู ถ้าเขาพร้อม คุณพร้อมนะ”

วรัญทำท่าทีเหมือนหยิบธนูอากาศมาจากหลังเขาจ้วงเล็งไปที่พนาในทีวี

พนา

“ผมพร้อมเสมอฮะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วรัญทำท่าทีเหมือนหยิบตรีศูรของตนเองขึ้นมาเล็งไปที่ทีวีแล้วปาใส่ ทีวีดับโดยทันที เงาจากทีวีดำปี๋สะท้อนมาเห็นพระศิวะเนื้อกายสีฟ้านั่งแทนที่วรัญ

Scene 26 / ภายใน / ออฟฟิศหนุ่ย / กลางวัน

หนุ่ย กำลังพิมพ์สคริปรายการอันใหม่ของอาทิตย์นี้อยู่อย่างวุ่นวาย วรัญต้องการที่จะเจอกับพนาให้ได้

หนุ่ย

“เจอก็เหี้ยละอาจารย์ คนไม่เชื่อยังไงก็ไม่เชื่อ อย่าไปยุ่ง”

วรัญ

“เราอยากให้มันรู้ว่าเราของจริง”

หนุ่ย

“ก็รู้ ว่าอาจารย์ของจริงแต่คนนี้มันก็ของจริงไงอาจารย์”

หนุ่ยพูดแบบเสแสร้งเพราะจริงๆแล้วหนุ่ยไม่ได้เชื่อ เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น หนุ่ยรู้สึกรำคาญเสียงโทรศัพท์ เขาเริ่มรู้สึกหงุดหงิดที่ต้องรับมืออะไรหลายๆอย่างพร้อมกัน หนุ่ยทุบโต๊ะแรงๆด้วยมือขวาข้างเดียว ก่อนสบถออกมา

หนุ่ย

“เชี่ย วุ่นวายชิบหาย”

หนุ่ยล้วงโทรศัพท์ด้วยความลุกลน

หนุ่ย

“ฮัลโหลครับ”

หนุ่ย ฟังอีกฝ่ายที่พูดถึงการเชิญชวนวรัญไปร่วมรายการ หนุ่ยเปลี่ยนไลน์สายตาไปมองวรัญ

หนุ่ย

“กำลังพูดถึงอยู่พอดีเลย”

วรัญ มองหนุ่ยอย่างตั้งใจขึ้นมาทันที

หนุ่ย

“ไม่ ไม่ ไม่ประเด็นคือรายการคุณไม่ให้เกียรต์แขกรับเชิญเลย

มึงแค่อยากให้ร่างทรงดูโง่ในรายการมึงไง เงินเยอะแค่ไหนกูก็ไม่เอา”

หนุ่ย เริ่มเดือดขึ้นๆ จนทนไม่ไหว เขาแทบจะตะโกนออกมา

หนุ่ย

“เอาเงินที่มึงจะให้กูไปยัดตูดพ่อมึงเลยไป”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงของเขาดังขึ้นจนคนทั้งออฟฟิศหันมามอง บรรยากาศในห้องเงียบโดยทันที ทุกสายตาจับจ้องมาที่หนุ่ย ในขณะที่เงียบคนในโทรศัพท์ได้พูดถึงเงินจำนวนมหาศาลขึ้นมา หนุ่ย เปลี่ยนอารมณ์จากโกรธสุดขีดไปเป็นอีก
อารมณ์หนึ่งโดยทันที เขาพูดออกมาเพียงสั้นๆในความเงียบสงัดของออฟฟิศ

หนุ่ย

“เดี๋ยว เงินเท่าไหร่นะขออีกที”

Scene 27 / ภายนอก / สวนสาธารณะ / กลางวัน

พนา ใส่ชุดวอร์มวิ่งอยู่ในสวนสาธารณะด้วยท่าทางขึงขังจริงจัง เขาดูปลีกวิเวกกับคนอื่นๆรอบตัว เหมือนกับว่าเขากำลังวิ่งอยู่ที่นี่เพียงคนเดียว เสียงหายใจของเขาค่อยๆดังขึ้นๆจนน่ากลัว

Scene 28 / ภายใน / ออฟฟิศพนา / กลางวัน

พนาเดินเข้าไปในออฟฟิศของตนเอง ตรงดิ่งไปที่โต๊ะทำงาน บนหน้าจอคอมพิวเตอร์ของเขามีกระดาษป่าวแปะอยู่
เขียนว่า ไม่เชื่ออย่าเสือกลบหลู่ พนา แกะข้อความพวกนั้นออกอย่างเฉยชา

Scene 29 / ภายใน / ห้องส่งรายการทุกข์ปัญหา / กลางวัน

บรรยากาศในห้องส่งวรัญกำลังดำเนินรายการอยู่ เก๋ สัยเลยถามหนุ่ยถึงการตอบตกลงให้วรัญไปร่วมรายการ

เก๋

“ที่พี่ตอบตกลงนี่ เอาจริงอ่อพี่หนุ่ย”

หนุ่ย

“พี่ไม่ได้คิดเก๋ อาจารย์แกคิด เอาจริงๆไม่ต้องไปกังวลหรอก
พวกเหี้ยนี่เก่งแต่บนอินเทอร์เน็ต”

Scene 30 / ภายใน / ออฟฟิศพนา / กลางวัน

พนานั่งอยู่ในออฟฟิศของเขา เขามองซ้าย มองขวาไม่มีใครเห็นเขาเปิดเฟซบุ๊ค พิมพ์ข้อความบลัฟอาจารย์ในเพจของตัวเองทางอินเทอร์เน็ต ก่อนโพส ใจความว่า ถอดหน้ากากเทพเจ้าจอมปลอมวันเสาร์นี้นะครับ แฮชแทครายการซัดประเด็นเดือด พร้อมรูปล้อเลียนอาจารย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 31 / ภายใน / ห้องส่งรายการทุกข์ปัญหา / กลางวัน

ต่อเนื่องจาก scene 28 เก๋กังวลเรื่องวรัญ

เก๋

"ถามจริงถ้าเราแพ้ พี่จะทำไง"

หนุ่ย ครุ่นคิดพักหนึ่ง ก่อนยิ้มและตอบด้วยท่าทีหยอกล้อ

หนุ่ย

"คงเอาน้ำไปสาดหน้าแม่งมั้ง"

Scene 32 / ภายใน / ออฟฟิศพนา / กลางวัน

ต่อเนื่องจากซีน 29 พนากดปุ่มโพสลงอินเทอร์เน็ต พนามองจอคอมพิวเตอร์ตัวเองอย่างจริงจังก่อนคนในที่ทำงานเดินผ่านมาเขาปิดหน้าต่างเฟซบุ๊คทันทีเผยให้เห็นงานเอกสารที่เขายังทำไม่เสร็จ พนาทำท่าทีเป็นตั้งใจพิมพ์งาน

Scene 33 / ภายนอก / หน้าบ้านพนา / กลางวัน

พนาขับรถกลับบ้านมาหลังจากเลิกงาน มีคนปาผ้าอนามัยมาโดนกระจกรถเลือดกระเซ็นเต็มหน้ากระจก พนารีบเปิดประตูลงจากรถมองหาตัวการ พนาเหลือบเห็นผู้หญิงที่อยู่เยื้องบ้านตัวเองกำลังมองพนาอยู่ เขาหลบตาพนาแล้วรีบเข้าบ้านทันที พนาปิดประตูแรงแสดงออกถึงความไม่พอใจ

Scene 34 / ภายใน / ในห้องส่งรายการทุกข์ปัญหา / กลางวัน

ต่อเนื่องจาก scene 30 ระหว่างที่วรัญดำเนินรายการอยู่มีสาวกคนหนึ่งเดินเข้ามาตัดหน้ากล้อง ตรงเข้าไปหา

วรัญแล้วชูนิ้วกลางขึ้นสองมือใส่กล้อง

หน้าม้า

"กูนี่แหละทรงของจริง"

ทุกคนในห้องส่งเริ่มปางเท้าใส่ และโห่ร้องออกมา

หน้าม้า

"ร่างทรงนิ้วกลาง"

หน้าม้าคนนั้นทำท่าเหมือนของขึ้น ทั้งๆที่ชูนิ้วกลางอยู่ รองเท้าที่ปาเข้าไปในเซ็ทกระเด็นไปโดนวรัญ ยามวิ่งเข้าไปจับหน้าม้า หนุ่ยเดินเข้าไปคัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 35 / ภายใน / รายการข่าวค่ำ / กลางคืน

รายการข่าวข้นบรรยายสถานการณ์โดยเปิดภาพจากกล้องรายการทีวีของวรัญ

นักข่าวชาย

"กระแสของคู่นี้เลือกได้ว่าเดือดจริงๆนะฮะ ล่าสุดนี้เลยฮะ ชายคนนึงอ้างตัวว่าเป็นร่างทรง แต่ไม่ใช่ร่างทรงธรรมดานะฮะ ร่างทรงนิ้วกลาง หรือที่ชาวเน็ตเรื่องกันว่าร่างทรงกระจู๋"

นักข่าวชายพูดพลางหัวเราะไป

นักข่าวหญิง

"ส่วนทางด้านคุณพนาก็เดือดไม่แพ้กันค่ะ มีคนไปปาผ้าอนามัยใส่รถคุณพนา"

รายการข่าวเปิดคลิปป้าที่ถูกถ่ายโดยพนา

Scene 36 / ภายนอก / หน้าบ้านพนา / กลางวัน

คลิปของพนาถูกถ่ายโดยโทรศัพท์มือถือ ป้าข้างบ้านไม่พอใจออกมาตะโกนเสียงดังลั่น คนบริเวณรอบออกมาดู

ป้า

"มึงไม่ต้องมาบอกกู มึงไปบอกคนอื่น มันบ้านไหนล่ะ มึงไปดูให้ดี"

พนา

"เดี๋ยวผมแจ้งตำรวจนะป้า"

ป้า

"เอ้อ เอ้อ เอาเลยตามสบาย ไป ขอให้มึง โดนผลกรรมเว้ย"

ป้าหงุดหงิดขึ้นมาจนควบคุมอารมณ์และสติตัวเองไว้ไม่ไหว ตะโกนลั่น

Scene 37 / ภายใน / ข่าวค่ำ / กลางคืน

นักข่าวบรรยาพร้อมภาพประกอบรายการวรัญ

นักข่าวชายข่าวค่ำ

"กลายเป็นประเด็นร้อนขึ้นมาทันทีเลยนะฮะ สำหรับคู่นี้"

Scene 38 / ภายใน / ข่าวค่ำ / กลางคืน

ภาพพนาในสื่อต่างๆของพนา ทั้งในเฟซบุ๊คและรายการทีวี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักข่าวหญิงข่าวค่ำ

“อาจาร วรัญ กับคุณพนา”

Scene 39 / ภายใน / ข่าวข้น / กลางคืน

ภาพนักข่าวข่าวข้นพูดด้วยท่า ทีจริงจัง

นักข่าวชายข่าวข้น

“ความศรัทธาหรืองมงายกันแน่”

Scene 40 / ภายใน / ในรถของพนา / กลางวัน

พนา นั่งกุมขมับเครียดอยู่ในรถของเขา เขามองตัวเองในกะจก ก่อนตั้งสติเปิดประตูเดินออกไป

Scene 41 / ภายนอก / หน้าบริษัทข่าว / กลางวัน

พนาเดินข้ามถนน มาที่ออฟฟิศที่จะถ่ายทอดสด ถนนที่นี่รถเยอะและวิ่งเร็วมาก พนาหันยักหลังไปมองรถที่วิ่งผ่านเขาไปด้วยความไม่พอใจในมารยาทการขับรถ

Scene 42 / ภายใน / ออฟฟิศบริษัทข่าว / กลางวัน

พนาเดินเข้ามาในออฟฟิศ กรรมกรคนหนึ่งถือของเต็มไม้เต็มมือมา เดินตัดหน้าพนาก่อนที่จะทำของในมือตกเรี่ยราด คนในออฟฟิศกรี๊ดเบาๆ ห้องเงียบชั่วขณะ พนากำลังจะเข้าไปช่วยเก็บ

กรรมกร

“อ๋อไม่เป็นไรครับ ขอบคุณมาก”

กรรมกรตบไหล่พนาเบาๆ พนาเดินไปต่อตรงเคาเตอร์ พร้อมพูดกับพนักงาน

พนา

“ชื่อ พนา จันทรสมบูรณ์ มารายการชัดประเด็นเดือด”

พนักงาน

“สวัสดีค่ะ”

พนามองไปรอบๆมองตามกรรมกร พนักงานเช็ครายชื่อในคอมพิวเตอร์ พลางพูดถึงกรรมกร

พนักงาน

“โทษทีนะคะ พอดีออฟฟิศเรากำลังปรับปรุงห้องประชุมใหม่”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 43 / ภายใน / ห้องส่งชัดประเด็นเดือด / กลางคืน

วรัญนั่งสมาธิหลับตาปี๋อยู่ในห้องส่งเขามีสมาธิถึงขั้นที่ว่าไม่ได้ยินเสียงคนรอบข้าง

ทีมงาน

“ทุกคนพร้อมนะครับ”

เสียงของทีมงานทำให้วรัญตื่นจากภวังค์ในทันทีเขานั่งฝั่งซ้ายของทวิภพ ส่วนพนานั่งฝั่งขวา พนามองวรัญแล้วยิ้มหัวเราะเบาๆดูถูก ทุกคนรอบข้างเตรียมตัวกันอยู่อย่างขมักเขม้น หนุ่ยและเก๋มองดูวรัญจากไกลๆ

ทวิภพจัดเสื้อสูทของตัวเอง

ทีมงาน

“ห้า สี่ สาม สอง หนึ่ง”

Scene 44 / ภายใน / ร้านของชำ/ กลางคืน

เพลงรายการดังขึ้นบนทีวีป้าร้านขายของชำเสียงทวิภพดำเนินรายการ

ทวิภพ

“ขอต้อนรับทุกท่านเข้าสู่รายการชัดประเด็นเดือด”

Scene 45 / ภายใน / โรงพยาบาล / กลางคืน

ทีวีเปิดในโรงพยาบาลคนมุงดูทีวีเนืองแน่น

ทวิภพ

“วันนี้เราอยู่กับคุณวรัญ และคุณพนานะฮะ”

Scene 46 / ภายใน / ร้านอาหารข้างทาง / กลางคืน

ทีวีเปิดในร้านอาหารข้างทาง ทุกโต๊ะจับจ้องมาที่ทีวีเครื่องเดียว

ทวิภพ

“ในประเด็นที่เดือดทั้งสังคมและโลกโซเชียล”

ร่างทรง มีจริงหรือละครน้ำเน่า”

Scene 47 / ภายใน / ห้องส่งชัดประเด็นเดือด / กลางคืน

รายการดำเนินอย่างราบลื่น วรัญดูเยือกเย็นมาก

ทวิภพ

“มาเริ่มจากฟากนี้กันก่อนเลยดีกว่าฮะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นไงคุณพนา คุณไปท้าเค้าออกสื่อทำไมฮะ”

พนา

“ถ้าพูดตรงๆก็ ขอโทษนะถ้าไม่สุภาพ

ผมว่าเค้าตอแหล”

ทวิภพ

“ไม่หยาบนะครับ”

พนาหัวเราะออกมากลบเกลื่อน

ทวิภพ

“คุณวรัญมีอะไรท้วงมั้ยฮะ”

วรัญ

“เราว่าเราวัดมันที่ผล

ถ้าเราแสดงจริง ทำไมลูกศิษฐ์เราหายป่วยหายไข้ได้”

พนาหยิบเอกสารทางการแพทย์ออกมาตั้งบนโต๊ะและพูดพร้อมแสดงหลักฐานให้ดูทีละแผ่น

พนา

“อุปทานหมู่ไง เลอะเทอะชิปเป๋ง

ลูกศิษฐ์มึงจริงๆแม่งเดินได้แค่ไม่ยอมกายภาพบำบัด

อีกคนไม่ได้ผีเข้าแต่แม่งเป็นแค่พยาธิสภาพในสมอง”

ทวิภพ

“หยุด หยุด ไม่หยาบนะฮะ”

สีหน้าของวรัญดูกังวลมากๆ เขาสูญเสียความมั่นใจไปในพริบตา พนาหยิบของขลัง ของวรัญที่เตรียมมาขึ้นมาวางบนโต๊ะ หนุ่ยสีหน้าดูไม่ค่อยดี

พนา

“คุณอ้างว่าใส่ของขลังแล้วแต้มบุญคูณสองใช่มั้ย

แถมหายจากโรคด้วย ไหนดูดิ๊”

พนา ใส่สร้อยเครื่องรางนั้น พร้อมแสดงสีหน้าท่าทางออกมาแบบล้อเลียนประชด วรัญ แสดงอาการเครียด

ออกมาอย่างเห็นได้ชัด

พนา

“ว้าว ไม่เห็นมีเหี้ยอะไรเลย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทวิภพ

“ไม่หยาบ”

ทวิภพขึ้เสียงเตือนพนา

พนา

“มึงมันไม่ต่างเหี้ยอะไรกับมิจฉาชีพหรอก”

พนาของขึ้นพูดออกมาเสียงดังลั่น หนุ่ยเดินเข้าไปในเซ็ทด้วยความโมโหสุดขีด เอาแก้วน้ำบนโต๊ะของพนาสาดใส่หน้าพนา ระบายโทสะของตนเอง พนามองหนุ่ยด้วยความงุนงง

Scene 48 / ภายใน / ในรถของหนุ่ย / กลางคืน

วรัญ เครียดเป็นอย่างมากอยู่ในห้องน้ำ หน้าของเขาแดงเหงื่อออกท่วมตัว เขาเอามือทุบกำแพงข้างห้องน้ำอย่างแรงระบายโทสะ

Scene 49 / ภายใน / ห้องเมคอัพ / กลางคืน

เก๋กับหนุ่ยนั่งอยู่ในห้องเมคอัพ ทีมงานเดินเข้ามาเตือนหนุ่ยถึง

ทีมงาน

“พักเบรค 5 นาทีสงบสติอารมณ์ก่อน
อย่าให้มีแบบเมื่อกี้อีกนะ รายการสด”

เก๋

“ได้ค่ะพี่”

ทีมงานเดินออกไป เก๋มองมาที่หนุ่ยแสดงอาการไม่ค่อยพอใจกับพฤติกรรมหนุ่ยนัก

Scene 50 / ภายใน / หน้าห้องเมคอัพ / กลางคืน

พนาสูบบุหรี่หน้าห้องเมคอัพที่พวกหนุ่ยอยู่ ทีมงานเดินเปิดประตูสวนออกมา ทวิภพยืนข้างพนา

ทวิภพ

“คุณน่าจะรู้นะ
รายการสดห้ามใช้คำหยาบ”

พนา

“เป็นคุณก็จะพูดแบบผม”

ทวิภพหันมามองพนาด้วยท่าทีตั้งใจ

พนา

“ถ้าคุณรู้ว่าแม่คุณตายเพราะโรคประจำตัวโง่ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และบ้านคุณอยู่ติดกับโรงพยาบาลพอดี

แต่แม่คุณดันเชื่อ ร่างทรง”

พนาซีดบุหรี่เข้าไปในปอดและพ่นควันออกมาก่อนพูด

พนา

“มากกว่าหมอ”

พนา โยนบุหรี่ลงพื้นแล้วเหยียบ

Scene 51 / ภายใน / ห้องส่งรายการซัดประเด็นเดือด / กลางคืน

ทุกคนนั่งประจำที่ วรัญ หน้าตาเครียดสุดขีด

ทีมงาน

“ห้า สี่ สาม สอง หนึ่ง”

ทีมงานส่งสัญญาณมือ กล้องกดเรคคอร์ด

Scene 52 / ภายใน / ในรถของหนุ่ย / กลางคืน

ทีวีในโรงพยาบาลเพลงรายการขึ้นทวิภพดำเนินรายการเข้าสู่ช่วงที่สอง

ทวิภพ

“ขอต้อนรับท่านผู้ชมเข้าสู่

ช่วงที่สองของรายการครับ”

คนดูบางคนสี หน้าเครียด บางคนอมยิ้ม

Scene 53 / ภายใน / ห้องส่งรายการซัดประเด็นเดือด / กลางคืน

พนายิ้ม แล้วพูดตัดหน้าทวิภพ

พนา

“คุณเคยบอกว่าคุณเคยเห็นพระศิวะในห้องส่ง”

วรัญ

“คุณจะเห็นก็ต่อเมื่อคุณเชื่อ”

พนา

“นั้นไหนชี้ให้ผมดูดิ๊ท่านอยู่ไหน”

วรัญมองกวาดสายตาไปในห้องส่ง ภาพแทนสายตาไปไม่เห็นพระศิวะ เพราะวรัญเริ่มสูญเสียความเชื่อในตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วรัญ

“วันนี้ท่านไม่อยู่”

พนายิ้มและหัวเราะออกมา

พนา

“อย่างงี้ใครก็พูดได้ ขอโทษนะ ท่านไปพักร้อนหรอ
หรือวันนี้วันอาทิตย์”

คนในห้องส่งหัวเราะออกมาดังลั่น รวมถึงทวิภพ วรัญเครียดสุดขีด

พนา

“ไม่ได้ลบหลู่นะ แต่แน่จริงคุณเชิญเทพมาให้ดูหน่อยดิ ผมอยากเห็น”

Scene 54 / ภายใน / ห้องน้ำ / กลางคืน

พักเบรคโฆษณา วรัญเข้าไปนั่งในห้องน้ำอีกรอบ ร่างกายเขาสั่นระรัว เขาตบหน้าตัวเองเพื่อเรียกสติ เขามองตัวเองในกระจกห้องน้ำ

Scene 55 / ภายใน / ห้องเมคอัพ / กลางคืน

วรัญเครียดจนถึงขีดสุดเดินไปเปิดประตูห้องพักอย่างแรง เขาเห็นพระศิวะนั่งหันหลังอยู่ในห้องพัก พระศิวะยื่นมือไปที่ประตูห้อง ประตูห้องปิดอย่างแรงดัง ปั่ง วรัญ มองพระศิวะด้วยดวงตาเบิกกว้าง เขาแทบไม่เชื่อสายตาตัวเองเลยด้วยซ้ำ เขาค่อยๆเดินเข้าไปใกล้พระศิวะช้าๆ

พระศิวะสื่อสารกับวรัญด้วยเสียงทุ้มใหญ่และน่ากลัว

พระศิวะ

“น่าขำที่มนุษย์เห็นหัวข้าเพียงแค่สองครั้ง
ไม่ตอนที่เจ้าโลภก็ตอนที่เจ้ากลัว”

พระศิวะขำ วรัญสีหน้าดูกลัวเป็นอย่างมากเขากลัวที่คนจะไม่เชื่อเขาและตัวเขาเองหมดสิ้นความเป็นเทพในสายตาคนอื่น

พระศิวะ

“เจ้ากลัวคนจะมองเจ้าเป็นเพียงมนุษย์เดินดิน”

วรัญยกมือขึ้นมาไหว้ ตัวสั่นเกร็ง

พระศิวะ

“จะเซ่นไหว้ข้าด้วยอะไรอีก
นมสด ผลไม้ หรือธูปเทียน”

พระศิวะหัวเราะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วรัญ

"ร่างกาย"

ของในห้องเมคอัพสั่นระรัว ปลิวว่อนไปทั่วห้อง เก้าอี้ลอยกระเด็นไปโดนกระจกแตก เก่เปิดประตูเข้ามา เธอเห็นวรัญถือเก้าอี้กำลังทุบกระจกอยู่ ในห้องมีเพียงแค่วรัญคนเดียวไม่มีพระศิวะ เก่ ตกใจทันทีเมื่อเห็นสภาพห้อง เก่พูดเบี่ยงประเด็น

เก่

"อีก 3 นาทีเริ่มนะคะอาจารย์"

เก่เดินออกไปโดยทันที วรัญ มองกลับมาไม่เห็นพระศิวะนั่งอยู่แล้ว เขากวาดสายตาไปมองกระจกที่แตกอยู่

ภาพสะท้อนของกระจกที่แตกคือ คนเนื้อกายสีฟ้า ถือตรีศูรอยู่ในกระจก และใบหน้าของคนเนื้อกายสีฟ้านั้นคือตัวเขาเอง

Scene 56 / ภายใน / ห้องส่งรายการซัดประเด็นเดือด / กลางคืน

วรัญยกมือขวาขึ้นระดับอก

ทวิภพ

"ตอนนี้คุณไม่ใช่คุณวรัญแล้วใช่มั้ยฮะ"

ใบหน้าวรัญดูโกรธเกรี้ยวและดุดันจนเหมือนเป็นคนละคน เขาไม่เผลอกระพริบตาซ้ายออกมาอีกแล้ว พนายิ้มหัวเราะ

พนา

"นี่คือ พระศิวะหรอ"

พนา ยิ้มขำออกมา ทวิภพก็ขำ

พนา

"ท่านทำอะไรได้บ้างฮะ"

พนาหัวเราะออกมาอีก วรัญเงียบ คนในห้องส่งเงียบไปเป็นพักใหญ่ๆ ไม่มีเสียงใด วรัญพูดด้วยท่าทีขึงขังน่ากลัว

วรัญ

"ภายในสามวัน มึงจักเจ็บปวดแสนสาหัส เริ่มจากเท้าซ้าย
ลามไปกระดูก ขามึงจักถูกบี้ระเอียดเรี่ยดิน จนเมื่อมึงรู้ตัวอีกที
มึงจะระลึกได้ว่านี่ เป็นเหตุการณ์ที่ทำให้มึงเสียใจที่สุดในชีวิต"

พนาสีหน้าเปลี่ยน พนาเหมือนตกอยู่ในภวังค์บางอย่างไปชั่วขณะหนึ่ง เขาฝืนยิ้มออกมาเสแสร้งว่าไม่ได้กลัวอะไร จนทวิภพพูดแทรกขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทวิภพ

“ถ้าเกิดมันเป็นจริงหล่ะ คุณจะเลิกยุ่งกับเค้ามั้ย”

ทวิภพชี้ไปที่พนา พนาพูดติดตลก

พนา

“ผมจะกราบเค้างามๆเลยฮะ”

Scene 57 / ภายใน / ทางเข้าบริษัทข่าว / กลางคืน

Long take พนากดลิฟ เพื่อลงชั้นล่าง ลิฟไหลเขาอยู่ในลิฟพักหนึ่ง ก่อนเดินออกมาบริเวณเคาเตอร์ออฟฟิศ เขาเหยียบโดนตะปู พลันร้องโอ๊ยออกมา เขายกเท้าซ้ายขึ้นมาดูว่าเหยียบอะไร เขาเหยียบตะปู พนาดึงตะปูออกมาจากเท้า เลือดเต็มตะปู เขามองไปที่กรรมกรที่เจาจะช่วยก่อนหน้านี้ แล้วเดินต่อ ออกมาหน้าประตูเขาเตรียมที่จะเดินข้ามถนน ก่อนที่โทรศัพท์จะเข้า เขาล้วงมือลงไปรับโทรศัพท์แล้วเดินข้ามถนน ปั่ง รถพุ่งชนตัวเขาอย่างแรงจังๆจนกระเด็น พนา ล้มลงเลือดนองเต็มพื้นถนนเขาได้ยินเสียงรอบข้างอื้ออึงไปหมดก่อนหมดสติ

Scene 58 / ภายใน / โรงพยาบาล/ กลางวัน

พนาตื่นขึ้นมาในโรงพยาบาลหลังหลับไปหลายวัน พนามองไปที่เท้าของตัวเองแล้วร้องไห้ออกมา

Scene 59 / ภายใน / ห้องเตรียมตัวทุกข์ปัญหา / กลางวัน

วรัญ อยู่ในห้องเตรียมตัวรายการของตนเอง ลูกศิษฐ์รอบข้างนำขี้เถ่าสีฟ้ามาลุมทาตัว วรัญ ให้เป็นแบบพระศิวะ ทาหน้า ทาตา ทาแขน ทาตัว

Scene 60 / ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

หมอและพยาบาลบอกอาการให้พนาฟัง

หมอ

“เสียใจด้วยนะคุณพนา คุณเป็นอัมพาตครึ่งล่าง”

หมอเดินออกไป พยาบาลจัดม่านอยู่ข้างๆเห็นพนาเสียใจ เลยพยายามปลอบใจพนา

พยาบาล

“ไม่ต้องท้อนะคะ คุณหมอก็พูดแบบนี้ตั้งหลายคน

คนอื่นก็ยังกลับมาเดินได้เลยค่ะ”

พนา

“เค้ากลับมาเดินได้ไงฮะ”

พยาบาล

“บนบานค่ะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 61 / ภายใน / ห้องแคส / กลางวัน

ห้องแคสแถวเรียงยาวมีคนแต่งตัวประหลาดมาเรียงเต็มไปหมด ทั้งแต่งเป็นพระพิฆเนศ ปู่เสือ ปู่มหามุนีเสือขาว พระแม่ ในห้องแคสมีเก่คอยแคสอยู่

เก่

“รายการใหม่ของเราอยากได้อะไรที่มันใหม่กว่า ฤๅษีอ่ะ”

เก่พูดให้ปู่ฤๅษีฟัง

Scene 62 / ภายใน / รายการข่าวข้น / กลางวัน

รายการข่าวข้นรายงาน ความคืบหน้าคดีรถชน

ผู้ประกาศชาย

“สรุปคืออุบัติเหตุนะฮะ ซึ่งผู้ชนก็เป็นเพียงคนที่สัญจรไปมาแถวนั้นพอดี”

ปรากฏวีดีโอผู้ชนที่ใส่สร้อยเครื่องรางค์ของวรัญอยู่อย่างเห็นได้ชัด

Scene 63 / ภายใน / ห้องส่งรายการทุกข์ปัญหา / กลางวัน

หนุ่ยบอกคิววรัญ

หนุ่ย

“ถึงคิวแล้วครับอาจารย์”

วรัญ เดินออกสู่หน้าเสตจด้วยเนื้อกายสีฟ้าแสงไฟสปอตไท์ส่องสาดมาที่ตัววรัญ

หนุ่ยยกมือขึ้นทำความเคารพวรัญ คนในห้องส่งทุกคนยกมือขึ้นขนาบอก

Scene 64 / ภายใน / โรงพยาบาล / กลางวัน

พนาที่อยู่ในโรงพยาบาลยกมือขึ้นทั้งน้ำตา กล้องเคลื่อนเข้าไปหาทีวีในโรงพยาบาลที่มีวรัญอยู่ เฟรมแรกของเรื่องคือวรัญเห็นตัวเองเป็นพระศิวะ แต่เฟรมสุดท้ายทุกคนกำลังเห็นวรัญเป็นพระศิวะ

จบ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์เรื่อง เทพเจ้าจำแลง “THE SHAPE OF GOD” ร่างสมบูรณ์

Scene 1 ภายใน / ห้องพักรายการทีวี / กลางวัน

วรัญ หลับตาทำสมาธิอยู่ในห้องเตรียมตัวของรายการ เบื้องหน้าของเขาคือกระจกที่สะท้อนตัวเขาเองอยู่ในห้องนี้เงียบสงัด กล้องค่อยๆเคลื่อนที่เข้าหาวรัญช้าๆ วรัญลืมตาดูกระจกด้วยท่าทางขึงขัง หายใจเข้าลึกสุดปอด

หวีผม เขาเหมือนไม่ใช่มนุษย์ธรรมดาๆ หากแต่เป็นเหมือนใครคอื่นที่ดูน่าเกรงขามและน่ากลัว

เสียงเคาะประตูเรียกดังขึ้น ทีมงานเดินเข้ามาเรียกวรัญ

ทีมงาน

“เดี๋ยวเชิญอาจารย์ในเซ็ทได้เลยค่ะ พอดีพร้อมแล้ว”

Scene 2.1 ภายใน / ร้านอาหารเจ๊แดง / กลางคืน

เพลงรายการดังขึ้นป้าแดงทำอาหารไปดูทีวีไป ทวิภพพูดกล่าวเปิดรายการ

ทวิภพ

“สวัสดีครับ สิบหกนาฬิกาสามสิบนาที

ขอต้อนรับท่านผู้ชมเข้าสู่รายการ ชัดประเด็นเดือด”

ลูกค้าเจ๊น้อยหลายคนมองจอทีวีอย่างใจจดใจจ่อ และหยิบรีโมทมาเพิ่มเสียงขึ้น

ทวิภพ

“วันนี้เราอยู่กับประเด็นที่สังคมทั้งประเทศเรียกว่า ให้ความสนใจ”

Scene 2.2 ภายใน / ห้องส่งรายการ / กลางคืน

ตัดกลับมาในห้องส่ง มีคนนั่งอยู่ในรายการสามคน มีวรัญเขาเชื่อว่าตัวเองเป็นร่างทรง ทวิภพเป็นคนดำเนินรายการ

ทวิภพ

“ร่างทรงกับปาฏิหาริย์รักษาโรค

เรื่องจริงหรือคำโกหก”

วรัญกระพริบตาแรงหลายต่อหลายครั้ง ด้วยความตื่นเต้น

ทวิภพ

“วันนี้เราจะมาหาคำตอบกันครับ”

วรัญหันมาจ้องทีวีตาเขม็ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 3 ภายใน / โรงพยาบาล / กลางคืน

เสียงพยาบาลกดปุ่มเสียงดังลั่น ตี๊ด....พร้อมพูดประกาศผ่านลำโพง ในโรงพยาบาลที่ค่อนข้างชานเมือง และชนบทหน่อยๆ

พยาบาล

“หมายเลข 34

คุณจุฑาพรค่ะ”

ปรากฏ คุณ หนุ่มวัย 25 ปี ข้างๆคือ จุฑาพร แม่ของเขา

เขางีบหลับอยู่บนเก้าอี้เรียงยาวโซนรอคิวของโรงพยาบาล

พยาบาล

“คุณจุฑาพรค่ะ อยู่มั้ยคะ”

คุณ สะดุ้งเฮือกตื่นขึ้น เขาก้มลงดูในที่มือถือบัตรคิวของแม่ไว้แนบแน่น

เขาออกไปรับยาแทนแม่โดยเดินมาหยุดอยู่ตรงเค้าท์เตอร์

หยิบฉลากยาที่พยาบาลยื่นให้ขึ้นอ่านอยู่พักหนึ่ง ก่อนจะรู้ว่าตัวยาทั้งหมดเป็นยาเดิม

คุณ

“กินยาเดิมมาเป็นปีละ ไม่เห็นจะดีขึ้นเลย

มีแต่จะแย่เอา”

คุณมองไปที่แม่ ที่มีอาการเหม่อลอย

คุณ

“ตอนนี้เป็นใบ้หรือลมชักกันแน่ไม่รู้”

พรแม่ของคุณเป็นลมชักเพราะกระแสไฟฟ้าในสมองวิ่งผิดปกติจนทำให้สมองเสื่อมและพูดไม่ออก

พยาบาล

“ธรรมดาบางคนเค้ารักษากันเป็น

สิบปีนะคุณ ”

พยาบาล ก้มเขียนเอกสาร พยาบาลไม่ค่อยพอใจคุณเท่าไหร่

พยาบาล

“ถ้าอยากหายทางลัด

ก็ไปหาร่างทรงนู่น”

คุณ รอพยาบาลจดเอกสารจนเสร็จแล้วยื่นให้

พยาบาล

“เอ้อ ไอหนู”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พยาบาลเรียกคุณ คุณ สบตาพยาบาล

พยาบาล

“ว่างๆก็มาตรวจร่างกายบ้างนะ

โรคนี้มันติดตาม พันธุกรรม”

คุณแสดงสีหน้าท่าทางที่ไม่เชื่อพยาบาล เก็บเอกสารและยาบนเคาท์เตอร์แล้วเดินออก

Scene 4 ภายใน / รถของคุณ / กลางวัน

คุณ ขับรถกลับบ้านตรงชานเมืองระหว่างขับเขาเหลือบมองแม่ที่เหม่อลอยอยู่ในยามค่ำคืน เขามองแม่ในใจลึกๆเขาแอบ กลัวและกังวลว่าจะต้องเป็นแบบแม่ ของเขาเอง

คุณ

“รักษาจนหนี้ท่วมหัวแล้วนะแม่”

ปรากฏใบปลิว เฮียอู๊ดเงินกู้ยับอยู่ในรถ แม่ของเขาทำท่าทีไม่รู้ร้อนรู้หนาว

คุณ

“เลี้ยงไข้หรือเปล่าก็ไม่รู้

กะไอแค่โรคลมชัก รักษาอะไรกันตั้งเป็นปีๆ”

คุณพูดเยาะเย้ย

Scene 5 ภายใน / ห้องนอนของคุณ / กลางวัน

พัดลมตั้งพื้นตัวเก่าหมุดติ้วส่ายไปส่ายมา ตัวบ้านเป็นตัวบ้านเก่าออกจะชนบทค่อนข้างไปทางจน

ปรากฏพรแม่ของคุณกำลังไหว้พระอยู่หน้าหิ้ง จู่ๆพรเหมือนจะได้ยินเสียงสั่นไหวดังขึ้นในตัวบ้าน

เธอหันไปมองกล่องธูปที่มีธูปอยู่ข้างในสั่นไหวตามจังหวะสั่นสะเทือน

เธอเหลือบตามองขึ้นไปยังชั้นบนตามเสียงสั่นไหวที่ดังมาจากตัวบ้านชั้นบน

ปรากฏประตูแง้มที่เปิดเข้าไปเห็นบรรยากาศภายในห้องนอนอันน้อยนิด กล้องค่อยๆเคลื่อนเข้าไป

เสียงของตกแตกดังโครมขึ้น

ปรากฏ คุณนอนอยู่บนเตียง เขาชักกระตุกเฮือกใหญ่มือไม้ปัดไปโดนข้าวของล้มระเนระนาด

ตาข้างตึงเขม็ง

แม่ เดินเข้ามาดูนิ่งๆไม่ทำอะไร ไม่แม้แต่จะส่งเสียง หน้าของคุณดูทรมาน

ลุงทิศคนข้างบ้านรีบวิ่งเข้ามาเห็นคุณพยายามตะเกียกตะกายอยู่พักใหญ่ มือของเขาเริ่มเกร็งแน่นเหมือนผีเข้า เขาทรมานแทบจะเป็นจะตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลุงทิศ

“ไอเชี่ยคุณ”

คุณมองตาลุงทิศอย่างทรมาน

ลุงทิศ

“ชักเป็นแดนซ์เซอร์เลยมึง”

ลุงทิศเดินออกไปนอกห้องควานหาของ เขาหยิบช้อน และรีบเอาช้อนยัดปากตุณ

คุณกัดช้อนแน่น เสียงฟันกระทบกับช้อนดังบาดหู

Scene 6.1 ภายใน / บ้านลุงทิศ / กลางวัน

ลุงทิศ คนข้างบ้านรินน้ำใส่แก้วจนเต็ม เขานำแก้วไปยื่นให้คุณ พร นั่งอยู่ข้างๆ

ลุงทิศ

“มึงเป็นลมชักเหมือนแม่มึงเลยนะ ไอคุณ

เมื่อกี้นี่มึงเกือบจะกัดลิ้นตายห่าไปละ”

คุณ แกะซองยาของแม่ออก กินยาแล้วดื่มน้ำในแก้วด้วยอาการกระหาย

ลุงทิศ

“แบบนี้มันไม่ใช่โรคแล้ว

มันเป็นเรื่องกรรม เรื่องผีสางมากกว่าม้าง”

คุณวางแก้วลง ท่าทางไม่เชื่อ

คุณ

“ใช่ก็เหี้ยละลุง”

ลุงทิศ

“เอ่า ถ้าไม่ใช่บ้านมึงจะเป็นทั้งตระกูลหรอ”

“กูเห็นตั้งแต่คมสันปู่ทวดมึง”

Scene 7 ภายใน / บริเวณหน้าบ้านลุงทิศ / กลางวัน

ลุงทิศ วัยเด็กกำลังมองดู คมสัน ปู่ทวดคุณรดน้ำต้นไม้อยู่

คมสัน ลมชักตายต่อหน้า ลุงทิศในวัยเด็กน้ำในสายยางสั่นสะบัดไปทุกที่ในเฟรม ลุงทิศยืนดูนิ่งๆด้วยความไม่รู้

VOลุงทิศ

“ลามมาคมเดชตามึง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลุงทิศ วัยเด็กกำลังเล่นซ่อนแอบอยู่มองเห็น คม ตาของคุณปั่นจักรยานอยู่ไกลๆ
คมเดช ปั่นจักระยานไปชักกระตุกไปชนรั้วบ้านตัวเอง คนในบ้านคุณกรี๊ดลั่น ลุงทิศค่อยๆเดินเข้าไปดูเหตุการณ์อย่างหน้าตาเฉย

Scene 6.2 ภายใน / บ้านลุงทิศ / กลางวัน

ลุงทิศพูดกับคุณด้วยท่าทีที่จริงจังมาก

ลุงทิศ
“ต่อไปก็แม่มึง แล้วก็มึง”

พร เหม่อลอยไม่รู้อิโหน่อิเหน่

ลุงทิศ
“โรคเหี้ยนี่วิทยาศาสตร์มันรักษาได้ที่ไหน”

ลุงทิศเล่าต่ออย่างมันส์ปาก

ลุงทิศ
“มึงต้องไปหาร่างทรงนู่น”

คุณมองลุงทิศอย่างจริงจัง

Scene 8.1 ภายใน / ห้องส่ง / กลางคืน

ตัดภาพมาที่ วรัญ นั่งสมาธิองค์ลงกลางรายการ ทั้งรายการนิ่งเงียบตกอยู่ในมนต์สะกดของวรัญเป็นพักใหญ่ๆ
กล้องค่อยๆเคลื่อนเข้าไปหาวรัญ วรัญ ลืมตาขึ้นถลน

ทวิภพ
“นี่องค์ลงแล้วใช่มั้ยฮะ”

วรัญ นั่งสมาธิพร้อมชูมือขึ้น

ทวิภพ
“ต้องบอกท่านผู้ชมก่อนว่านี่ไม่ใช่
คุณวรัญแล้วนะครับ นี่คือ ปู่จรเขร้”

Scene 9.1 ภายใน / ร้านอาหารตามสั่งเจ๊แดง / กลางคืน

คุณ และ พร กินข้าวอยู่ที่โต๊ะร้านอาหารตามสั่งร้านเจ๊แดง (ร้านเดียวกันกับในตอนแรก)
เขาเหลือบไปมองยังทีวีที่มีคนมุงดูอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนมุงดูอยู่หน้าทีวีที่ฉายรายการซัดประเด็นเดือด

Scene 8.2 ภายใน / ห้องส่ง / กลางคืน

วรัญเริ่มหยิบมีดสามเล่ม มาวางเรียงบนโต๊ะ ก่อนจะเริ่มรำดาบ

ทวิภพ

“พ่อปู่จะพิสูจน์ให้ท่านผู้ชมดูนะฮะ”

(ตัดสลับคุณ ค่อยๆลุกขึ้น แล้วเดินเข้ามาดูใกล้ๆ)

วรัญนำมีดมาเฉือนเนื้อตัวเอง ซ้ำแล้ว ซ้ำเล่า ตามบริเวณแขนสองข้าง

ทวิภพ

“ของมีคม ทำอะไรพ่อปู่ไม่ได้นะฮะ”

วรัญเปลี่ยนจุดมาเฉือนตามคอ ข้อพับต่างๆ

วรัญเปลี่ยนมีดเป็นอีกเล่มรำดาบอีกครั้งหนึ่ง ก่อนพลิกด้านคมพุ่งเข้าหาตัว หน้าตาดุดันพร้อมท่องอะไรบางอย่างพึมพำ เขาง้างมีดออกสุดแขน พร้อมหายใจเข้าลึกสุดปอดก่อนแทงเข้าที่ท้องของตัวเองอย่างแรง

Scene 8.3 ภายใน / ห้องส่งกระจก console / กลางคืน

(คุณมองทีวีตาไม่กระพริบด้วยความตกใจ)

ก่อนปรากฏภาพในทีวีฉายให้เห็นมีดที่ งอบิ่น และวรัญที่ไม่มีบาดแผลใดๆอยู่บนตัวทั้งสิ้น

วรัญวางมีดที่งอบิ่นลงบนโต๊ะ ทวิภพมองมีดบนโต๊ะตาค้าง ทีมงานรอบข้างมองดูวรัญด้วยความหวาดกลัว ตาของวรัญแข็งที่อน่ากลัวหยั่งกับเป็นคนละคน วรัญเปลี่ยนไลน์สายตามาจ้องที่กล้องตัดมาหน้าจอมอนิเตอร์ทีมงานคนหนึ่งวอร์บอกคนที่เหลือ

ทีมงาน

“ดีละ คัตเข้าโฆษณาเลย”

Scene 10 ภายใน / ร้านอาหารตามสั่งเจ๊แดง / กลางคืน

เสียงเพลงคั่นรายการดังขึ้นเข้าโฆษณา คุณ จ้องทีวีอย่างเหม่อ เขาครุ่นคิดอย่างหนักกับเรื่องที่ลุงทิศบอกมาเขาเอ่ยปากถามคนรอบข้าง

คุณ

“ของจริงอ่อวะพี่”

วินมอไซต์

“แล้วแต่คนเชื่อหว่ะ

ไอแบบนี้ของปลอมมันเยอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีแค่องค์นี้แหละมั้งที่น่าจะจริง”

น้า

“ข่าวบอก มะเร็งห่าอะไร เจอปู่เข้าไปตายหมด"

คนในวงสนทนายิ้มหัวเราะเพราะท่าทีการพูดที่ชวนขบขัน น้าเหลือบไปหาแม่ที่โต๊ะ
ดูท่าทางแม่ไม่ค่อยดีเท่าไหร่

น้า

“ทำไม? น้องจะพาแม่ไปรักษาหรอ”

คุณ ฟังน้าต่อ

น้า

“เงินต้องหนาหน่อยนะเพราะคนนี้คอร์สละเป็นแสน”

คุณ เหลือบมองมือของตัวเองที่สั่นเบาๆด้วยอาการเบื้องต้นของโรคลมชัก

Scene 11 ภายใน / รถของคุณ / กลางวัน

คุณ เปิดสมุดบัญชีที่มีเงินเหลืออยู่เพียง 600 บาทในรถ
เขารู้สึกเครียดเป็นอย่างมากและพับเก็บสมุดบัญชี แม่ของเขานั่งเหม่ออิโหน่อิเหน่ความจำเสื่อมข้างๆ
เขาเปิดลิ้นชักรถออกมามีปืนพกอยู่ในลิ้นชักรถ
ใส่สมุดบัญชีไว้ดังเดิมแล้วปิดลิ้นชัก คุณเหลือบเห็นใบปลิวเฮียอู๊ดเงินกู้ที่ยับอยู่ในรถ
คุณหยิบใบปลิวของเฮียอู๊ดเงินกู้ขึ้นมา

Scene 12 ภายใน / ห้องเช่าของลูกหนี้ / กลางวัน

บอลเอาหัวลูกหนี้คนหนึ่งกดน้ำอย่างแรง ต่อหน้าลูกน้องหนึ่งคนและเฮียอู๊ด เฮียอู๊ดส่องพระอยู่

บอล

“มึงจะคืนเงินเฮียเมื่อไหร่ฮะ”

บอล จับลูกนี้ขึ้นมาแล้วเขาซ้อมอย่างหนักหน่วงด้วยความบันเทิง ลูกหนี้หน้าโชคเลือด บอลต่อยหน้าลูกหนี้อย่างแรง ก่อนจะถอยไปตั้งหลักแปบหนึ่ง เขาหยอกล้อลูกหนี้ด้วยท่าทีสนุกสนาน
เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นจากกระเป๋าเฮียอู๊ด เฮียอู๊ดวางที่ส่องพระลงรับโทรศัพท์

อู๊ด

“ฮัลโหล”

ตัดภาพไปเล่าเรื่องของคุณที่อยู่ในตู้โทรศัพท์

คุณ

“ฮัลโหลเฮีย ผมคุณนะเฮีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณเหลือบมองแม่ที่นั่งรออยู่ที่รถ

คุณ

“ผมขอยืมเงินเฮียเพิ่มอีกสักงวดได้มั้ย”

อู๊ด

“อะไรวะ

งวดเก่ามึงยังไม่จ่ายเลย ยืมใหม่อีกละ”

เฮียอู๊ดหันไปมองบอล ซ้อมลูกหนี้

อู๊ด

“เดี๋ยวก่อน แด่ะกูจะส่งคนไปทวงมึ.....”

Scene 13 ภายนอก / ตู้โทรศัพท์ / กลางวัน

คุณวางโทรศัพท์อย่างแรง สีหน้าแววตาของเขาดูเครียดเป็นอย่างมาก เขากุมขมับและเริ่มจุดบุหรี่สูบ

เขาสูบบุหรี่เงียบๆอยู่กับตัวเองพักหนึ่ง

ก่อนที่เขาจะมองเข้าไปในตัวรถที่อยู่ไกลๆ เขาเห็นแม่กำลังเป็นลมชักอยู่ในรถ

คุณรีบวิ่งไปเปิดประตูรถ เขาพยายามทำให้แม่อ้าปากไม่กัดลิ้นตัวเอง แต่ทำยังไงก็ไม่ได้

เขาพยายามมองหาของในรถมาให้แม่กัด เปิดลิ้นชักแต่ก็ไม่เจออะไรที่ใช้ได้ทั้งสิ้น

ในจังหวะคับขันเขาหันมามองนิ้วมือของตนเอง เขาตัดสินใจอยู่พักหนึ่งก่อนจะยัดนิ้วของตนเองเข้าไปในปากแม่

แม่กัดนิ้วของเขาเสียงดังกรุบ คุณกรีดร้องอย่างเจ็บปวด มือของเขากำเบาะรถแน่น

เลือดเริ่มหยดย้อยจากปากมาที่คางและลงบนเบาะ เสียงฟันที่บี้บดกระดูกค่อยๆดังขึ้นๆ พร้อมเสียงความเจ็บปวดของคุณ

Scene 14.2 ภายใน / ห้องน้ำปั้มน้ำมัน / กลางคืน

เสียงรถผ่านหน้าคุณไป คุณดูรถอยู่พักหนึ่งก่อนพาแม่ข้ามถนน

คุณนั่งรอหน้าห้องส่งรายการข่าวข้น รายการที่วรัญมาออกเหล่าลูกศิษฐ์มากมายมานั่งกองกัน

ส่วนใหญ่เป็นชาวบ้านที่ไม่มีฐานะมากนัก

มือของคุณมีผ้าพันแผลปิดไว้อยู่ เขามองไปรอบๆเห็นเป็นวรัญเดินเข้าห้องพัก

ป้ายหน้าห้องเขียนว่าเฉพาะทีมงาน

คุณครุ่นคิดอยู่พักหนึ่งก่อนจะเดินไปเปิดประตู คนคุมเข้ามาผลักคุณโดยทันที

คนคุม

“เห้ยน้อง ป้ายก็บอกอยู่ว่าเฉพาะทีมงาน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณ

“พอดีผมกับแม่มาจากต่างจังหวัดพี่

ขอเข้าไปคุยกับอาจารย์แปบนึงได้มั้ย”

คนคุมรอพักหนึ่งก่อนพูด

คนคุม

“น้องจะคุยอะไรอ่ะ?”

คุณ

“อยากให้แกรักษาโรคพี่ แม่ผมป่วย”

คนคุม

“แล้วเอาเงินทำบุญมามั้ย?”

คนคุมพูดเป็นนัยยะ คุณตามไม่ทัน

คนคุม

“รักษาโรคมันคอร์สละสองแสน”

คุณยืกยักอยู่พักหนึ่งก่อนยกมือขึ้นไหว้

คุณ

“ผมไหว้อ่ะพี่.....บ้านผมจน”

คนคุม

“อย่าเอาจนมาอ้างน้อง ชาวบ้านคนอื่นก็จน

เค้ายังหากันมาได้เลย ถ้าไม่มีก็ค่อยกลับมา ไปๆ”

คุณพยายามตะเกียกตะกายและใช้กำลังฝ่าเข้าไป

คุณ

“ผมขอแค่แปบเดียวพี่”

คนคุม

“เห้ยมึงฟังภาษาคนไม่รู้เรื่องอ่อวะ ห๊ะ”

คนคุม เอามือทุบหน้าคุณแรงๆ ป๊าบ! คุณถอยหนีไปโดยทันที คนคุมทำท่าทีขู่ด้วยท่าทางดุดัน และตะโกนเสียงดัง

คนคุม

“ไอเหี้ยนี่”

คุณเดินหนีไปทันที พร้อมกับแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 15 ภายใน / รถของคุณในปั้ม / กลางคืน

คุณปิดประตูรถดังปัง เขานั่งนิ่งสีหน้าแววตาเครียด เขารู้สึกสิ้นหวังเพราะโชคชะตาที่เลวร้ายของเขา แม่ของเขามองหน้าเขาตาไม่กระพริบ เขาเหลือบไปเห็นปืนในลิ้นชักรถของเขา แววตาของดูจริงจังและเครียดสุดขีดเหมือนจะตัดสินใจทำเรื่องเลวร้ายบางอย่าง

(ตัดสลับแฟลชแบคไปตอนที่คุณหน้าเครียดอยู่ร้านอาหารตามสั่ง เขาจ้อง วรัญ ในทีวีตาไม่กระพริบ)

Scene 16 ภายใน / ร้านสะดวกซื้อ / กลางคืน

คุณหยิบหน้ากากกรรมกรอันหนึ่งในร้านสะดวกซื้อ เขามองซ้ายมองขวาท่าทีลุกลน

และนำหน้ากากมาเทียบกับหน้าของตนเองหน้ากระจกที่ขายแว่นกันแดด

เขาวางหน้ากากกรรมกรลงบนเค้าเตอร์ พนักงานหญิงแสกนบาร์โค๊ตดัง ติ๊ด

ก่อนจะดูในหน้าจอ แล้วหันมาบอกโปรโมชั่นกับคุณ

พนักงานหญิง

“อันนี้ซื้อหนึ่งแถมหนึ่งนะคะ”

คุณจ้องหน้าพนักงาน

Scene 17 ภายใน / รถของคุณในถนนเปลี่ยว / กลางคืน

กระจกหลังของรถสะท้อนเห็นคุณกำลังใส่หน้ากากอยู่ แม่ของเขามองตาไม่กระพริบ คุณบิดกระจกหันมาดูตัวเองแล้วใส่หน้ากากให้เข้าที่ก่อนที่จะแกะถุงหน้ากากอีกอันหนึ่งออกใส่ให้แม่ แววตาของแม่ที่มองมาเหมือนจะรู้ว่าลูกกำลังจะทำเรื่องที่ไม่ดี แววตาเธอดูเศร้าสร้อยและเป็นกังวล

Scene 18 ภายใน / บ้านของวรัญ / กลางคืน

ปรากฏห้องนั่งเล่นกว้างใหญ่ที่มี วรัญ ชายผู้น่าเกรงขามที่นั่งแผ่แผ่นหลังอยู่ตรงกลางห้อง กล้องค่อยๆ ดอลลี่เข้าไปหาจนสังเกตได้ว่าเขาใส่หูฟังอยู่จนไม่ได้ยินเสียงรอบข้างในบ้าน เสียงเพลงลูกทุ่งพื้นบ้านที่เขาฟังอยู่ในหูฟังดังทะลักออกมายังบรรยากาศภายนอก

ตัดเข้าไปรับหน้าวรัญ เสียงเพลงบรรเลงไปพร้อมท่าทางของวรัญที่เคลื่อนไหวตามจังหวะเพลง ด้วยท่าทีที่เพี้ยนและประหลาด

เขาเริ่มเดินโยกย้ายไปรอบบ้านอย่างปล่อยเนื้อปล่อยตัว ทันใดนั้นเองมีเสียงกระจกจากบรรยากาศภายนอกแตกดัง โครม วรัญไม่รู้เรื่องรู้ราวจากเสียงที่เกิดขึ้น

ตัดมาเป็นคุณทำของตกแตก เขาค่อยๆย่องเข้ามาในบ้านพร้อมกับแม่ของเขา

วรัญหยิบมีดชุดที่โชว์ในรายการมาตั้งบนโต๊ะเช็ดทำความสะอาดอย่างเพลิดเพลิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณ ค่อยๆเดินเข้ามาในห้องแล้วยกปืนขึ้นจ่อ

คุณ

“เฮ้ย.....มึงอ่ะ”

ปรากฏคุณจ่อปืนใส่วรัญ มือสั่นพลั่ก วรัญเซ็ดมีดต่อไม่รู้เรื่องรู้ราว

คุณ

“ในทีวีบอกว่ามึงรักษาโรคได้”

คุณค่อยๆเดินเข้าไปใกล้ตัววรัญเรื่อยๆ

คุณ

“มึงรักษาให้กู กับแม่กูหน่อยดิ”

ภาพปรากฏวรัญแค่พยักหน้าตามจังหวะเพลง คุณกำปืนแน่นจ่อไปที่หัววรัญ

คุณ

“ถ้ามึงตุกติกกูยิงกบาลมึงแน่”

คุณสังเกตเห็นหูฟังของวรัญ วรัญเซ็ดมีดไปมาก่อนจะรู้สึกมีอะไรบางอย่างอยู่ข้างหลัง
เขาหันหลังกลับไปทันที ภาพแทนสายตาของวรัญแสดงให้เห็นว่าทุกอย่างปกติดี
มุมกว้างปรากฏคุณนั่งหลบอยู่หลังโซฟา คุณกำปืนแน่น คุณได้ยินเสียงคนเคลื่นไหวไปมา
วรัญหยิบมีดขึ้นมาเล่มหนึ่งและพุ่งเข้ามาโจมตีวรัญแบบไม่ทันตั้งตัว ทั้งสองปะทะกันครู่หนึ่งของกระจุยกระจาย
คุณปัดมีดเล่มแรกของวรัญตกพื้นไป วรัญถีบคุณกระเด็นไปกลางห้องและเดินไปหยิบมีดเล่มใหม่มาแทงกลางอกคุณ คุณกระเด็นล้มลงไม่เป็นท่า ปืนกระเด็นปลิวไปตามพื้นไปโดนขาของพร
คุณจุกอก จนไอออกมา เขารีบจับคลำถึงรอยแทงปรากฏว่ามีดที่วรัญใช้แทงงอซะเอง วรัญรีบวิ่งไปหยิบมีดอันใหม่ในครัวที่คมจริงไม่ใช่ของปลอม และเดินเข้าหาวรัญด้วยความขึงขัง
วรัญเริ่มจะเข้าหาตัวคุณช้าๆ สายตาของวรัญน่ากลัวเป็นอย่างมาก

คุณ

“แม่ยิง!”

ปรากฏแม่ถือปืนอยู่ในมือ วรัญค่อยๆเดินเข้ามาใกล้ขึ้น

คุณ

“บอกให้ยิงไงวะ”

ในวินาทีที่หวาดเสียวและดุดันนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พรง้างมือออกแล้วปาปืนใส่หน้าวรัญ ปืนกระแทกหน้าของวรัญเสียงผิวหนังกระทบของแข็งดังลั่น วรัญมึนแล้วล้มลงสงบเหมือด ปืนที่ตกลงบนพื้นลั่นดัง ปั่ง! เข้าแขนของคุณซะเองเลือดกระเซ็นท่วมห้องและเลอะใบหน้าของคุณ คุณกรีดร้องออกมาจะเป็นจะตาย คุณหันขวับไปมองแม่แล้วหันขวับมามองวรัญ

คุณ

“ฟัก!”

Scene 19 ภายนอก / บริเวณหน้าบ้านของวรัญ / กลางคืน

ปั่ง! เสียงคุณขนวรัญขึ้นท้ายรถดังขึ้น หัวของวรัญของกระจกรถ คุณจัดสรร่าวรัญในรถอย่างผิดเพี้ยน หน้าวรัญทิ่มไปอยู่กับกองรองเท้า คุณยกมือพนม แม่ยกมือขึ้นพนมตาม

คุณ

“เชี่ย อโหสิให้กูด้วยนะปู่”

คุณมองกระจกหลังเช็ดเลือดที่ปื้นหน้าตัวเองออก หายใจเข้าลึกๆ

ปิดประตูรถพร้อมสตาร์ทเครื่องออก เสียงหวอดังลั่นสวนเข้ามา

Scene 20 ภายใน / บ้านของแกงค์ทวงหนี้ / กลางวัน

เครื่องเล่น dvd ดีดแผ่นหนังเรื่องหนึ่งออกมา หนังเรื่อง fallen angle ของหว่องกาไว หน้าร้านเป็นร้านขายแผ่นหนังเก่า เฮียอู๊ดใส่พระแน่นเต็มคอ หยิบแผ่นขึ้นมา

อู๊ด

“หนังเฮี้ยอะไรของมึงวะบอล”

บอลนั่งอยู่โซฟาข้างๆเช็ดปืนอยู่

บอล

“อ๋อ หนังแอคชั่นญี่ปุ่นเฮีย”

อู๊ด

“หนังญี่ปุ่น?”

บอล

“คนขายบอกผู้กำกับชื่อดังด้วยนะ”

เฮียอู๊ดหยิบซองหนังเรื่องนี้ที่เป็นแผ่นเถื่อนขึ้นมา เห็นชื่อผู้กำกับ wong kawai

อู๊ด

“ใครวะ? ชื่อดังของมึง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บอล

“หว่อง คาวาอี้ ไงเฮีย”

อู๊ด รีบเก็บแผ่นใส่ซอง

อู๊ด

“มึงรู้ภาษาญี่ปุ่นด้วย...ใช้ได้เว่ย”

อู๊ดเลือกแผ่นธรรมมะมีรูปพระ “ที่พึ่งของชีวิต” แทนที่หนังของบอล เพลงสงบธรรมะดังขึ้น เฮียอู๊ดเดินไปหาไอบอล

อู๊ด

“เอ้อ มึงจำไอคุณที่โทรมายืมตังกูเพิ่มได้มั้ย”

บอล

“ลูกน้องเก่าเฮียอ่ะนะ ทำไมอ่ะ”

อู๊ด

“ มึงลองไปดูๆมันหน่อยดิ๊ พักนี้ทำตัวแปลกๆ
จะเบี้ยวเงินกูรึเปล่าก็ไม่รู้”

Scene 21.1 ภายใน / ห้องเก็บของ / กลางวัน

เสียงหยดน้ำดังกระทบสังกระสี ห้องเก็บของกว้างใหญ่เก่า มีคนนั่งอยู่กลางห้องเชือกมัดมือแน่น วรัญสะดุ้งตื่นขึ้นมาในห้องกว้าง เขามองดูรอบๆเหมือนเป็นห้องเก็บของอะไรซักอย่าง เบื้องหน้าเป็น คุณ และแม่ของเขานั่งรถเข็นใส่หน้ากากและจ่อปืนอยู่

วรัญ

“พวกมึงต้องการอะไรวะ?”

คุณกระแอม ก่อนที่จะดัดเสียงโทนต่ำพูด

คุณ

“กูอยากให้มึงรักษาโรคลมชักให้กูกับแม่
.....ในทีวีบอกว่ามึงทำได้”

วรัญอ้ำอึ้งกับเรื่องงี่เง่าที่เกิดขึ้น บรรยากาศในห้อง dead air ไป

วรัญ

“เรื่องแค่นี้ มึงต้องทำขนาดนี้เลยอ่อวะ”

คุณชูปืนขึ้นสูง

คุณ

“มึงเรียกพ่อปู่มาคุยกับกูได้มั้ย?

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กูอยากต่อรองกับท่าน”

วรัญ มองไปที่ปืนด้วยความหวาดกลัว

วรัญ

“ก็กูนี้ไงพ่อปู่”

คุณ

“กูหมายถึงอีกร่างหนึ่งของมึง”

วรัญ ใบหน้างงงวย

คุณ

“แบบ.....แบบร่างสอง

มันใช้คำว่าอะไรวะ? ไอที่มึงทำในทีวีอ่ะ”

วรัญ

“องค์ลง”

คุณ

“เออ....องค์ลง”

วรัญ หัวเราะเยาะออกมาโดยทันที

วรัญ

“มึงก็รู้ว่ากูของปลอม”

คุณ สีหน้าเครียดขึ้นมาทันที

วรัญ

“มีดเฮี้ยนนั่นแทงใครเข้าที่ไหน”

คุณกำปืนแน่นสีหน้าแววตาเครียดเขาเริ่มคิดถึงความผิดพลาดที่เขาทำทุกอย่างแต่ดันรักษาโรคของเขาและแม่ไม่ได้

วรัญ

“ขนาดมึงโดนเข้าไปกลางอกยังไม่เห็นมึงเป็นอะไรเลย”

คุณมองลงไปกลางอกที่ปกติดี

วรัญ

“มึงปล่อยกูไป แล้วไปจับองค์อื่นมาดีกว่ามั้ง”

คุณเริ่มรู้สึกว่าวรัญกำลังปั่นหัวเขา เขาเล็งปืนขึ้นฟ้าแล้วยิงขู่ ปั่งงง ! วรัญสะดุ้งโหยง คุณตัวสั่นระรัวเพราะไม่คุ้นชินกับปืน คุณหันปืนไปหาวรัญอีกครั้ง

คุณ

“มึงจะทรงไม่ทรง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 22.1 ภายใน / บ้านลุงทิศ / กลางวัน

ลุงทิศเปิดไฟสีรุ้งแบบเทคในบ้าน ถอดเสื้อและเข็มขัดออก สายตาหวานเยิ้มมองไปที่ป้าที่นอนยิ้มอยู่บนเตียง ในช่วงเข้าได้เข้าเข็มเสียงปืนก็ดังขึ้น ปั่ง! สะดุ้งเพราะเสียงปืน ลุงทิศเดินไปดูที่หน้าต่าง

ลุงทิศ

“เสียงเฮี้ยอะไรวะ”

ป้าท่าทีเซ็งหมดอารมณ์

Scene 21.2 ภายใน / ห้องเก็บของ / กลางวัน

ปรากฏวรัญตัวสั่น และทำเสียงเป็นพ่อปู่จรเข้ ท่องบทสวดมนต์ออกมา

วรัญแกล้งแสดงอย่างเห็นได้ชัดเพื่อเอาตัวรอดจากสถานการณ์

วรัญ รักษาให้แม่ของคุณและตัวคุณโดยการท่องมนต์ใส่เธอนานสองนานละก็เป่าหัวแม่ และเป่าใส่คุณ

Scene 22.2 / ภายนอก / หน้าบ้านคุณ / กลางวัน

ลุงทิศเดินไปยังบ้านของคุณ เพราะต้นเหตุของเสียงปืน

ลุงทิศ

“ชักอยู่นั่นหล่ะไอห่า ชักทั้งวัน

พ่อมึงเป็นไมเคิ้ลหรือไงวะ”

Scene 21.3 ภายใน / ห้องเก็บของ / กลางวัน

วรัญท่องบทสวดจนเสร็จ

วรัญ

“เสร็จละ ทีนี้ปล่อยกูไปได้รึยัง”

คุณ ลังเลอยู่พักหนึ่งอีก

คุณ

“แล้วกูจะรู้ได้ไงว่า หายแล้ว”

วรัญ มองตาคุณด้วยความเครียด

คุณ

“หนึ่งอาทิตย์”

วรัญพยายามกระตุกเชือก วรัญกระตุกเชือกยังไงก็ไม่ออก

คุณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ถ้ากูกับแม่ไม่มีอาการภายในหนึ่งอาทิตย์”

“กูจะปล่อยมึง”

วรัญไม่โอเคกับการที่ต้องโดนกักตัวเป็นอาทิตย์ เขารีบตะโกนสุดเสียงเพื่อขอความช่วยเหลือ คุณดึงสก็อตเทปออก และเอาสก็อตเทปปิดปากวรัญด้วยท่าทีตะกุกตะกักอย่างไม่มืออาชีพ วรัญฝืนเต็มที่ก่อนโดนปิดปากสนิท

Scene 22.3 ภายนอก / หน้าบ้านของคุณ / กลางวัน

ก็อกๆๆๆ ลุงทิศเคาะประตูอยู่หน้าบ้าน

ลุงทิศ

“ไอคุณมึงเป็นลมชักอีกแล้วอ่อวะ”

เสียงเงียบไปพักหนึ่ง ลุงทิศเปิดประตูเข้าไปในทันที

ลุงทิศ

“อ่าวไม่มีใครอยู่”

เอี๊ยดดด เสียงเปิดประตูดังขึ้นแต่เป็นจากห้องเก็บของหลังบ้าน ลุงทิศรีบเดินเข้าไปหา

ลุงทิศ

“ไอเชี่ยคุณ”

คุณรีบเก็บปืนไปไว้ด้านหลัง

ลุงทิศ

“มึงทำอะไรวะเสียงดังลั่นหมู่บ้าน”

คุณอ้ำๆอึ้งๆ

คุณ

“เฮ่ย ก็ไม่มีนะลุง”

ลุงทิศ

“แล้วนี่มึงใส่หน้ากากทำไม?

ลุงทิศหันไปมองแม่คุณที่ใส่หน้ากากอยู่ด้วย

ลุงทิศ

“ยังกะจะไปปล้นแบ้งค์”

คุณ

“เอาไว้กันฝุ่น”

ลุงทิศทำหน้างงงวย

ลุงทิศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“กันฝุ่น? ฝุ่นไรวะ”

คุณ

“pm 2.5 ไงลุง”

ลุงทิศไม่เชื่อที่คุณพูด

คุณ

“ในข่าวบอกสูดเข้าไปมากๆ

นกเขาไม่ขันนะลุง”

ลุงทิศ

“จริงหรอวะ?”

ลุงทิศก้มลงมองนกเขาตัวเอง ลุงทิศเอามือปิดจมูกทันทีพร้อมกั้นหายใจ
แล้วรีบเดินกลับบ้านไปทันที ลุงทิศหันซ้ายหันขวามองฝุ่นด้วยความหวาดกลัว คุณมองลุงทิศกลับเข้าบ้านไปจนลับสายตา แล้วถอดหน้ากากออกถอนหายใจ

Scene 23 ภายใน / ห้องพักของบอล / กลางวัน

บอลส่องกระจก ด้วยท่าทีตัวเองเก็กกับปืนหลายๆท่า เขาใฝ่ฝันว่าจะเป็นแบบพระเอกฮ่องกง ในห้องมีโปสเตอร์
หนังแอคชั่นฮ่องกงเต็มไปหมด เขาหยิบแว่นดำขึ้นมาใส่แล้วดูตัวเองในกระจกพักหนึ่ง
เขาพูดกับตัวเองในกระจก เป็นภาษาอังกฤษแบบบ้านนอก

บอล

“ยูวอท์ทูอีทมายบูเล้ต?”

บอลจ่อปืนขึ้นแบบจริงจัง

บอล

“ไอวิวชู้ตยูน้าว?”

บอลออกเสียงเหมือนยิงปืน ชู่ววว!

Scene 24 ภายนอก / บริเวณหน้าบ้านคุณ / กลางวัน

ปรากฏบอลขับรถมาจอด ลดกระจกลง รถของบอลจอดอยู่หน้าบ้านของคุณ บอส่องอยู่พักหนึ่ง
ก่อนที่จะเห็นลุงทิศเดินออกมาจากบ้านคุณไทม์ไลน์เดิม เขาหลบลงพิงบนเบาะอย่างพิรุธ ลุงทิศเดินผ่านไปเข้าบ้าน
คุณกับแม่ใส่หน้ากากทำตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บอล

“หน้ากาก”

บอลส่องไปเรื่อยๆจนเห็นปืนในมือคุณ คุณเอาปืนซ่อนไว้ข้างหลัง

บอล

“ปืนพก”

บอลวางกล้องลงนัยตาของเขาแสดงออกว่ารู้ถึงข้อมูลบางอย่าง บอลหยิบโทรศัพท์ขึ้นมารีบซูมขึ้นไปสุด

แขนถ่ายรูป

เสียงแช๊ะถ่ายรูปดังขึ้น

บอล

“จะไปปล้นแบ็งค์หรอวะ

.....ไม่น่าใช่”

บอลคิดไปคิดมาอยู่พักหนึ่ง

บอล

“หรือมันจะปล้นเฮียวะ”

Scene 25 ภายใน / บ้านแก็งค์ทวงหนี้ / กลางวัน

เฮียฟังแล้วหน้าเฮียนิ่งไปนานสองนาน

เฮียอู๊ด

“ปล้นหัวพ่อมึงดิ”

เอะ อ่ะ ทึกทักมั่วซั่ว”

เฮียอู๊ดรู้สึกเครียดและไม่โอเคกับมุกตลกฝืดอันนี้ เฮียอู๊ดส่องพระต่อ

เฮียอู๊ด

“กูก็อุตส่าตั้งใจฟังไอห่า

เฮียอู๊ดส่องพระต่อ

บอล

“เนี่ย..พอผมพูดละ เฮียก็ชอบไม่เชื่อ”

บอลวางโทรศัพท์ที่มีรูปลง

บอล

“เฮียดูภาพเองเลยละกัน”

เฮียอู๊ดหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดูอยู่พักหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก่อนแสดงสีหน้าที่ดูหวั่นใจและเป็นกังวล

Scene 26 ภายใน / ห้องนอนคุณ / กลางคืน

หน้ากากที่ใส่ตั้งทิ้งอยู่ในห้อง เสียงฝักบัวดัง คุณกำลังอาบน้ำแปรงฟัน

คุณเปิดไฟหัวเตียงละล้มตัวนอนลง

เขาพยายามจะนอนหลับอยู่ในบ้าน เขามองมือตัวเองที่สั่นระรัว เขาได้แค่หวังว่า วรัญจะรักษาโรคลมชักของเขาได้

Scene27 ภายใน / ห้องเก็บของ / กลางคืน

คุณเปิดไฟห้องเก็บของปรากฏวรัญนั่งอยู่กลางห้อง วรัญจ้องคุณเหมือนรู้ว่าคุณจะเข้ามาตั้งแต่แรก

คุณนำข้าวกับปลากระป๋องมาให้วรัญ

คุณ

“ถ้ามึงแหกปาก กูยิงมึงแน่”

และแกะสก๊อตเทปออก

พร้อมแก้เชือกมือข้างหนึ่งให้ วรัญใช้มือหยิบข้าวกับปลากระป๋องขึ้นกินแทนที่จะใช้ช้อนส้อม คุณจ่อปืนค้างไว้

วรัญเริ่มกินอย่างมูมมามจนหมดจาน วรัญกินจนเสร็จห้องเงียบไปพักหนึ่ง

คุณเก็บจานที่วรัญกินเสร็จ

วรัญ

“มึงรู้มั้ย”

คุณ ดึงสก็อตเทปอันใหม่ออกมา

วรัญ

“ปกติคนจะนึกถึงกูแค่สองครั้ง

ตอนที่พวกมันโลภ กับตอนที่พวกมันกลัว

คุณ มองวรัญระหว่างแกะสก็อตเทป

วรัญ

"กูรู้ว่ามึงกำลังกลัว”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 28.1 ภายใน / ห้องนอนแม่ / กลางวัน

กึกๆ เสียงดังขึ้นบนเตียงตอนเช้า คุณ เดินเข้าไปเห็นแม่ชักอีกแล้ว คุณมองไปที่แม่แล้วเห็นเป็นตัวเองนอนชักจะเป็นจะตายอยู่แทนที่แม่

VOวรัญ

“แต่มึงกำลังกลัวที่แม่มึงกำลังจะตาย”

Scene27 ภายใน / ห้องเก็บของ / กลางคืน

วรัญจ้องตาคุณอย่างน่ากลัวเกลียดแค้น

วรัญ

“หรือมึงกลัว

ที่จะเป็นแบบแม่มึงกันแน่”

คุณเอาสก็อตเทปปิดปากวรัญ

Scene 28.2 ภายใน / ห้องเก็บของ / กลางวัน

คุณ ถีบประตูดังปั่ง คุณรีบอุ้มแม่ที่ชักเข้ามาหาวรัญในรุ่งเช้า วรัญจ้องคุณด้วยท่าทีเยือกเย็น และโหดร้าย คุณวางแม่ลงกับพื้น เกะสก็อตเทปออกจากปาก และชูปืนขึ้นใส่วรัญ

คุณ

“ทำไมแม่กูยังไม่หาย

วรัญจ้องคุณตาเขม็ง คุณมือสั่น

คุณ

“มึงตุกติกเหี้ยอะไรกูรึเปล่า”

คุณเอาปืนจ่อหัววรัญแนบหน้าผาก ไม่พูดอะไร

วรัญ นิ่งเงียบเยือกเย็น ปืนที่อยู่ที่หน้าผากวรัญสั่นและพร้อมที่จะลั่นไกได้ตลอดเวลา

วรัญ

“สงสัยท่านยังไม่รับรู้

เพราะมึงยังไม่ได้ทำพิธี”

คุณ พูดตะกุกตะกักปากสั่น

คุณ

“พิธีอะไรวะ”

วรัญเปลี่ยนไลน์สายตามามองคุณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วรัญ

“รำดาบ”

Scene 29 ภายใน / บ้านแกงค์ทวงหนี้และร้านจำนำ / กลางวัน

Montage คุณเดินทางไปร้านขายของเก่าร้านหนึ่งกับแม่ คุณเดินวนหาของในร้าน

คนขาย

“หาอะไรอยู่ครับ”

คุณ

“หาดาบครับ”

คนขาย

“เอาแบบไหนเอ่ย”

คุณ

“ขอแบบขลังๆอ่ะพี่”

คนขายวางดาบของเล่นในกล่องกระดาษลง บนเคาท์เตอร์ คุณและแม่ งงงวยไปตามๆกัน

คนขาย

“ไลท์เซเบอร์”

คนขายแกะออกมากดปุ่มมีเสียง

คนขาย

“เล่มเดียวกับที่สกายวอร์กเกอร์

ใช้ฆ่าเวเดอร์ ”

คุณมองเข้าไปในตัวร้านเห็นดาบไทยเล่มหนึ่ง

คนขาย

“เสียงกังวานดังชัด ใช้ 2a สองก้อน”

คนขายหันมามองคุณ และหยุดพูด

คุณชี้นิ้วไปที่ดาบเล่มนั้น

คุณ

“ขอดูเล่มนั้นได้มั้ยครับ”

ตัดสลับmontage สองเหตุการณ์ไปเรื่อยๆ

เฮียอู๊ดเดินมาเลือกปืนเช่นกันเขาลองเล็งดูเท่ๆ เฮียอู๊ดลองใส่แว่นดำ ลองเปลี่ยนชุดและทำท่าแบดแอสกับไอบอล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนขายนำดาบคมเปี๊ยบมาให้คุณดู คุณนับเงินที่มีอยู่แลกกับดาบ

Scene 30 ภายใน / ห้องเก็บของ / กลางวัน

คุณตั้งดาบต่อหน้าวรัญ วรัญมองดูดาบแล้วหันไปสบตาคุณ

วรัญ

“กูจะรำให้มึงได้ยังไง

ถ้ามึงยังมัดกูอยู่แบบนี้”

คุณลังเลอยู่พักหนึ่งก่อนแกะเชือกให้ พร้อมจ่อปืน

ปรากฏวรัญหยิบดาบขึ้นมารำ โดยมีคุณและแม่อยู่ห่างๆ วรัญเริ่มรำดาบไปเรื่อยๆอย่างอ่อนช้อย

Scene 31 ภายนอก / บริเวณบ้านคุณ / กลางวัน

เฮียอู๊ด และ บอลใส่แว่นดำขับรถกันมาจนถึงหน้าบ้านคุณ

บอล

“พวกมันหายไปไหนกันวะ”

เฮียกับบอลพยายามชะโงกหัวดู

บอล

“แด่ะเฮียอยู่ในรถก่อน ผมจะออกไปดูลาดเลาเอง”

บอลออกมาดูลาดเลา ตามบริเวณบ้านของคุณเขาหลบตามมุมต่างๆเกินจริงทั้งๆที่บริเวณบ้านไม่ได้มีอะไรเลยเขาคิดว่าตัวเองอยู่ในหนังฮ่องกง ท่าทีของเขาดูเก๊กเกินจริงและไม่เป็นมืออาชีพ

บอลเดินมาหยุดที่หน้าประตูบ้าน บอลเตะประตูบุกเข้าไปในบ้าน

Scene 30.2 ภายใน / ห้องเก็บของ / กลางวัน

คุณได้ยินเสียงถีบประตูบ้าน วรัญรำดาบอยู่ คุณหันไปตามเสียงเขาเดินไปเปิดประตูแง้มดูพร้อมในมือยังถือปืนจ่อวรัญอยู่ คุณเห็นบอลกำลังบุกเข้าไปในบ้านตัวเอง วรัญจ้องคุณตอนที่เผลอตาไม่กระพริบ และเตรียมนำดาบพุ่งเข้าไปจู่โจมคุณเต็มที สายตาวรัญดูกดดันและอาฆาตมากๆ

แม่มองวรัญกลับด้วยความหวาดกลัว

วรัญกำดาบแนบแน่นในจังหวะที่เขากำลังจะพุ่งตัวเข้าใส่นั้น คุณหันขวับกลับมาทันที

วรัญหยุดนิ่งแสร้งทำเป็นรำดาบต่อ

คุณ

“หยุดรำก่อน”

วรัญ หยุดรำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณ

“มึงกลับไปนั่งที่เดิมไป”

คุณมัดเชือกวรัญดังเดิม และเอาดาบมาวางข้างแม่ คุณมองแม่อยู่พักหนึ่ง ก่อนที่จะยื่นปืนให้แม่ แม่รับปืนอย่างไม่รู้อิโหน่อิเหน่

คุณ

“ถ้ามันตุกติก แม่ยิงมันเลย”

แม่รับปืนมาพร้อมชูปืนขึ้นใส่วรัญ

Scene 31.1 ภายใน /บ้านของคุณ/ กลางวัน

บอล เห็นคุณเดินออกมาจากห้องเก็บของหลังบ้านผ่านหน้าต่าง คุณเปิดประตูเข้ามาในบ้านตัวเอง เขาถอดหน้ากากออก บอลจ่อปืนใส่โดยทันที

บอล

“เฮ้ย หยุด”

คุณยกมือขึ้น บอลจ่อปืนค่อยๆเดินเข้ามาแบบในหนัง

บอล

“มึงคิดจะเล่นเกมส์กับเฮียหรอ”

คุณ

“เปล่าครับพี่บอล”

บอล

“แล้วในห้องนั้นมีอะไร”

คุณทำตัวพิรุธสุดขีด บอลค้นตัวคุณไม่มีอะไร

บอล

“มึงวางแผนการชั่วหรอ ห๊ะ

หรือมึงคิดจะเบี้ยวเงินเฮีย”

คุณ

“เปล่าครับพี่ ตอนนี้ผมยังไม่มีเงินจ่าย”

บอลทำสัญญาณเหมือนชี้ไปที่ห้องเก็บของ

บอล

“แล้วในห้องนั้นมีอะไร”

“มึงไปเปิดให้กูดูดิ๊”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณมองเห็นจานข้าวที่ตัวเองเก็บไว้ที่ซิ้งค์ เขารู้สึกประหลาดใจขึ้นมาโดยทันที เพราะในจานนั้นมีแต่ช้อน แต่ไม่มีส้อม

Scene 30.3 ภายใน / ห้องเก็บของ / กลางวัน

วรัญ ก้มไปดูส้อมที่เขาซ่อนอยู่เมื่อวาน เขาใช้เท้าคีบส้อมจากพื้น แล้วยกขึ้นมาที่มือจากนั้นเขาเอาส้อมอันนั้นมาตัดเชือกโดยทันที แม่ของคุณจ้องตาไม่กระพริบแต่ไม่ยิง

Scene 31.2 ภายใน / บ้านของคุณ / กลางวัน

คุณเงียบชะงักไป

บอล

“เงียบทำไม ก็บอกให้ไปเปิดให้กูดูไง”

บอลจับชายเสื้อคุณลากและผลักไปข้างหน้าประตู

Scene 33 ภายใน / ห้องเก็บของ / กลางวัน

วรัญ เกะเชือกออกจนหมดเขาจ้องตาพร แล้วค่อยๆลุกขึ้นช้าๆทีละนิด แล้วค่อยๆเดินเข้าหาพร พร จับปืนจนมือสั่นแต่ไม่ก็ยังไม่ยิง วรัญเดินเข้ามาจนถึงตัวพร เขาเอื้อมไปหยิบดาบหน้าตาเฉย กึกๆ เสียงเหมือนคนเดินเข้ามาใกล้ห้องๆนี้เต็มที วรัญ รีบวิ่งไปเอาตัวแนบชิดกำแพงพร้อมกำดาบแน่น คุณเดินมานำหน้าบอลเกือบจะถึงกระท่อม คุณหยุดหน้าประตู บอลไม่พอใจที่คุณมัวแต่ลีลาบ้าบอ

บอล

“มึงหลบไปดิ๊ ลีลาเหี้ยอะไรอยู่นั่น

กูเปิดเอง”

วรัญ ง้างมือออกตวัดดาบเตรียมจะฟัน บอลค่อยๆเปิดประตูเข้ามาพร้อมชูปืนไปข้างหน้า เอี๊ยดดดด จังหวะที่ประตูเปิดนั้น วรัญ ฟันเข้าให้เต็มแรง ผวั๊ะ มือของบอลขาดสบั้น พร้อมปืนลั่น ปั่ง วรัญ ปะทะกับบอลพักใหญ่ บอลถีบวรัญกระเด็นไปที่มุมห้อง คุณมองเห็นปืนของบอลที่ตกอยู่ คุณรีบวิ่งไปหยิบ วรัญแทงบอลเข้ากลางอกแล้วชักดาบออก บอลล้มลงกับพื้น

คุณรีบจ่อปืนใส่วรัญ วรัญเช็ดมีดที่ติดตรงดาบและหันมาหาคุณ คุณขยับนิ้วเตรียมลั่นไก วรัญหันมาหาคุณ และ

มองด้วยสายตาอาฆาต แต่ทันใดนั้นวรัญเริ่มเห็นว่าคุณมีท่าทางแปลกๆ มือของคุณสั่นมากกว่าปกติ ตาเริ่มค้าง

ขาสั่น น้ำตาไหล จากนั้นคุณก็ล้มลงเพราะอาการชักกำเริบ วรัญค่อยๆเดินเข้าไปหาคุณช้าๆไปถึงเบื้องหน้าของคุณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วรัญง้างดาบออกเตรียมฟัน ยิ้มเยาะเย้ยคุณ

วรัญ

“มึงก็รู้หนิ ว่าแม่มึงยิงปืนไม่เป็น”

ปั่ง! พร ยิงปืนเข้ากลางหลังของวรัญ วรัญหันขวับมา ปั่ง กระสุนเข้ากลางอก วรัญ ตะโกนออกมาอย่างโหดเหี้ยม พร้อมเดินเข้าหาพร ปั่ง วรัญชะงักแต่ยังเดินต่อราวกับว่ากระสุนพวกนี้ทำอะไรเขาไม่ได้ ปั่ง! ปั่ง! ปั่ง!

วรัญ เดินมาหยุดเบื้องหน้าง้างดาบใส่พร พรยิงจนกระสุนหมดแม็ก เสียงดัง แกร็กๆๆๆ ดาบในมือวรัญหล่นลงพื้น พร้อมกับตัวเขาค่อยๆเอนหล่นจนตัวกระทบพื้นตาย

Scene 34 ภายใน / บ้านลุงทิศ / กลางวัน

ตัดภาพมาลุงทิศแกะถุงหน้ากากกรรมกรออก ฟรึ่บ! เขาเดินมาที่กระจก

ลุงทิศ

“มันกันฝุ่นได้จริงอ่อวะ”

ลุงทิศลองใส่หน้ากากกรรมกรแบบคุณ ทันใดนั้นมีเสียงปืนดังขึ้น ปั่ง! ลุงทิศหันไปตามเสียง ลุงทิศเดินมาดูที่หน้าต่าง ปั่ง ปั่ง ปั่ง ปั่ง!

ลุงทิศ

“เสียงเหี้ยนี่อีกละ

ไม่ไหวแล้วนะเว้ย”

Scene 35 ภายนอก / หน้าบ้านคุณ / กลางวัน

เฮียอู๊ดเล็งปืนออกไปข้างนอก และก้มหลบแบบกล้าๆกลัว เฮียอู๊ดหายใจแรงมากๆ

เอี๊ยดดด เสียงประตูเปิดออก ลุงทิศใส่หน้ากากเดินออกมาหวังจะไปหาคุณที่ทำเสียงดัง

ลุงทิศ

“ไอสัสนี่ ชักทีดังเป็นพลุแตกเลยมึง”

เฮียอู๊ดแง้มออกมาดูตรงหน้าต่าง เห็นคนใส่หน้ากากเดินอยู่

เฮียอู๊ด

“ไม่ผิดแน่ ไอสัสคุณ”

เฮียอู๊ดชักปืนขึ้น เขารวบรวมความกล้าอยู่พักหนึ่งก่อนที่จะ หยิบพระที่อกขึ้นไหว้แล้วเปิดประตูออก ตัดภาพมาเฮียอู๊ดค่อยเดินและเล็งปืนเข้าหาตัวลุงทิศ

ลุงทิศ

“กูทนไม่ไหวแล้วนะเว้ย กูจะร้องทุกข์”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฮียอู๊ดไม่พูดพร่ำทำเพลง ลั่นไกโดยทันที ปั่ง ลุงทิศล้มลงเพราะแรงปืน ปั่ง ปั่ง ปั่ง เฮียอู๊ดสาดกระสุนไม่หยุด
จนลุงทิศตายอย่างอนาถ เฮียอู๊ดถ่มน้ำลานใส่อีกที
เฮียอู๊ดเปลี่ยนไลน์สายตาพร้อมเล็งปืนไปที่ห้องเก็บของ

Scene 36 ภายใน / ห้องเก็บของ / กลางวัน

เอี๊ยดด เสียงประตูค่อยๆเปิดขึ้น คุณเห็นเฮียอู๊ดที่ค่อยๆเดินเข้ามา เฮียอู๊ดค่อยๆเห็นบอลที่โดนแทงตายอยู่ก่อนเดินเข้าไปเรื่อยๆและเห็นวรัญที่นอนตาย จนคนสุดท้ายคือพร เฮียอู๊ดหัวเราะเยาะออกมาแสร้งตัวเองว่าคูล ทั้งที่ตัวสั่น มือสั่น

เฮียอู๊ด
“ทั้งหมดเป็นกับดักของมึงเองหรอ
มึงอยากได้พระในตู้กูมากใช่มั้ย”

เฮียอู๊ดจ่อปืนไปที่พร พรไม่รู้อิโหน่อิเหน่

เฮียอู๊ด
“หืม?”

เฮียอู๊ดหายใจแรงๆหลายครั้ง เตรียมจะลั่นไก ซืบ! ดาบของวรัญแทงเข้ากลางอกของเฮียอู๊ดพอดิบพอดี คนที่ถือดาบนั้นคือ คุณ
ตัวเฮียอู๊ดล้มลงตายอย่างอนาถ คุณมองมาที่แม่ด้วยความรู้สึกหลายอย่างอบอวน
คุณค่อยๆเดินเข้าไปอุ้มแม่ และเดินเปิดประตูออกไป

Scene 37 ภายนอก / หน้าบ้านคุณ / กลางวัน

ชาวบ้านมุงรายล้อมกันเต็มไปหมด ไทยมุงโดยแท้จริง ทั้งวัยรุ่น วัยแก่ วัยเด็ก บางคนเอาโทรศัพท์ขึ้นมาถ่าย ทุกคนมุงดูอย่างเพิกเฉยต่อเหตุการณ์นี้ทำได้เพียงกระซิบกระซาบเสียงดังลั่น คุณรีบอุ้มแม่เข้าไปในรถ
คุณขึ้นรถและสตาร์ทรถขับออกจากบริเวณบ้าน

Scene 38 ภายใน / รถของคุณถนนทางยาว / กลางวัน

รถคุณ แล่นไปตามทางเรื่อยๆโดยไม่รู้จุดหมาย เขาเหลือบมาเห็นแม่
และถอดหน้ากากออกให้แม่ พอเขาถอดออกมาเขามองหน้าแม่ค้างอยู่นานสองนาน เป็นครั้งแรกที่แม่แสดงสีหน้าออกมา เธอร้องไห้น้ำตาพราก สายตาแม่เศร้าสร้อยอย่างที่สุด เขามองมาที่หน้ากากที่เปื้อนน้ำตาแสดงออกว่าตลอดเวลาที่เธอใส่หน้ากากเธอร้องไห้มาตลอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 39 ภายใน / โรงแรมจิ้งหรีด / กลางวัน

Montage ในโรงแรมจิ้งหรีด คุณเปิดประตูเข้ามาสำรวจห้อง ห้องน้ำ ห้องนอน แม่นั่งลงที่เก้าอี้ในห้อง คุณเดินเข้ามาในห้องนอน ถอดรองเท้า

คุณ

“นอนเหอะแม่

อีกไม่กี่ชั่วโมงเราต้องไปต่อละนะ”

คุณโยนซองธูปลงบนเตียง หยิบธูปออกมาหนึ่งดอกใส่ไว้ที่แง่งขาพร้อมเอาไฟแช็คมาจุด ก่อนล้มตัวนอน พรแม่ของเขาเห็นสมุดโน๊ตกับปากกาของโรงแรม

Scene 40 ภายใน / รถของคุณทางยาวต่างจังหวัด / กลางวัน

Montage ภาพในทีวีฉายรายการข่าวในร็อบบี้โรงแรมจิ้งหรีด ทวิภพ พูดเปิดรายการ

ทวิภพ

“เปิดมาด้วยข่าวแปลกในวันนี้นะฮะ

สองแม่ลูกลักพาตัวร่างทรง”

ขี้เถ้าธูปตกลงขาของคุณ คุณสะดุ้งตื่น

คนคุมล็อบบี้ดูทีวีอยู่ คุณและพรรีบเดินหนีออกไป

ทวิภพ

“ฟังดูเหมือนจะเป็นเรื่องล้อเล่นนะฮะ”

พร และทวิภพขับรถออกไปยังต่างจังหวัด เสียงวิทยุถกเถียงกัน

ดีเจ

“สองแม่ลูกคู่นี้ยอมทำผิด

เพราะความเชื่อผิดๆเนี่ยนะ”

ดีเจหัวเราะ

นักวิชาการ

“อ่าว ทำไมจะเป็นไปไม่ได้ เอาจริงๆคนธรรมดา

บางคนยอมเสียเงินเป็นล้านเพื่อเรื่องพวกนี้นะ”

Scene 41 ภายใน / โรงแรมจิ้งหรีดสอง / กลางวัน

Montage คุณเปิดประตูเข้ามาที่โรงแรมจิ้งหรีดแห่งใหม่

คุณเกะถุงยาในตอนแรกกิน และดื่มน้ำตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่นั่งเขียนสมุดโน๊ตโรงแรมอันเก่า ด้วยอาการมือสั่นระรัว
คุณจุดธูปไว้ที่เท้าดังเดิม
แม่หยิบธูปสามดอกมาไหว้พนมมือขึ้นอธิษฐาน และปักในดินกระถางต้นไม้
Match cut คุณปักธูปลงที่เท้าแล้วค่อยๆนอนลงบนเตียง
พร นั่งอยู่บนเก้าอี้ริมหน้าต่าง เธอมองออกไปนอกหน้าต่างอย่างสงบ
ภาพกว้างเผยให้เห็นบรรยากาศของทั้งห้องที่ดูสงบพร้อมคุณที่นอนหลับอยู่
ในมือแม่ถือสมุดโน๊ตอยู่ บนโต๊ะมียาและแก้วน้ำที่ยังไม่กิน เธอค่อยๆมีอาการชักตั้งแต่เท้า ลามมาที่มือ ธูปที่เท้าของคุณค่อยๆลดลงไป พร้อมกับชีวิตของเธอที่กำลังจะตาย คุณหลับอยู่โดยไม่รู้ว่าแม่ของเขากำลังจะตายเลยแม้แต่น้อย เสียงชักดังขึ้นๆๆ
ขี้เถ้าของธูปที่เท้าของคุณตกลงมาโดนเท้าของคุณเท่าไหร่ก็ไม่ตื่นจน ธูปลดลงจนสุดปลายและดับลงในที่สุดพร้อมกับเสียงแม่ที่ชักอยู่ บรรยากาศของห้องเต็มไปด้วยความเงียบสงัด

Scene 42 ภายใน / โรงแรมจิ้งหรีดสาม / กลางวัน
คุณลืมตาตื่นขึ้นมา เขามองไปที่ธูปที่มอดหมด และหันไปมองแม่
คุณเดินเข้าไปใกล้ๆและทรุดลงนั่งบนเตียง เขากุมขมับแน่น และเหลือบไปเห็นสมุดบันทึกของแม่ที่อยู่ในมือ
เขาหยิบมันขึ้นมาอ่านอยู่นานสองนาน น้ำตาของเขาไหลพรากราวกับสายน้ำ
เสียงหวอดังขึ้นจากบรรยากาศภายนอก

จบ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

เตรียมการผลิต

ขั้นตอนการเตรียมการผลิตภาพยนตร์สั้น (Pre-Production)

การวางแผนการทำงานในการเตรียมถ่ายภาพยนตร์

สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้แบ่งการทำงานเป็นสามส่วนคือส่วนที่ต้องใช้รถกระบะประกอบฉาก ส่วนของบ้านของตัวละครตัวห้องเก็บของที่ใช้กักขังร่างทรง และสตูดิโอถ่ายทำรายการ ซึ่งสิ่งที่ข้าพเจ้าเลือกถ่ายทำก่อนก็คือในส่วนของตัวรถซึ่งหลายๆเหตุกาณ์สำคัญเกิดขึ้นในตัวรถการถ่ายทำง่าย บทน้อยการเซ็ทฉากไม่เยอะการถ่ายทำพาร์ทนี้ก่อนจึงเป็นผลให้มีเวลาเตรียมตัวในพาร์ทอื่นๆมากขึ้นตามมาด้วยการถ่ายทำตัวบ้านและสตูดิโอในท้ายที่สุดการถ่ายทำของข้าพเจ้าอยู่ในช่วงเมษายนถึงพฤษภาคม

การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงของข้าพเจ้าในเรื่องนี้เริ่มจากการประกาศตามหานักแสดงตามบุคลิกภาพที่ข้าพเจ้าต้องการ หลังจากนั้นก็นัดทดสอบคัดเลือก (casting) โดยจะเริ่มจากการสัมภาษณ์เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์ชีวิตของบุคคลนั้นๆกับเรื่องราวของตัวละครจริงๆ โดยคำถามส่วนใหญ่จะเป็นการพูดถึงความเชื่อก่อน ตามมาด้วยโรคลมชักและร่างทรง

หลังจากนั้นก็ได้มีการให้นักแสดงเล่นตามบทต่างๆตามบทภาพยนตร์จากความเข้าใจของตัวนักแสดงเองรอบสองจึงเป็นการปรับอารมณ์ของตัวข้าพเจ้ากับตัวนักแสดง และลองผิดลองถูกมากมายอย่างการให้นักแสดงเล่นใหญ่ เล่นเล็ก เล่นในแบบที่ตัวนักแสดงตีความเอง จนสุดท้ายลองเล่นแบบที่ตัวข้าพเจ้าเองตีความ เพื่อหาการแสดงของตัวละครนั้นๆที่ธรรมชาติและเหมาะสมที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทบาทที่ต้องการ

เอ็ม (พระเอก)

ชายวัยก้าวสู่ผู้ใหญ่ อายุ 25 ปี สีผิวคล้ำ ตัวผอม หุนหันพลันแล่น ไม่คิดหน้าคิดหลัง อารมณ์ร้อน และเห็นแก่ตัว เขาเป็นบุคคลที่มีความคิดเป็นของตัวเองและพร้อมจะทำทุกอย่างเพื่อตัวเอง

1 2

ภาพที่ 5 ภาพผู้เข้ารับการคัดเลือกบทบาทเอ็ม

สาเหตุที่ข้าพเจ้าเลือกหมายเลข 2 (เอม) ภูมิภัทร ถาวรสิริ เป็นเอ็ม เพราะความใกล้เคียงกันของช่วงอายุ ประสบการณ์การแสดงที่สูงและพร้อมจะทุ่มเทตัวเองกับบทบาทที่ได้รับหรือเรียกว่ามีความเป็นมืออาชีพนั่นเอง ทั้งยังมีผลงานมากมายอยู่นะตอนนี้และเป็นนักแสดงที่น่าจับตามองในอนาคต เขาเป็นคนที่แสดงได้หลายระดับ และเรียกได้ว่าดีทุกระดับไม่ว่าจะเล่นเล็กจนเห็นแค่สีหน้าแววตา หรือเล่นใหญ่จนต้องตะโกนโหวกเหวกเสียงดัง ทุกระดับเขาสามารถเล่นได้ดีทำให้ตัวข้าพเจ้าเชื่อมั่นได้เลยว่าเขาจะแบกรับภาระของตัวละครตัวนี้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting Sheet

บท : เอ็ม
ชื่อ : ภูมิภัทร ถาวรศิริ
ชื่อเล่น : เอม
อาชีพ : นักออกแบบอิสระ นักแสดง
เบอร์โทรศัพท์ : 087-9723421
Facebook : aim thavornsiri
Line :

ข้อมูลทางกายภาพ			
อายุ	27	สัญชาติ	ไทย
เพศ	ชาย	ศาสนา	พุทธ

น้ำหนัก	65	ส่วนสูง	175	สีผม	ดำ
เสื้อ	M	กางเกง	29	รองเท้า	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทพร (แม่)

หญิงวัยกลางคน อายุ 51 ปี สีผิวคล้ำ มีจิตใจดี เป็นขั้วตรงกันข้ามกันกับลูกชาย สติสัมปชัญญะไม่. สมบูรณ์สิ่งเดียวที่รู้คือเธอรักคือลูกชายของเธอ แสดงออกอารมณ์ความรู้แค่ทางสีหน้าแววตา

1 2 3

ภาพที่ 6 ภาพผู้เข้ารับการคัดเลือกบทบาทพร

พร สาเหตุที่ข้าพเจ้าเลือกหมายเลข 1 (แอปเปิ้ล) ปรมตา ดารัณอัครกุล เพราะเธอเป็นผู้หญิงคนเดียวในหลายสิบคนที่สัมภาษณ์แล้วเรื่องราวตรงกับตัวบทอย่างไม่น่าเชื่อจนวันที่สัมภาษณ์อยู่เธอถึงขั้นหัวเราะออกมาและยอมรับว่าเรื่องย่อที่ข้าพเจ้าเพิ่งจะเล่าออกไปนั้นเธอรู้สึกเป็นอย่างมาก เธอพยายามเล่าถึงความเหมือนในแต่ละจุดระหว่างที่เธอเล่านั้นน้ำตาเธอคลอเบ้าอย่างเห็นได้ชัดจนกระทั่งเมื่อเธอเล่าจบเธอก็หัวเราะออกมาราวกับเป็นเรื่องตลกซะยังไงยังงั้น ด้วยจุดนี้เป็นจุดแข็งสำคัญและทำให้การสัมภาษณ์ก่อนเริ่มคัดเลือกมีความหมายเพราะตอนสัมภาษณ์เสร็จในใจของข้าพเจ้าได้ให้บทนี้กับเธอไปแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting Sheet

บท : พร
ชื่อ : ปรมตา ดารัณอัครกุล
ชื่อเล่น : แอปเปิ้ล
อาชีพ : นักแสดงอิสระ
เบอร์โทรศัพท์ : 083-6545346
Facebook :
Line : apple secret

ข้อมูลทางกายภาพ			
อายุ	46	สัญชาติ	ไทย
เพศ	หญิง	ศาสนา	พุทธ

น้ำหนัก	51	ส่วนสูง	158	สีผม	ดำ
เสื้อ	M	กางเกง	26	รองเท้า	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทวรัญ (ร่างทรง)

ชายมีอายุ อายุ 56 ปี สีผิวคล้ำค่อนดำ สุขุม เยือกเย็น มีบุคลิกภาพผิดปกติ พูดน้อยต่อยหนัก เสียงใหญ่ดังกังวาน และน่ากลัวน่าเกรงขาม

1. 2. 3. 4.

ภาพที่ 7 ภาพผู้เข้ารับการคัดเลือกบทบาทวรัญ

วรัญ (ร่างทรง) สาเหตุที่เลือกหมายเลข 4 ชาย ธนากร เอ็มประโคน ก็เป็นเพราะความสามารถในการแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกของเขาชัดเจนมาก เขาเป็นคนที่เห็นแวบแรกแล้วข้าพเจ้ามองว่ายังไม่ใช่ ในใจลึกๆแล้วข้าพเจ้าอยากจะหาเพิ่มอีกแต่ระยะเวลาในตอนนั้นบีบคั้นให้ข้าพเจ้าต้องทดสอบการถ่ายทำ (test scene) และแล้วความบังเอิญก็เกิดขึ้น ข้าพเจ้าลองการแสดงหลายแบบในวันถ่ายทำจริง และก็พบกับการแสดงที่เหมาะสมกับตัวเขาอย่างไม่น่าเชื่อ ข้าพเจ้าลองให้เขาขยับเขยื่อนตัวน้อย แสดงสีหน้าแววตาเกินจริง และข้าพเจ้าก็ได้ค้นพบว่าจริงๆแล้วเขานี่แหละที่เหมาะสมกับตัวละครนี้ที่สุด ในภายหลังจึงได้มีการปรับแต่งบทใหม่เพื่อให้เหมาะสมและได้แสดงศักยภาพส่วนนี้ของเขาให้มากที่สุดแทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting Sheet

บท : วรัญ
ชื่อ : ธนากร เอ็มประโคน
ชื่อเล่น : ชาย
อาชีพ : นักแสดงอิสระ
เบอร์โทรศัพท์ : 089-6394588
Facebook :
Line : ชาย ธนากร

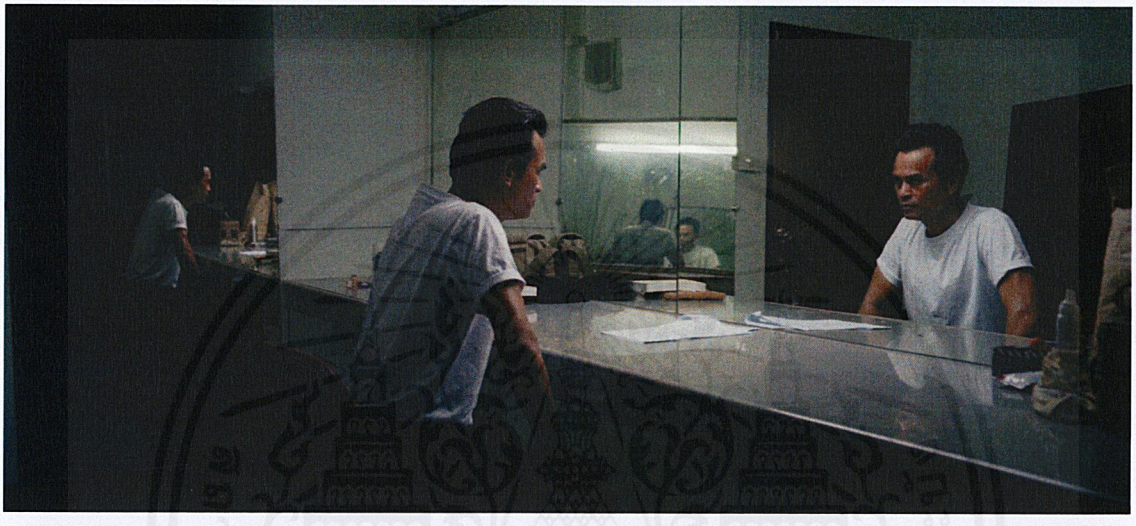
ข้อมูลทางกายภาพ			
อายุ	54	สัญชาติ	ไทย
เพศ	ชาย	ศาสนา	พุทธ

น้ำหนัก	75	ส่วนสูง	176	สีผม	ดำ
เสื้อ	L	กางเกง	32	รองเท้า	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับศิลป์ (production design)

เนื่องจากภาพยนตร์ของข้าพเจ้าต้องการความ realistic สูงจึงเน้นการถ่ายทำในสถานที่จริงเป็นหลัก เน้นความเป็นไทยและความชาวบ้านที่มีฐานะกลางค่อนล่าง โดยมีโทนสีเขียว น้ำตาล เป็นสีหลักของหนัง เน้นการจัดวางให้เป็นธรรมชาติและ realistic ที่สุด องค์ประกอบสำคัญของเรื่องคือการเล่นกับกระจกเพื่อสะท้อนบุคลิกภาพความผิดปกติของตัวร่างทรง

ภาพที่ 8 ภาพจากฟุตเทจจริงในหนัง
ภาพของการเซ็ทกระจก และคุมโทนเขียวน้ำตาลโทนหลักของเรื่อง

ภาพที่ 9 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง ฉลาดเกมส์โกง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 ภาพจากฟุตเทจจริงในหนัง
ภาพของการเซ็ทกระจกในทุกซีนที่มีตัวลัตรนี้อยู่อย่างกลมกลืน

สถานที่ถ่ายทำ location

สถานที่ๆข้าพเจ้าเลือกใช้ในการถ่ายทำส่วนใหญ่จะเป็นสถานที่จริง เพื่อแสดงให้เห็นถึงสภาวะและบรรยากาศจริงๆที่ตัวละครของข้าพเจ้าใช้ชีวิตอยู่ และเพื่อให้นักแสดงสามารถจินตนาการสภาวะความเป็นอยู่จริงๆของตัวละครได้ การเลือกส่วนใหญ่จะคำนึงถึงชนชั้นของตัวละคร พื้นที่ทำงานและทางแสงที่เหมาะสมอีกทั้งยังต้องคง mood and tone เดียวกันทั้งหมด

1.บ้านของเอ็ม

โทนของบ้านจากการออกแบบของข้าพเจ้าคือจะต้องเป็นบ้านไม้ มีความชนบท และรู้สึกได้ถึงการใช้ชีวิตของตัวละครมาอย่างยาวนานข้าพเจ้าจึงเลือกหาสถานที่บริเวณตลาดหัวตะเข้และตามถนนแถบชนบท

1 2

ภาพที่ 11 ภาพสถานที่ที่ถูกนำมาคัดเลือกเป็นบ้านของเอ็ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากภาพข้างต้นข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าหมายเลข 2 มีความตรงกับภาพในความคิดของข้าพเจ้าเป็นอย่างมากแต่การขอสถานที่นั้นเป็นไปอย่างยากลำบากเนื่องจากเป็นสถานที่ๆมีคนอาศัยอยู่มากมาย ข้าพเจ้าจึงเลือกหมายเลข 1 แทนซึ่งท้ายที่สุดแล้ว หมายเลข 1 นั้นมีความเหมาะสมมากกว่าเพราะมีพื้นที่ของหิ้งพระที่ส่งเสริมเรื่องราวของภาพยนตร์

2.ห้องพักของวรัญ

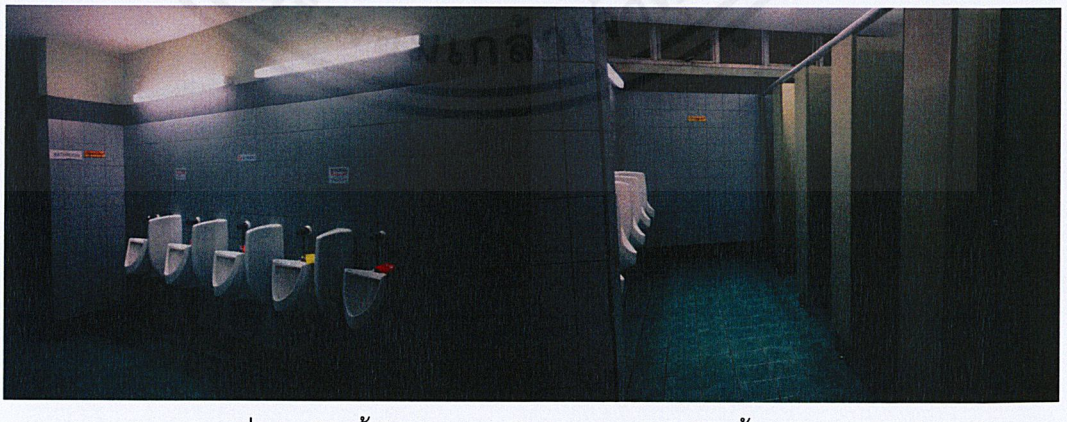
สิ่งสำคัญคือกระจกและไฟนีออน ห้องนี้มีความเหมาะสมเพราะไฟนีออนสามารถเลือกช่วงปิดได้ ทำให้ mood tone ของห้องดูหม่นและไปด้วยกันกับภาพรวมของหนัง

ภาพที่ 12 ห้องเมคอัพโรงถ่าย (ห้องพักวรัญ)

3.ห้องน้ำ

ข้าพเจ้าเลือกห้องน้ำที่มีขนาดใหญ่และมีความซับซ้อนทางสถาปัตย์กรรม เนื่องจากตัวบทค่อนข้างที่จะออกแบบฉากเป็นแอคชั่นเล็กน้อย และต้องมีพื้นที่สำหรับนักแสดงพอสมควร

ภาพที่ 13 ห้องน้ำโรงแบตเทคโนลาดกระบัง (ห้องน้ำ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.ห้องเก็บของ

ข้าพเจ้าเลือกเช่าห้องล้างห้องหนึ่งและทำการเซ็ทไฟนีออนใหม่ทั้งหมดเนื่องจากโทนของห้องนี้จะต้องไปด้วยกันกับโทนของฉากอื่นและแน่นอนกระจกเป็นส่วนสำคัญของโลเคชั่นนี้เพราะมันเป็นโลเคชั่นหลักที่บอกเล่าเรื่องราวของร่างทรง

1. 2 3. 4

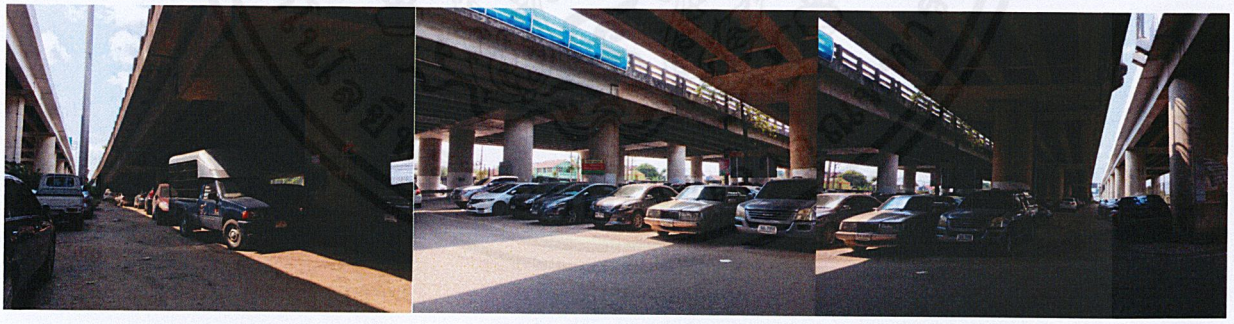
ภาพที่ 14 สถานที่ที่นำมาคัดเลือกเป็นห้องเก็บของ

ข้าพเจ้าเลือกหมายเลข 2 เพราะมีทางแสงที่ชัดเจนตัวห้องมีขนาดกว้างเซ็ทกระจกได้ อีกทั้งยังมีทางออกหลายทางเข้าออกได้สะดวก

5.ลานจอดรถใต้สะพาน

ข้าพเจ้าเลือกที่นี่เพราะทางแสงสวยมาก แต่ความยากของโลเคชั่นนี้คือข้าพเจ้าต้องสุ่มที่จอดรถเลยต้องไปเตรียมตัวจอดตั้งแต่ตี 4 ของวันเพื่อให้ได้มุมจอดที่ดีที่สุด

1. 2 3

ภาพที่ 15 ลานจอดรถแอร์พอร์ตลิ้ง (ลานจอดรถ)

ข้าพเจ้าเลือกมุมจอดหมายเลข 1 เพราะทำงานง่ายมีพื้นที่ทำงานมากกว่าหมายเลขอื่นเนื่องจากหมายเลขอื่นที่อยู่ค่อนข้างติดถนนใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.มินิมาร์ท

มินิมาร์ทที่ข้าพเจ้าเลือกเป็นมินิมาร์ทเก่า ที่กว้างมีพื้นที่ทำงานและมีไฟจากตัวตู้กดน้ำเป็น ambient

ภาพที่ 16 มินิมาร์ทปั้ม Caltex (มินิมาร์ท)

7.ห้องส่ง

ห้องส่งเป็นตัว location เดียวที่ข้าพเจ้าเซ็ทขึ้น โดยเซ็ทให้มีพื้นหลังสีเขียวสลับกับ texture ไม้ เพื่อคุม mood tone เดียวกันกับภาพรวมทั้งหมด

ภาพที่ 17 โรงถ่ายคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ห้องส่ง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.ร้านอาหารตามสั่ง

ร้านอาหารตามสั่งเรียบง่ายเหมาะสมกับสถานะของตัวละครทั้งยังมีพื้นที่กว้างทำงานง่าย

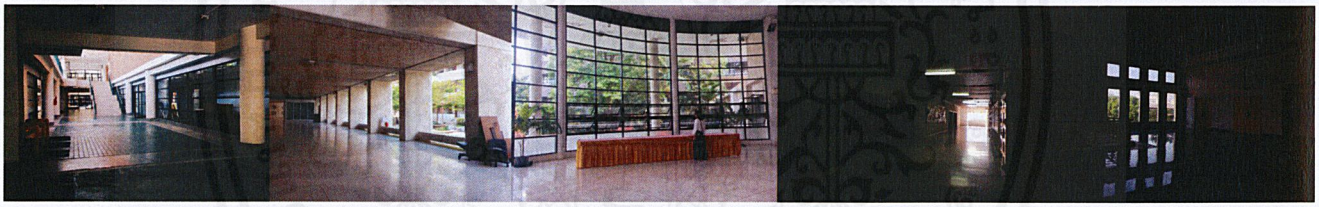

ภาพที่ 18 ร้านอาหารย้งอาหารตามสั่ง (ร้านอาหารตามสั่ง)

9.สำนักงานร่างทรง

ด้วยความที่ข้าพเจ้าต้องการให้ธุรกิจร่างทรงในเรื่องเป็นเหมือนธุรกิจ แต่ในที่นี้ต้องคงความเป็นไทยและมีกลิ่นอายความเป็นชนบท

1. 2. 3. 4. 5.

ภาพที่ 19 สถานที่ที่นำมาคัดเลือกเป็นสำนักงาน

ข้าพเจ้าเลือกหมายเลข 1 เนื่องด้วยโทนสีของตัวสถานที่มีความกลมกลืนกับโทนของหนัง

อุปกรณ์ประกอบฉาก

ข้าพเจ้าออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากให้ยึดหลักความเป็นจริงเป็นที่ตั้ง และเน้นออกแบบให้แต่ละฉากมีส่วนส่งเสริมความเป็นไทยไม่ว่าจะเป็นเก้าอี้พลาสติก หนังสือพิมพ์ไทย กระติกน้ำ เป็นต้น

เก้าอี้,หนังสือพิมพ์,กระติกน้ำ ที่บ่งบอกความเป็นไทย

ภาพที่ 20 ภาพอุปกรณ์ประกอบฉาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายในภาพยนตร์เรื่องนี้มีการเซ็ทให้ดูเป็นคนชนชั้นล่างค่อนกลาง สีมีความ บอกเล่า อา รมณ์และคาแรคเตอร์ของตัวละคร แต่ยังคงความเป็น realistic อยู่ และข้าพเจ้าได้มีการวาง mood tone ของสถานที่ไปพร้อมๆกับการออกแบบการแต่งกายของตัวละคร

เอ็ม

ลักษณะการแต่งกายของเอ็มในเรื่อง จะเป็นกางเกงยีนส์รองเท้าผ้าใบ โทนหลักจะเป็นโทนสี เขียวเข้มโทนแก่ ที่ให้ความรู้สึกหดหู่ ขุ่นหมองใจและพยายามจะมีชีวิตอยู่

เอ็มเป็นคนที่ไม่ได้ใส่ใจเรื่องการแต่งตัวอะไรมากนัก เขาจึงมักใส่เสื้อที่ไม่ค่อยพอดีตัวใส่กางเกงเก่าซ้ำบ้าง และรองเท้าที่ดูทรุดโทรมไม่ค่อยดีมากนัก

ภาพที่ 21 ภาพจากฟุตเทจจริงในหนัง

ตัวของเสื้อผ้าของตัวละครถูกออกแบบให้เข้ากับ mood tone ของฉากนั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พร

การแต่งกายของพรในเรื่องถูกออกแบบให้ดูมีความสงบ เรียบเฉย โทนสีหลักจะเป็นสีฟ้าอ่อน สีโทนขาวเทา บางมุมเธอก็ดูผ่องใสแต่บางมุมเธอก็ดูมืดหม่นในเวลาเดียวกัน

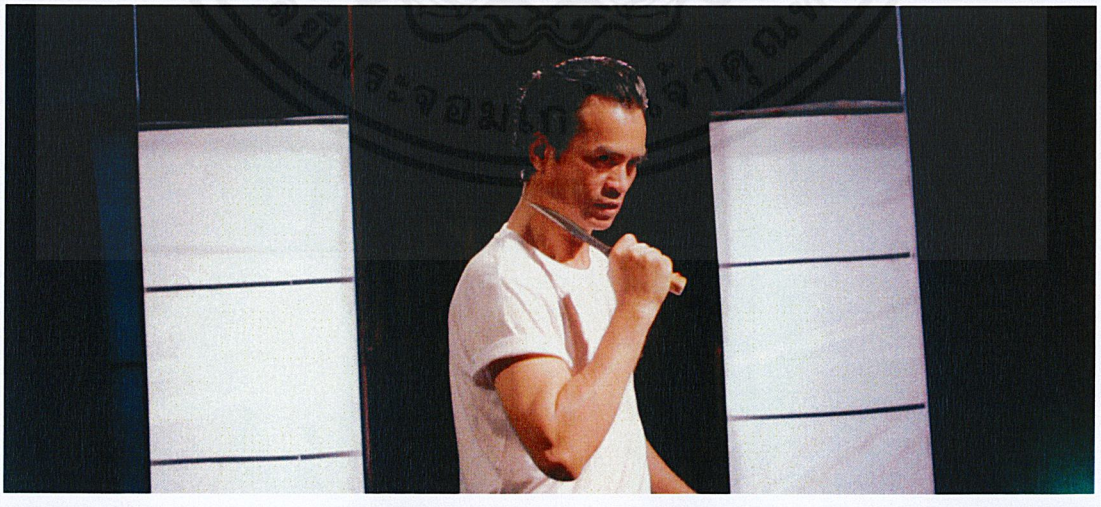

ภาพที่ 22 ภาพจากฟุตเทจจริงในหนัง

ตัวของเสื้อผ้าของตัวละครถูกออกแบบให้มีทั้งความสดใสและหม่นหมองในเวลาเดียวกัน

วรัญ

ความคิดแรกของการออกแบบการแต่งกายตัวละครตัวนี้ คือต้องการบอกเล่าร่างทรงในรูปแบบใหม่ที่ดูน่าเกรงขามและเข้ากับยุคปัจจุบัน การออกแบบจึงพยายามทำให้ดูง่ายน้อยชิ้นไม่เยอะแยะระรานตา บทสรุปเลยมาหยุดที่เสื้อขาวกางเกงดำ ซึ่งมีทั้งความน่าเกรงขามธรรมดาแต่น่ากลัว

ภาพที่ 23 ภาพจากฟุตเทจจริงในหนัง

ตัวของเสื้อผ้าของตัวละครถูกออกแบบให้มีดูธรรมดาและน่าเกรงขาม

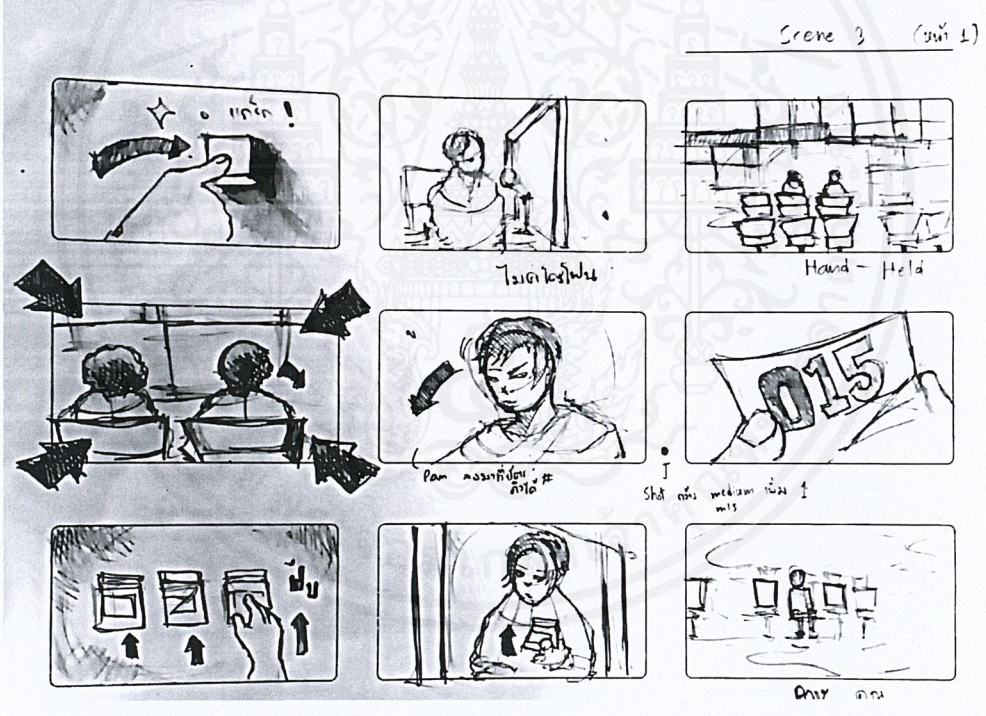
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางแผนงานและการประสานงาน

เนื่องจากจำนวนโลเคชั่นของข้าพเจ้ามีจำนวนโลเคชั่นเยอะ และต้องเคลื่อนย้ายโลเคชั่นค่อนข้างมากดังนั้นการทำงานจึงต้องคำนึงถึงการเคลื่อนย้ายกองถ่ายเป็นสำคัญ ข้าพเจ้าเลือกใช้รถตู้เป็นยานพาหนะหลักในการเคลื่อนย้ายโดยจะแบ่งเป็น 2 ทีมหลัก ทีมแรกเป็นเซ็ททีมงานกล้องและทีมกำกับส่วนทีมที่ 2 จะเป็นทีมเมคอัพและนักแสดง โดยจะเคลื่อนย้ายทีมแรกก่อนเสมอจนมีความพร้อมจึงค่อยเคลื่อนย้ายทีมนักแสดง

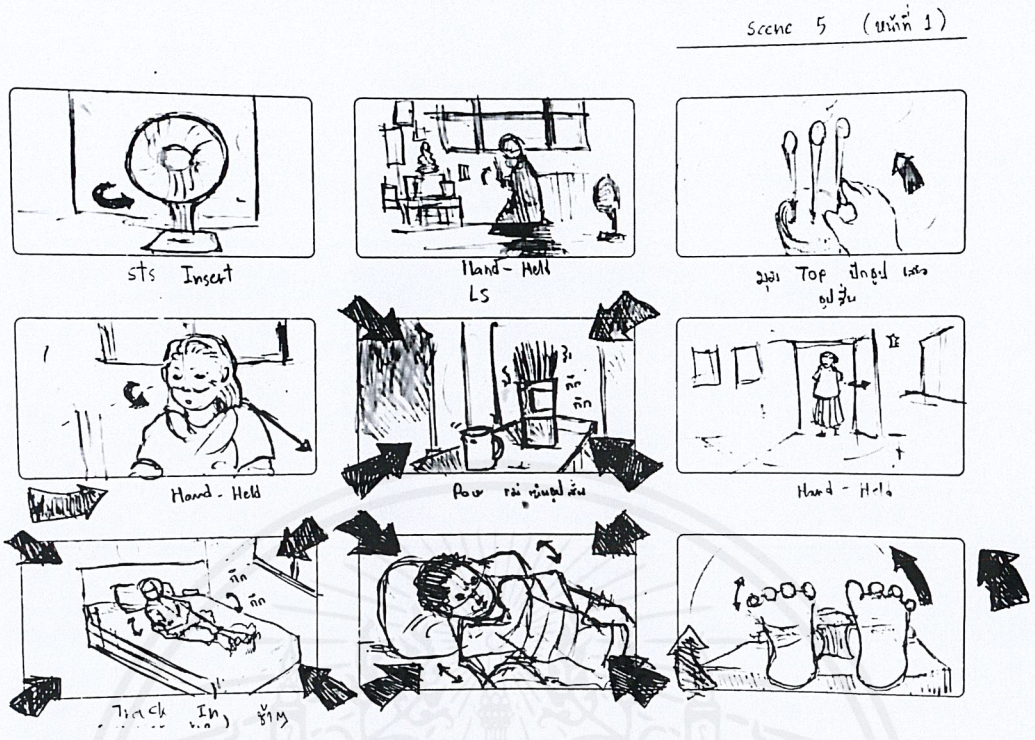
ข้าพเจ้าเลือกถ่ายในส่วนของรถกระบะก่อนเนื่องจากมีความพร้อมที่สุดทั้งยังช่วยยืดระยะเวลาในการเตรียมสถานที่ของซีนหลังให้พร้อมมากขึ้น

โดยก่อนถ่ายทำข้าพเจ้ามักจะกำหนดชอตที่ชัดเจนพร้อมระบุขนาดภาพและการเคลื่อนกล้องพร้อมวาดเป็น story board ก่อนเสมอเพื่อสร้างความเข้าใจให้ตรงกันกับทีมงานและสร้างความชัดเจนในการกำกับแก่ตัวของข้าพเจ้าเอง

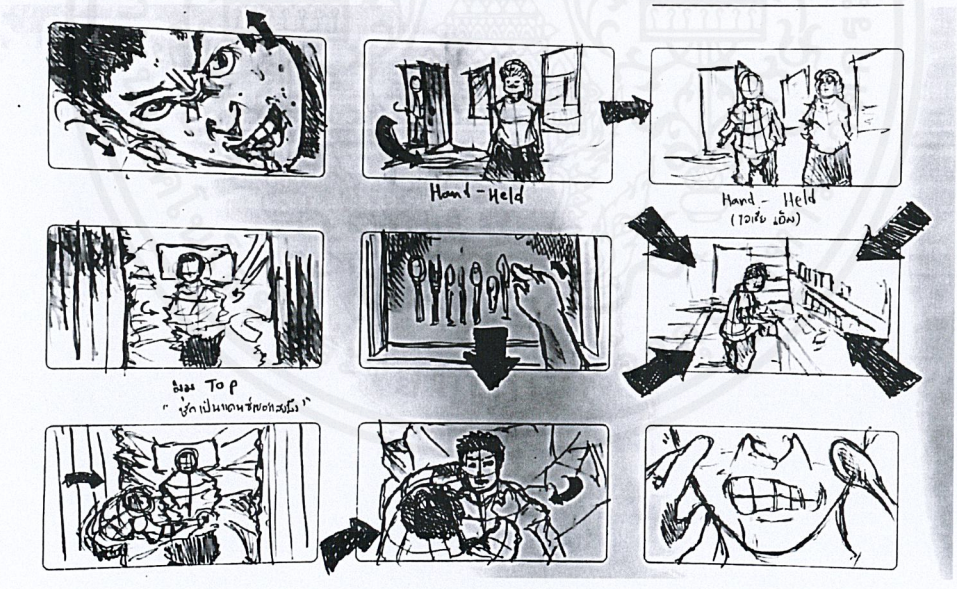

ภาพที่ 24 ภาพตัวอย่าง story board ซีน 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25 ภาพตัวอย่าง story board ซีน 5 หน้าที่ 1

ภาพที่ 26 ภาพตัวอย่าง story board ซีน 5 หน้าที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการถ่ายทำ

ข้าพเจ้ายึดวันที่นักแสดงว่างเป็นหลัก ลองลงมาเป็นสถานที่และทีมงานตามลำดับจึงได้วันถ่ายทำออกมาดังนี้

1. ถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2562
2. ถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 9 มีนาคม พ.ศ.2562
3. ถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ.2562
4. ถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 19 มีนาคม พ.ศ.2562
5. ถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2562
6. ถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 23 มีนาคม พ.ศ.2562
7. ถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ.2562
8. ถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ.2562

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้วันวางเวลาข้างต้นมาจากวันและเวลาที่นักแสดงว่างตรงกัน ข้าพเจ้าก็ได้ทำการกำหนดฉากว่าฉากไหนที่สามารถถ่ายวันเดียวกันได้บ้าง ฉากไหนถ่ายทำในสถานที่เดียวกันหรือเวลาในเรื่องตรงกับเวลาที่ถ่ายทำจริง หลังจากนั้นข้าพเจ้าจึงจะสามารถกำหนดระยะเวลาในการถ่ายทำแต่ละฉากได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อเรื่อง : เทพเจ้าจำแลง

Date : 6 มีนาคม พ.ศ. 2562

ผู้กำกับ : ปฏิคม ลาภาพันธุ์

Scene : 4,11,14,15,16,17,26,27.2,37,39

ภายนอก/ภายใน

เวลา : 08.00 - 00.00 น.

กลางวัน/กลางคืน

นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. เอ็ม (เอม) 2. พร (แอปเปิ้ล)	รถกระบะ,ปืน,สมุดบัญชี,หน้ากาก,สร้อยพระ	
	แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย
	พรเซ็ททรงผมกระเซอะกระเซิง แต่งคิ้วและสีผิวให้ดูป่วย	เอ็ม เสื้อเชียวเซ็ท 3 กางเกงยีนสีซีด
	อุปกรณ์ถ่ายทำ	
	กล้อง Sony a7 mark III , ขาตั้งกล้อง , ชุด RIG , ไมค์ zoom H6 Handy recorder และ ไมค์ wireless , ไฟคีโน,โรนิน	
	Special Equipment (Electrical, Grip, Crane)	
	-	
	เสียง/ดนตรี	สถานที่
	-	ลานจอดรถ,ปั้มน้ำมัน,มินิมาร์ท
ตัวประกอบ : พนักงานร้าน		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

ชื่อเรื่อง : เทพเจ้าจำแลง

ผู้กำกับ : ปฏิคม ลาภาพันธุ์

Scene : 29,24,25,20.1,20.2

เวลา : 08.00 - 19.00 น.

Date : 9 มีนาคม พ.ศ. 2562

ภายนอก/ภายใน

กลางวัน/กลางคืน

นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. บอล (ท็อป) 2. เฮียอู๊ด (หาญ)	ปืน สร้อยพระ ใบปลิวเงินกู้ บุหรี่ แหวน แว่นตากันแดด สร้อยทอง มอเตอร์ไซต์	
	แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย
	บอลเซ็ทผมขึ้นสูง ทาแป้ง	บอล เสื้อยืดแขนสั้นกางเกงยีนส์ เฮียอู๊ด เสื้อโปโล
	อุปกรณ์ถ่ายทำ	
	กล้อง Sony a7 mark III , ขาตั้งกล้อง , ชุด RIG , ไมค์ zoom H6 Handy recorder และ ไมค์ wireless , ไฟคีโน,โรนิน	
	Special Equipment (Electrical, Grip, Crane)	
	-	
	เสียง/ดนตรี	สถานที่
	-	หอพักแก็งค์ทวงหนี้ บ้านบอล
ตัวประกอบ : คนในหอพัก		

BREAKDOWN SHEET

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง : เทพเจ้าจำแลง

ผู้กำกับ : ปฏิคม ลาภาพันธุ์

Scene : 1,2,8

เวลา : 08.00 - 19.00 น.

Date : 17 มีนาคม พ.ศ. 2562

ภายนอก/ภายใน

กลางวัน/กลางคืน

นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. วรัญ (ชาย) 2. ทวิภพ (วิน)	มีดสั้น กระดาษสคริปรายการ กระจก ฉากหลังรายการ	
	แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย
	วรัญเซ็ทผมขึ้นเรียบ	วรัญ เสื้อยืดแขนสั้นขาว ทวิภพใส่สูท
	อุปกรณ์ถ่ายทำ	
	กล้อง Sony a7 mark III , ขาตั้งกล้อง , ชุด RIG , ไมค์ zoom H6 Handy recorder และ ไมค์ wireless , ไฟคีโน,โรนิน	
	Special Equipment (Electrical, Grip, Crane)	
	-	
	เสียง/ดนตรี	สถานที่
	-	ห้องเมคอัพ สตูดิโอโรงถ่าย
ตัวประกอบ :		

BREAKDOWN SHEET

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง : เทพเจ้าจำแลง

Date : 19 มีนาคม พ.ศ. 2562

ผู้กำกับ : ปฏิคม ลาภาพันธุ์

Scene : 5,6,22,23,32,2,9,10

ภายนอก/ภายใน

เวลา : 08.00 - 21.30 น.

กลางวัน/กลางคืน

นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. เอ็ม (เอม) 2. พร (แอปเปิ้ล) 3. ลุงทิศ (ปอน)	แก้ว กระติกน้ำแข็ง ซองยา ยาแคปซูล โทรศัพท์	
	แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย
	พรเซ็ททรงผมกระเซอะกระเซิง แต่งคิ้วและสีผิวให้ดูป่วย	เอ็ม เสื้อเชียวเซ็ท 2 กางเกงยีนสีซีด พรเสื้อสีฟ้าเซ็ท 2 ลุงทิศเสื้อกร้าม
	อุปกรณ์ถ่ายทำ	
	กล้อง Sony a7 mark III , ขาตั้งกล้อง , ชุด RIG , ไมค์ zoom H6 Handy recorder และ ไมค์ wireless , ไฟคีโน,โรนิน	
	Special Equipment (Electrical, Grip, Crane)	
	-	
	เสียง/ดนตรี	สถานที่
	-	บ้านเอ็ม บ้านลุงทิศ ร้านอาหาร
ตัวประกอบ : ลูกค้าร้านอาหารตามสั่ง		

BREAKDOWN SHEET

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง : เทพเจ้าจำแลง

ผู้กำกับ : ปฏิคม ลาภาพันธุ์

Scene : 34,32,30,3.

เวลา : 07.00 - 19.00 น.

Date : 22 มีนาคม พ.ศ. 2562

ภายนอก/ภายใน

กลางวัน/กลางคืน

นักแสดง	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. เอ็ม (เอม) 2. พร (แอปเปิ้ล) 3. บอล (ทอป) 4. อู๊ด (หาญ) 5. ลุงทิศ (ปอน) 6. วรัญ (ชาย)	ปืน,หน้ากาก,ดาบ,วิทยุ,เทป	
	แต่งหน้า/ทำผม	เครื่องแต่งกาย
	พรเซ็ททรงผมกระเซอะกระเซิง แต่งคิ้วและสีผิวให้ดูป่วย บอลเซ็ทผมขึ้นสูง	เอ็ม เสื้อเขียวเซ็ท 3 กางเกงยีนสีซีด
	อุปกรณ์ถ่ายทำ	
	กล้อง Sony a7 mark III , ขาตั้งกล้อง , ชุด RIG , ไมค์ zoom H6 Handy recorder และ ไมค์ wireless , ไฟคีโน,โรนิน	
	Special Equipment (Electrical, Grip, Crane)	
	-	
	เสียง/ดนตรี	สถานที่
	-	ห้องเก็บของ,บ้านเอ็ม
ตัวประกอบ :		

BREAKDOWN SHEET

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง : เทพเจ้าจำแลง

ผู้กำกับ : ปฏิคม ลาภาพันธุ์

Scene : 38,39,40,41

เวลา : 08.00 - 19.00 น.

Date : 23 มีนาคม พ.ศ. 2562

ภายนอก/ภายใน

กลางวัน/กลางคืน

<table>
<tr><th>นักแสดง</th><th colspan="2">อุปกรณ์ประกอบฉาก</th></tr>
<tr><td rowspan="10">1. เอ็ม (เอม)
2. พร (แอปเปิ้ล)</td><td colspan="2">ธูป ไฟแช็ค ยาแคปซูล สมุดบันทึก</td></tr>
<tr><td>แต่งหน้า/ทำผม</td><td>เครื่องแต่งกาย</td></tr>
<tr><td>พรเซ็ททรงผมกระเซอะกระเซิง
แต่งคิ้วและสีผิวให้ดูป่วย</td><td>เอ็ม เสื้อเขียวเซ็ท 4
กางเกงยีนสีซีด
พร เสื้อสีฟ้าเซ็ท 4</td></tr>
<tr><td colspan="2">อุปกรณ์ถ่ายทำ</td></tr>
<tr><td colspan="2">กล้อง Sony a7 mark III , ขาตั้งกล้อง , ชุด RIG , ไมค์ zoom H6 Handy recorder และ ไมค์ wireless , ไฟคีโน</td></tr>
<tr><td colspan="2">Special Equipment (Electrical, Grip, Crane)</td></tr>
<tr><td colspan="2">-</td></tr>
<tr><td>เสียง/ดนตรี</td><td>สถานที่</td></tr>
<tr><td>-</td><td>โรงแรมจิ้งหรีด</td></tr>
<tr><td colspan="2">ตัวประกอบ :</td></tr>
</table>

BREAKDOWN SHEET

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง : เทพเจ้าจำแลง

ผู้กำกับ : ปฏิคม ลาภาพันธุ์

Scene : 27,12,13,18,18.2,19

เวลา : 08.00 - 19.00 น.

Date : 26 มีนาคม พ.ศ. 2562

ภายนอก/ภายใน

กลางวัน/กลางคืน

<table>
<tr><th>นักแสดง</th><th colspan="2">อุปกรณ์ประกอบฉาก</th></tr>
<tr><td rowspan="9">1. เอ็ม (เอม)
2. พร (แอปเปิ้ล)
3. วรัญ (ชาย)</td><td colspan="2">ปืน,สมุดบัญชี,หน้ากาก,สร้อยพระ,ดาบยาว</td></tr>
<tr><td>แต่งหน้า/ทำผม</td><td>เครื่องแต่งกาย</td></tr>
<tr><td>พรเซ็ททรงผมกระเซอะกระเซิง
แต่งคิ้วและสีผิวให้ดูป่วย
วรัญเซ็ทผมเรียบ</td><td>เอ็ม เสื้อเชียวเซ็ท 3
กางเกงยีนสีซีด
วรัญใส่เสื้อยืดสีขาว</td></tr>
<tr><td colspan="2">อุปกรณ์ถ่ายทำ</td></tr>
<tr><td colspan="2">กล้อง Sony a7 mark III , ขาตั้งกล้อง , ชุด RIG , ไมค์ zoom H6 Handy recorder และ ไมค์ wireless , ไฟคีโน</td></tr>
<tr><td colspan="2">Special Equipment (Electrical, Grip, Crane)</td></tr>
<tr><td colspan="2">-</td></tr>
<tr><td>เสียง/ดนตรี</td><td>สถานที่</td></tr>
<tr><td>-</td><td>ห้องน้ำ,ร้านจำนำ,สำนักงาน</td></tr>
<tr><td colspan="2">ตัวประกอบ : สาวกร่างทรง</td><td></td></tr>
</table>

BREAKDOWN SHEET

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง : เทพเจ้าจำแลง

ผู้กำกับ : ปฏิคม ลาภาพันธุ์

Scene : 7,26,28,31,36,21

เวลา : 08.00 - 21.30 น.

Date : 28 มีนาคม พ.ศ. 2562

ภายนอก/ภายใน

กลางวัน/กลางคืน

<table>
<tr><th>นักแสดง</th><th colspan="2">อุปกรณ์ประกอบฉาก</th></tr>
<tr><td rowspan="11">1. เอ็ม (เอม)
2. พร (แอปเปิ้ล)
3. วรัญ (ชาย)</td><td colspan="2">รถกระบะ,ปืน,สมุดบัญชี,หน้ากาก,สร้อยพระ,ดาบยาว,ซองยา,ธูป</td></tr>
<tr><td>แต่งหน้า/ทำผม</td><td>เครื่องแต่งกาย</td></tr>
<tr><td>พรเซ็ททรงผมกระเซอะกระเซิง
แต่งคิ้วและสีผิวให้ดูป่วย</td><td>เอ็ม เสื้อเขียวเซ็ท 3
กางเกงยีนสีซีด
วรัญใส่เสื้อยืดสีขาว</td></tr>
<tr><td colspan="2">อุปกรณ์ถ่ายทำ</td></tr>
<tr><td colspan="2">กล้อง Sony a7 mark III , ขาตั้งกล้อง , ชุด RIG , ไมค์ zoom H6 Handy recorder และ ไมค์ wireless , ไฟคีโน</td></tr>
<tr><td colspan="2">Special Equipment (Electrical, Grip, Crane)</td></tr>
<tr><td colspan="2">-</td></tr>
<tr><td>เสียง/ดนตรี</td><td>สถานที่</td></tr>
<tr><td>-</td><td>หน้าบ้าน,ห้องเก็บของ</td></tr>
<tr><td colspan="2">ตัวประกอบ :</td></tr>
</table>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

การเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์

เนื่องจากภาพยนตร์ของข้าพเจ้าต้องการความรู้สึกของภาพให้เป็นลักษณะของฟิล์มสมัยก่อน จึงมีเรื่องของการเปลี่ยนไฟล์ดิจิทัลให้กลายเป็นลักษณะของฟิล์ม การถ่ายทำจึงจำเป็นที่จะต้องมี Noise ให้น้อยที่สุด ไฟล์ดิบของภาพจำเป็นที่จะต้องคลีนที่สุด และการย้ายสถานที่ถ่ายทำบ่อยครั้งจำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์ที่กระทัดรัดไม่ใหญ่ และสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก
ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้กล้อง sony a7 III เป็นกล้องหลักในการถ่ายทำโดยใช้ควบคู่กับเลนส์ cooke โดยตัวข้าพเจ้าต้องการให้ภาพยนตร์มีมุมภาพที่เคลื่อนไหวทั้งรูปแบบของ handheld และ dolly ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้คู่กับอุปกรณ์ shoulder rig และ ronin เพื่อให้ได้ความรู้สึกภาพแบบที่ต้องการและยังสะดวกในการเคลื่อนย้ายอีกด้วย

ภาพที่ 27 อุปกรณ์ถ่ายทำ

อุปกรณ์บันทึกเสียง

เสียงในภาพยนตร์ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใช้วิธีบันทึกโดยใช้ตัวส่งสัญญาณไวเลส (Wireless) สำหรับอัดเสียงสนทนาของตัวละครและไมค์บูม (Microphone Boom) สำหรับอัดเสียง Ambient แล้วจึงซิงค์ (Synchronize) กับ ZOOM H6 เพื่อนำมารวมกันในช่วง Post production

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

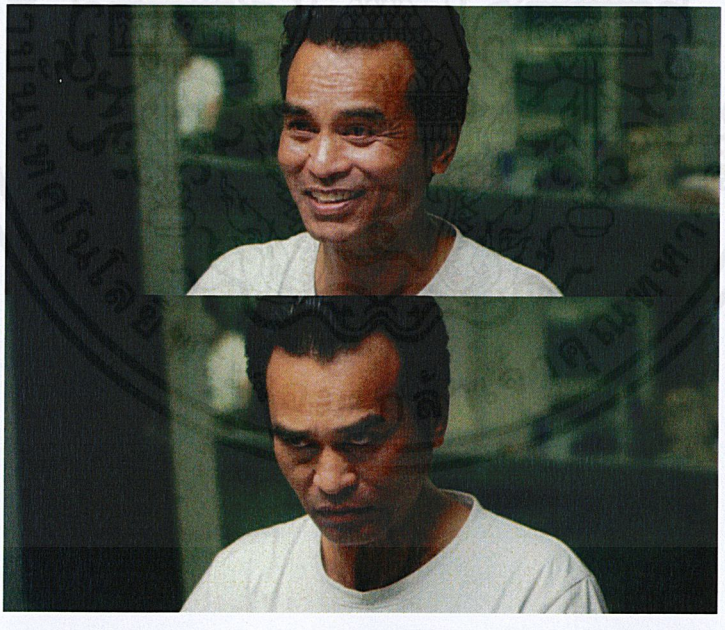

ภาพที่ 28 อุปกรณ์อัดเสียง

การกำกับภาพรวมของภาพยนตร์

เนื่องจากตัวภาพยนตร์บอกเล่าเรื่องราวของความเชื่อในช่วงแรกของการกำกับจึงต้องทำการบ้านเรื่องของตัวร่างทรงสูงมาก ข้าพเจ้าได้เข้าไปพูดคุยโดยตรงกับ อาจารย์เพอร์ซีอุส ซึ่งได้มุมมองหลายอย่างเกี่ยวกับเรื่องความเชื่อและมุมมองของธุรกิจ หลังจากนั้นข้าพเจ้าได้สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับโรคลมชัก จากเพจโรคลมชักโดยตรง

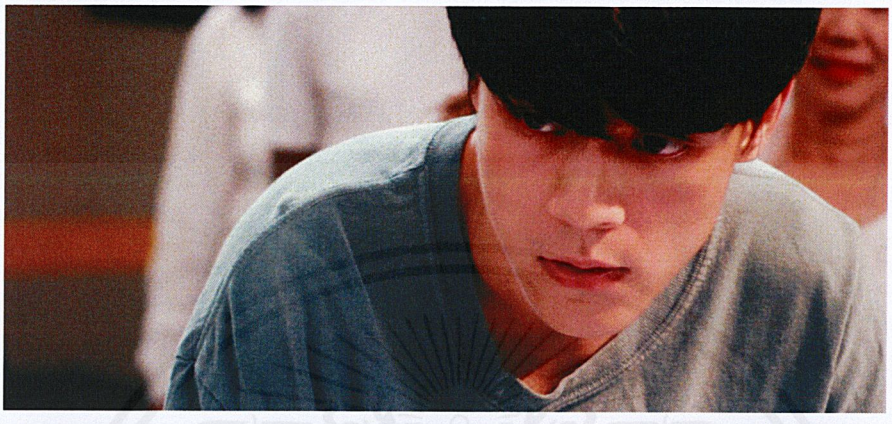
การกำกับของข้าพเจ้าส่วนใหญ่จะเป็นการลองให้นักแสดงเล่นหลากรูปแบบเพิ่มเติมจากตัวบทและเปิดโอกาสให้กับความเป็นไปได้ใหม่ๆหน้ากองเสมอ และเพื่อกันความเสี่ยงในการตัดต่อ ไม่ลงจังหวะข้าพเจ้าจึงมักให้นักแสดงเล่นหลายระดับเสมอ

ภาพที่ 29 ภาพจากฟุตเทจจริงในหนัง
ภาพข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการเล่นหลายระดับ

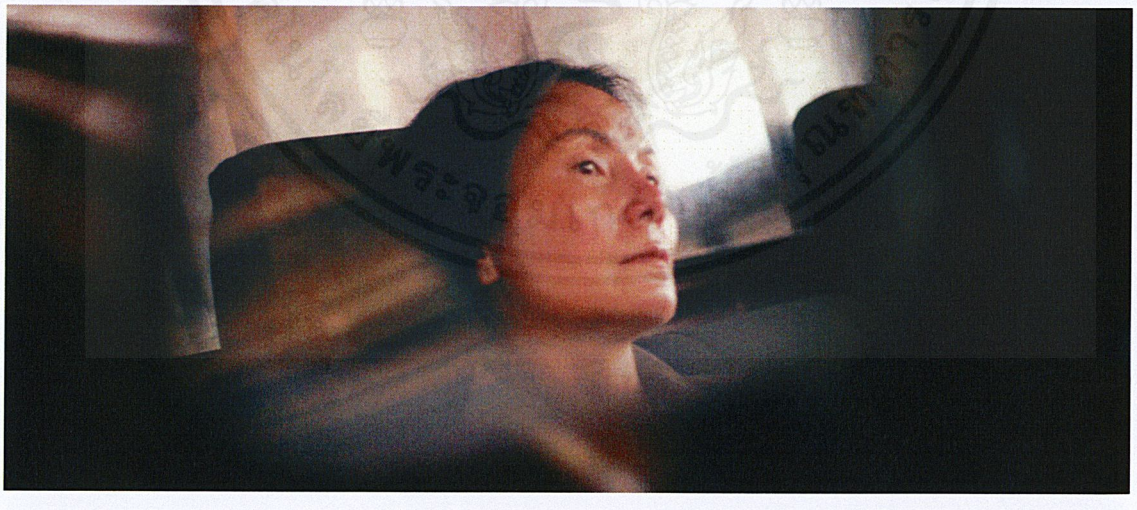
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในทุกๆครั้งข้าพเจ้ามักจะให้นักแสดงเล่นหลายรูปแบบเพื่อให้ได้การแสดงที่ดีที่สุดในแต่ละเทคดังจะเห็นได้จากซีนข้างต้นเป็นซีนแรกที่ข้าพเจ้าให้เล่นตั้งแต่โกรธเกรี้ยว ประหลาด เศร้าใจไต่ระดับจนไปถึงการยิ้มทั้งน้ำตา และกลายเป็นเทพในที่สุด

ภาพที่ 30 ภาพจากฟุตเทจจริงในหนัง
ภาพการแสดงเพียงแค่แววตาของตัวละคร

ความคิด (concept) สำคัญของเรื่องคือการบอกเล่าเรื่องราวการเดินทางของความเชื่อซึ่งเอ็มจะเชื่อว่าความเชื่อนั้นจะทำให้ชีวิตของเขายืดยาวหายจากโรคภัย ในขณะที่แม่ต้อง แสดงออกว่าสิ่งสำคัญไม่ใช่การใช้ความเชื่อเหล่านั้นเพื่อรักษาชีวิตแต่ใช้มันเพื่อใช้ชีวิตให้มีคุณค่าต่างหาก

ภาพที่ 31 ภาพจากฟุตเทจจริงในหนัง
ภาพการแสดงเพียงแค่แววตาของตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญในการกำกับการแสดงเป็นอย่างมากโดย ข้าพเจ้าจะเริ่มจากการอธิบายสถานะการณ์ของตัวละครจากนั้นข้าพเจ้าจะเริ่มให้นักแสดงตีความแล้วเล่นออกมาเองก่อนเสมอเทคแรกจะเป็นเทคที่ลองผิดลองถูกไม่สมบูรณ์ทุกครั้งแต่ข้าพเจ้ามักจะได้ไอเดียใหม่ๆ จากเทคนี้เสมอ จากนั้นข้าพเจ้าก็จะหยิบข้อดีจากเทคนั้นมาใช้และอธิบายสิ่งที่ควรจะเป็นและสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการให้กับเหล่านักแสดง

สิ่งหนึ่งที่สำคัญในการกำกับของข้าพเจ้าก็คือต้องไม่ลืมเสียงของนักแสดง บางครั้งพวกเขา เหล่านั้นเข้าใจตัวละครของพวกเขาดีกว่าเราและพร้อมจะพัฒนามันให้ไปไกลขึ้นอีก

ภาพที่ 32 ภาพจากฟุตเทจจริงในหนัง
ภาพของฉากที่นักแสดงลองเล่นแบบที่ตัวเองตีความ

ในทุกเทคสุดท้ายของมาสเตอร์ชอต (master shot) ข้าพเจ้ามักจะให้นักแสดงเล่นนอกบทกันอยู่เสมอ เพื่อที่จะได้การแสดงที่สดใหม่จากเหล่านักแสดงกลุ่มนี้ แน่นอนว่าเทคนี้มันจะไม่ค่อยสมบูรณ์ดีนัก แต่เพียงแค่ 10 เปอร์เซ็นต์จาก 100 เปอร์เซ็นต์ของเทคนี้ที่ใช้ได้มันก็ดีมากพอที่จะทำให้ข้าพเจ้าลองเสี่ยงเสียเวลากับมันอยู่เสมอ ดังจะเห็นได้จากภาพข้างต้นซีนนี้เป็นซีนที่ลองผิดลองถูกหลายรูปแบบมีทั้งร่างทรงตะโกนออกมาเสียงดังลั่น เสียงประหลาด หรือแม้แต่กระทั่งพูดภาษาเทพท้ายที่สุดแล้วพอเราฟังดูหน้ากองเราจึงรู้ว่าอันไหนดูจริงที่สุด อันไหนดูมากไป น้อยไป แต่ทุกอันล้วนแล้วแต่เป็นทางเลือกที่ดีเสมอ

ภาพที่ 33 ภาพจากฟุตเทจจริงในหนังของซีนที่นักแสดงตีความเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำซีนที่ 19 ในวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2562

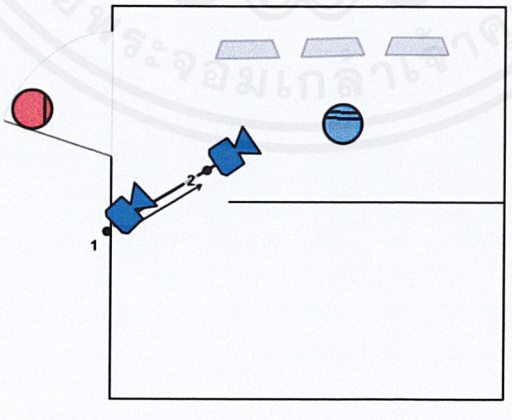
หลายครั้งที่ข้าพเจ้าเปิดตัวเองให้พร้อมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้นหน้ากองเสมอ บางครั้งสิ่งที่อยู่ที่โลเคชั่นจริงกลับสร้างแรงบันดาลใจและสิ่งใหม่ๆที่ดีกว่าตัวบทเดิมเสมอ การเตรียมพร้อมรับไอเดียเหล่านั้นจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

ดังซีนข้างต้น ข้าพเจ้าทำการทิ้งบทเก่าของซีนนี้ทั้งหมดเพื่อดีไซน์มันใหม่จากโลเคชั่นจริง ต้องยอมรับว่าบางแอคชั่นที่เราคิดในบทจริงๆมันอาจจะไม่ได้สอดคล้องกับสถานที่ถ่ายทำเสมอไป การเปิดรับสิ่งใหม่จึงเป็นทางเลือกที่ดีกว่า

ข้าพเจ้ามีการปรับใช้ตำแหน่งตัวแสดง (blocking) นักแสดงใหม่หมดเพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างของห้องน้ำ และมีการใช้กระจกเพื่อสร้างสรรค์ซีนให้ดูมีมิติมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 34 ภาพจากฟุตเทจจริงในหนังซีนที่ 19
ภาพของฉากที่ออกแบบใหม่ตามสถานที่

ภาพที่ 35 ภาพการวางมุมกล้องและตัวแสดง

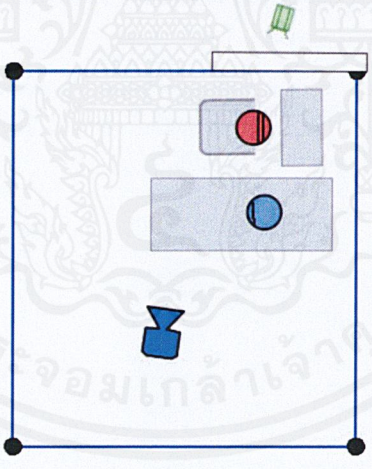
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำซีนที่ 41 ในวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2562

ข้าพเจ้าได้มีการปรับอารมณ์และความเข้าใจของตัวละครก่อนที่จะได้ให้นักแสดงลองเล่นจริงโดยเป็นตัวนักแสดงเองก่อนที่จะเป็นตัวละครเพื่อเชื่อมโยงตัวของนักแสดงและตัวละครเข้าด้วยกัน การแสดงในซีนจากภาพข้างต้นได้ คือซีนที่ตัวละครแม่ ต้องซักไปร้องไห้ไปในวาระสุดท้ายของชีวิต มีการลองแสดงในหลากหลายรูปแบบและใช้เวลานานกว่านักแสดงจะปรับการแสดงและอารมณ์ได้ เพราะความรู้สึกของซีนนี้มันมีหลากหลายความรู้สึกและต้องใช้สมาธิสูง ความยาวชอต (shot) จะยาวเป็นพิเศษเพราะมีการบันทึกภาพไปพร้อมๆกับการทำสมาธิของนักแสดง

ภาพที่ 36 ภาพจากฟุตเทจจริงในหนังซีนที่ 41

ภาพที่ 37 ภาพการวางมุมกล้องและตัวแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

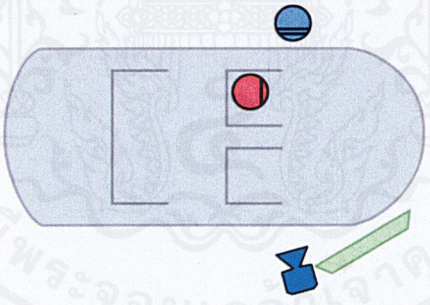
การถ่ายทำซีนที่ 13 ในวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2562

ซีนนี้เป็นซีนที่แม่ชักอยู่ในรถและตัวของเอ็มต้องให้แม่กัดนิ้วแทนใช้ช้อน ในซีนนี้ข้าพเจ้าได้ลองให้นักแสดงเล่นตามความเข้าใจโดยใต่จากเล่นน้อยไปจนถึงกระทั่งเล่นจนตัวละครเอ็มถึงกับตะโกนออกมาเสียงดังในช่วงแรกนักแสดงทั้งสองเล่นเข้าขากันได้ไม่ค่อยดีนักเพราะเพิ่งรู้จักกันได้ไม่นาน การถ่ายทำในส่วนนี้จึงต้องใช้เวลานานเป็นอย่างมาก และด้วยอากาศที่ร้อนจึงทำให้นักแสดงเอ็ม (รับบทโดย เอม) ป่วยกระทันหันและต้องหยุดพักไปเข้าโรงพยาบาล

การแก้ปัญหากลางกองของข้าพเจ้าจึงต้องแบ่งทีมงานเพื่อพานักแสดงไปโรงพยาบาลและเก็บภาพอินเสิท (insert) ในส่วนที่มีพร (แอปเปิ้ล) คนเดียวแทน

ภาพที่ 38 ภาพจากฟุตเทจจริงในหนังซีนที่ 13

ภาพที่ 39 ภาพการวางมุมกล้องและตัวแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มุมกล้องและขนาดภาพ

ข้าพเจ้ามักจะใช้มุมแคบเล่าเรื่องเพื่อที่จะส่งเสริมความรู้สึกอึดอัดที่ตัวละครทุกตัวมี แต่ไม่ลืมที่จะเก็บภาพกว้างเป็นมาสเตอร์ชอต (master shot) เพื่อให้เล่าเรื่องได้ทั้งซีนเสมอ

การเคลื่อนกล้องข้าพเจ้าจะแบ่งหลักเป็น 3 รูปแบบ

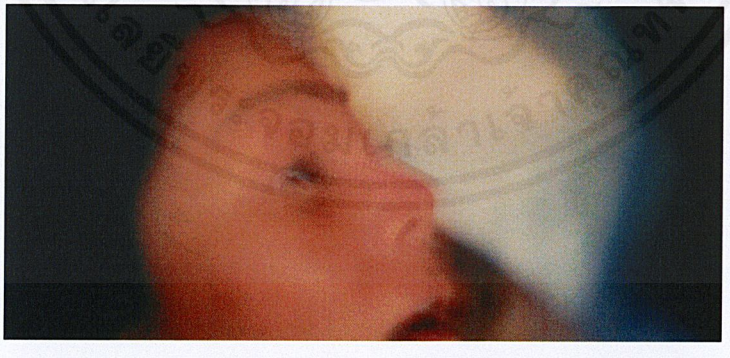
1.Hand Held (Shoulder rig) เพื่อเน้นความใกล้ชิดสมจริงเสมือนคนดูอยู่ในเหตุการณ์

2.Dolly (ronin) ข้าพเจ้าจะกำหนดแอคชั่นในการถ่ายทำในส่วนนี้มาอย่างชัดเจนเพื่อไม่ให้เสียเวลาในการถ่ายทำและได้ช่วงการเคลื่อนกล้องที่ไหลลื่นไม่สะดุด

3.Still (ขาตั้ง tripod) ในรูปแบบนี้ข้าพเจ้ามักจะใช้เพื่อเก็บภาพอินเสิท (insert) โทนภาพในบางช่วงมีการถ่าย low speed shutter ผสมเนื่องจากต้องการส่งเสริมอารมณ์ทางภาพที่อ่อนไหว ขุ่นมัว และสับสนในเวลาเดียวกันของตัวละครและมักจะใช้คู่กันกลับการเคลื่อนกล้องอย่างรวดเร็วเสมอ โดยเทคนิคนี้ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจจากภาพยนตร์เรื่อง Slumdog Millionaire ภาพยนตร์ของ Danny Boyle ปี พ.ศ.2551

ภาพที่ 40 ภาพจากเรื่อง Slumdog Millionaire

ภาพที่ 41 ภาพจากฟุตเทจจริงในหนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

การผลิตหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

ขั้นตอนการผลิตหลังการถ่ายภาพยนตร์เรื่องนี้มีความละเอียดอ่อนและพิถีพิถันอย่างมาก โดยหนังของข้าพเจ้ามีการใช้กล้องถึงสามตัวในการถ่ายทำ ได้แก่ Sony A7S III, Sony A6300 และ Sony Nex FS700 ซึ่งมีผลต่อการจัดการไฟล์ที่ไม่เหมือนกัน

Post Production มี 4 ขั้นตอนดังนี้

1.การลำดับภาพ (Editing)
2.การแก้สี (Color Grading)
3.การผสมเสียง (Sound Mixing)
4.เทคนิคพิเศษทางภาพ (Visual Effect)

การลำดับภาพ (editing)

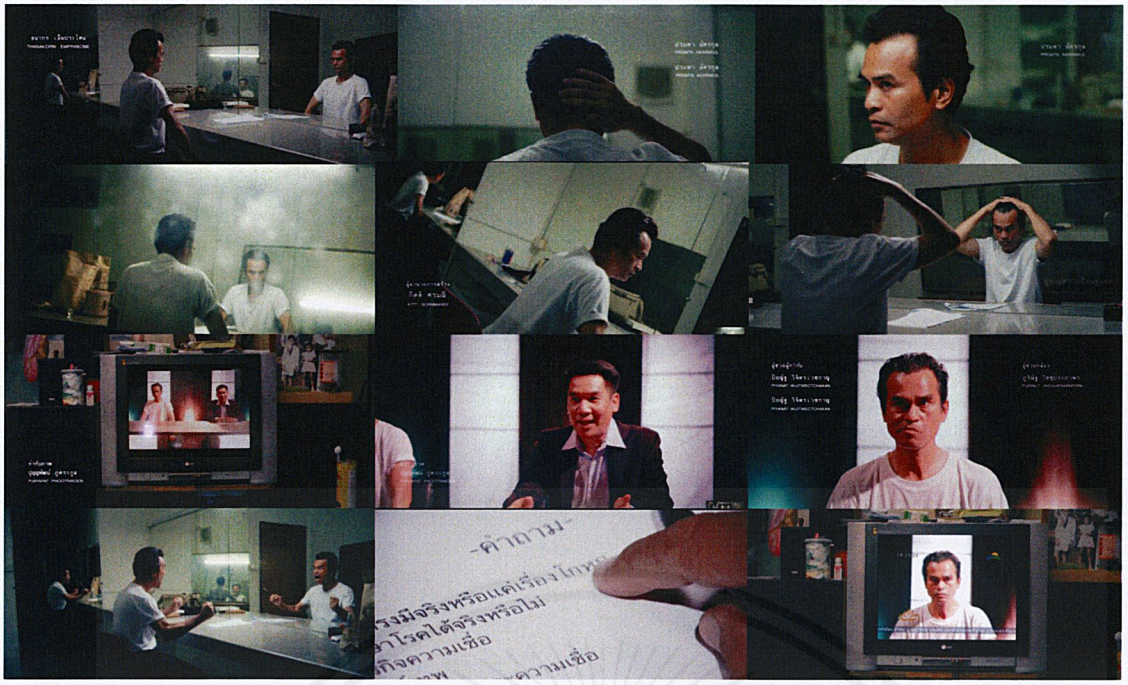
ด้วยความที่ตัวบทค่อนข้างเยอะและยาวข้าพเจ้าจึงเน้นการตัดให้กระชับเล่าเรื่องบางอย่างให้เร็วในขณะที่ช่วงที่ให้ความสำคัญก็จะเล่าช้า หลายช่วงที่ข้าพเจ้าใช้ดนตรีดำเนินเรื่องแต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ลืมที่จะใช้บรรยากาศในการเล่าเรื่องทำให้ตัวเรื่องมีไดนามิกไม่ช้าเร็วเกินไปตัวหนังมีจังหวะจะโคน ในช่วงแรกข้าพเจ้าประสบปัญหาเล่าทุกอย่างเร็วไปเพราะตามจังหวะดนตรีมากไป การแก้ปัญหาก็คือเล่าดนตรีให้น้อยลงผ่อนจังหวะให้มากขึ้นดั่งคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาที่บอกว่า ควรให้เสียงของบรรยากาศทำงาน และอย่าปล่อยให้เสียงของดนตรีหรือจังหวะตัดที่ไม่ลงมาทำลายความจริงและความคิดสร้างสรรค์ของหนัง

ไทม์ไลน์หลายช่วงของตัวภาพยนตร์ได้มีการเล่าตัดสลับเข้ามาช่วยเนื่องด้วยเหตุผลเพื่อการกระชับเหตุการณ์และส่งเสริมความวุ่นวายของเหตุการณ์ให้มากยิ่งขึ้น การเล่าไสตล์นี้จึงต้องเน้นความต่อเนื่องและความสอดคล้องของสองเหตุการณ์ซึ่งในบางช่วงของภาพยนตร์ข้าพเจ้าได้นำเอาวิธีการแมตช์คัต (match cut) มาใช้เพื่อส่งความสอดคล้องของสองเหตุการณ์

และเนื่องด้วยการถ่ายทำที่ต้องเว้นช่วงการถ่ายเป็นระยะเวลานานข้าพเจ้าจึงทำการตัดต่อแบบหยาบ(rough cut)ทั้งเรื่องไม่ได้ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องตัดเป็นฉากให้เสร็จสมบูรณ์แทนเสมือนการตัดต่อแบบละเอียด(fine cut)

ในขั้นตอนการตัดต่อแบบละเอียดจึงเป็นการเชื่อมภาพรวมของทุกฉากเข้าด้วยกันแทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 42 ภาพการตัดต่อฉากห้องส่ง

จากภาพในฉากแรกการตัดต่อแบบหยาบของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ตัดเล่าเรื่องราวของวรัญสลับกับตัวห้องส่งเพื่อเล่าเรื่องราวให้กระชับโดยใช้เพลงระทึกขวัญบ่งบอกโทนของเรื่อง ในฉากนี้บ่งบอกว่าวรัญเป็นคนไม่ปกติและพิธีกรต้องการจะพิสูจน์ให้ผู้ชมเห็นว่าวรัญเป็นร่างทรงของจริง พร้อมขึ้นชื่อเรื่อง

ในการตัดแบบละเอียดข้าพเจ้าได้เพิ่มชอตบางชอตเข้ามาเพื่อให้ซีนเปิดไม่สั้นเกินไปและเร้าอารมณ์ได้ดีขึ้น

ภาพที่ 43 ภาพฉากเอ็มพาแม่ไปโรงพยาบาล

เอ็มพาแม่มาโรงพยาบาล แม่ป่วยเป็นโรคลมชักเอ็มรู้สึกหงุดหงิดที่รักษามานานแต่ยังไม่หาย พยาบาลบอกว่าระวังโรคนี้ติดตามพันธุกรรม การตัดแบบหยาบและละเอียดของซีนนี้ไม่มีอะไรต่างกันมาก ข้าพเจ้าได้ตัดเล่าซีนนี้ให้ดู ธรรมชาติใช้ชอต(shot) น้อย และใช้เสียงบรรยากาศไม่ใช้ดนตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 44 ภาพฉากเอ็มชักครั้งแรก
เช้าวันรุ่งขึ้นระหว่างที่แม่ไหว้พระ มีเสียงดังขึ้นจากชั้นบนแม่เปิดประตูขึ้นไปข้างบนพบว่าเอ็มเป็นโรคลมชักตามพันธุกรรมคนข้างบ้านเดินเข้ามานำช้อนมามาให้เอ็มกัด

ภาพที่ 45 ภาพฉากคนข้างบ้านเล่าเรื่องไสยศาสตร์

ฉากคนข้างบ้านอธิบายว่าเป็นเรื่องเหนือธรรมชาติคนข้างบ้านเล่าเรื่องให้ฟังว่าโรคนี้ไม่น่าจะเป็นวิทยาศาสตร์แต่เป็นไสยศาสตร์ทั้งยังบอกให้ไปหาร่างทรง ช่วงตัดแบบหยาบจะมีการเล่าเรื่องที่เร็วเกินไป ช่วงตัดแบบละเอียดข้าพเจ้าจึงเพิ่มช่วงทีวีขึ้นมาเพื่อผ่อนจังหวะการเล่าเรื่องให้ช้าลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 46 ภาพฉากวรัญแสดงปาฏิหารย์

เอ็มเจอรายการทีวีร่างทรงฉายอยู่ในทีวีที่ร้านอาหารตามสั่ง

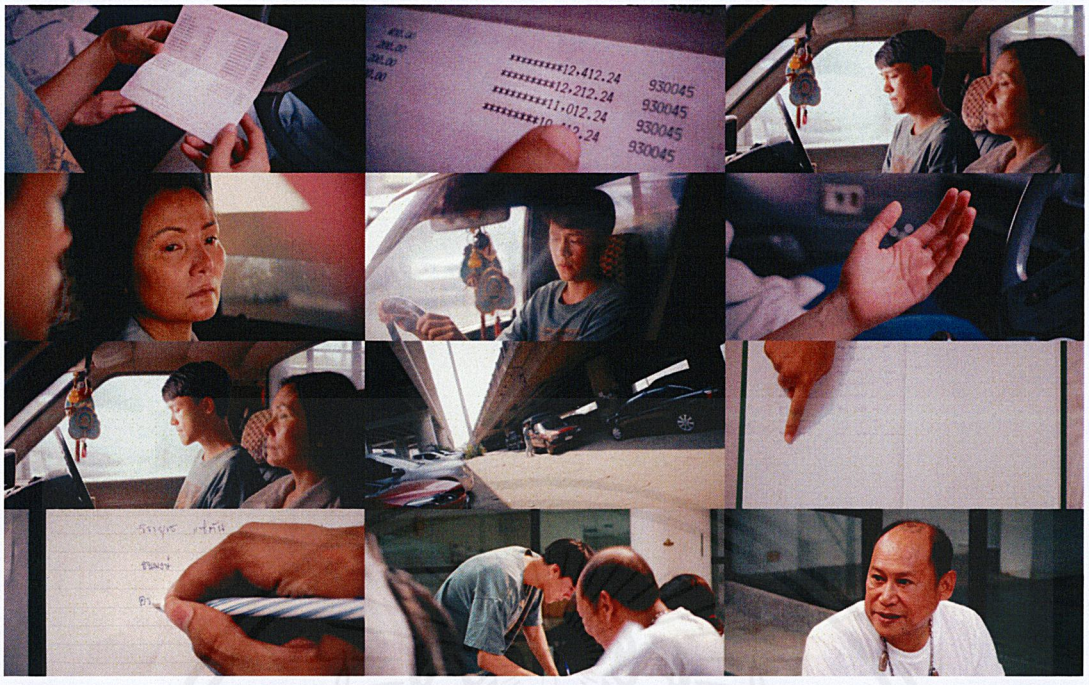
การตัดแบบเหยาบของฉากนี้มีการบอกเล่าส่วนของวรัญน้อย ในขณะที่ตัดแบบละเอียดข้าพเจ้าเน้นเล่าเรื่องราวของวรัญเพิ่มขึ้นให้คนดูรู้จักวรัญมากขึ้น

ภาพที่ 47 ฉากวรัญนำมีดมากรีดหน้า

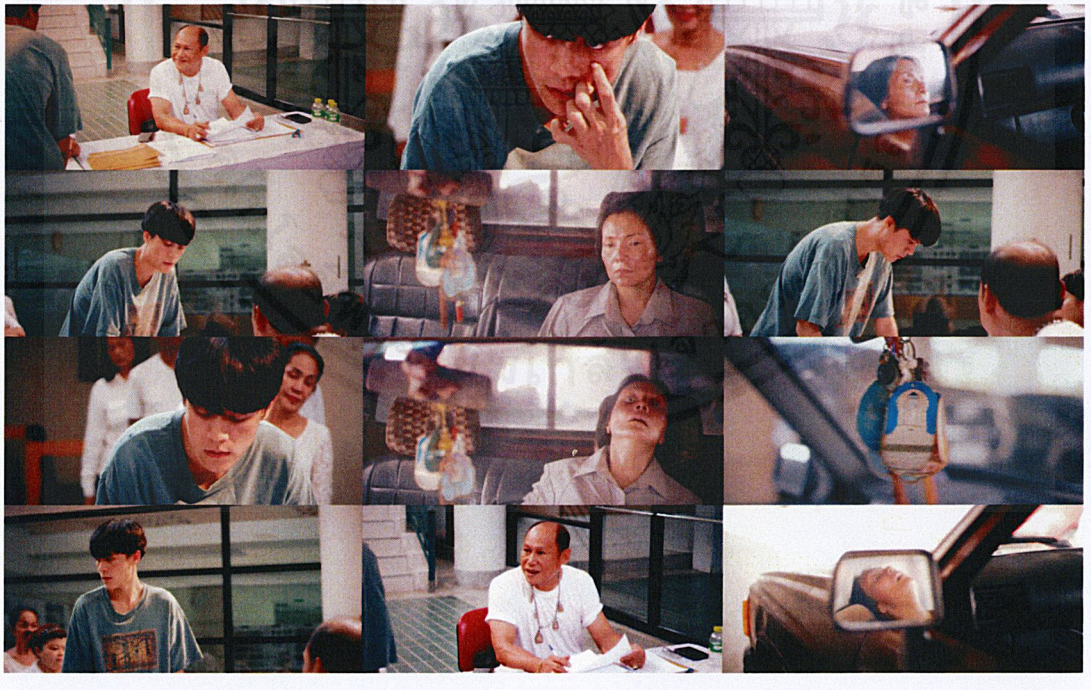
ตัดสลับกับวรัญที่แสดงปาฏิหารย์กลางรายการชาวบ้านที่ดูรายการอยู่ชักจูงให้เอ็มลองพาแม่ไปหาร่างทรงคนนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 48 ภาพฉากเอ็มตัดสินใจ

ข่าวลือกล่าวว่าค่ารักษาคนละหนึ่งหมื่นบาท เอ็มเปิดสมุดบัญชีดูพบว่าในสมุดบัญชีมีเงินเหลือหนึ่งหมื่นบาท เอ็มตัดสินใจที่จะเลือกรักษาตัวเองไม่ใช่แม่

ภาพที่ 49 ภาพฉากแม่ชักในรถ

ระหว่างที่เอ็มไปรักษาก็พบว่าค่ารักษาสองแสนบาทไม่ใช่หนึ่งหมื่นตัดสลับระหว่างการชักของแม่ในรถให้เห็นซึ่งความเห็นแก่ตัวของเอ็ม ในช่วงของการตัดละเอียดได้มีการตัดย่นย่อเหตุการณ์ในฉากให้สั้นลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 50 ภาพฉากช่วยแม่จากการชัก

เอ็มกลับมาหาแม่ด้วยท่าทางเครียด เขาเห็นแม่ชักอยู่ในรถเลยรีบวิ่งเข้าไปช่วยเขาพยายามหาวิธีไม่ให้แม่กัดลิ้นตัวเอง

ภาพที่ 51 ภาพฉากกัดนิ้ว

เขาจนปัญญาหันมามองนิ้วตัวเอง จนสุดท้ายเขาให้แม่กัดนิ้วด้วยความเจ็บปวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 52 ภาพฉากการตัดสินใจ

เอ็มรู้สึกเครียดเป็นอย่างมากเขานึกถึงคำของวรัญในทีวีก่อนที่จะตัดสินใจทำเรื่องไม่ดี ในการตัดละเอียดข้าพเจ้าได้มีการเพิ่มฉากของวรัญขึ้นมาเพิ่มเติมเพื่อให้คนดูเข้าใจจุดประสงค์ของตัวละครชัดเจนขึ้น

ภาพที่ 53 ฉากมินิมาร์ท

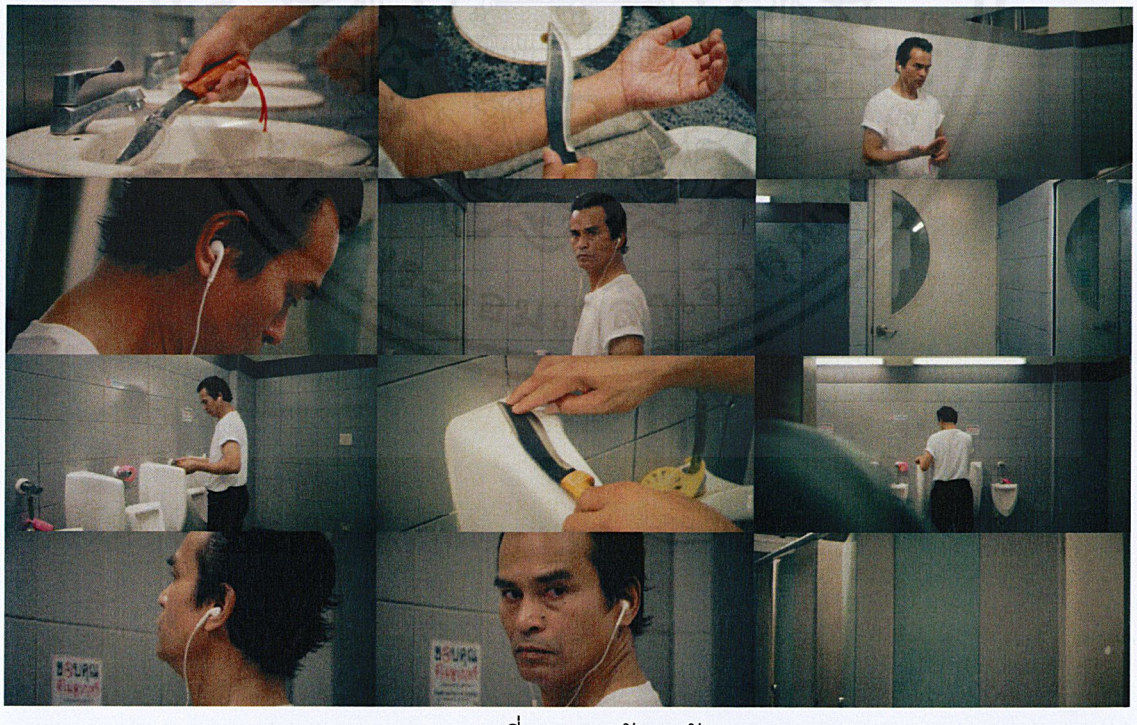
เอ็มซื้อหน้ากากจากมินิมาร์ท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 54 ฉากความจริงอีกด้านหนึ่ง

เอ็มใส่หน้ากากในรถต่อหน้าแม่ของเขา ในขณะเดียวกันวรัญที่ทำงานเหนื่อยล้างีบหลับในที่ทำงานเขาและถูกเจ้านายตำหนิ ฉากนี้แสดงมุมมองความเป็นมนุษย์ของตัวละครไม่ใช่เทพ

ภาพที่ 55 ฉากลักพาตัว

วรัญนำมีดมาทำความสะอาดในห้องน้ำก่อนจะรู้สึกว่ามีความผิดปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 56 ภาพฉากลักพาตัว

เอ็มแอบอยู่ในห้องน้ำวรัญเผลอทำมีดตก เขาก้มลงเก็บแต่บังเอิญเตะมีดเล่มนั้นเข้าไปในห้องน้ำที่เอ็มซ่อนอยู่

ภาพที่ 57 ภาพฉากลักพาตัว

วรัญเอื้อมมือเข้าไปหยิบมีดในห้องน้ำ หลังจากนั้นเอ็มฉวยโอกาสออกมาจากห้องน้ำ แล้วนำปืนทุบหัววรัญในที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 58 ภาพฉากโดนจับมาครั้งแรก

เอ็มนำกระดาษหนังสือพิมพ์มาปิดกระจกและขังวรัญในบ้าน เอ็มขู่ให้รักษาโรคให้เขา และแม่วรัญไม่ยอมและแสร้งทำตัวเป็นเทพในฉากนี้เน้นใช้ภาพแคบของวรัญเพื่อแสดงมุมมองความกดดันของวรัญ ในการตัดละเอียดข้าพเจ้าได้มีการตัดเสียงดนตรีออกและเล่าด้วยเสียงของบรรยากาศแทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 59 ภาพฉากคนข้างบ้านกับเมีย

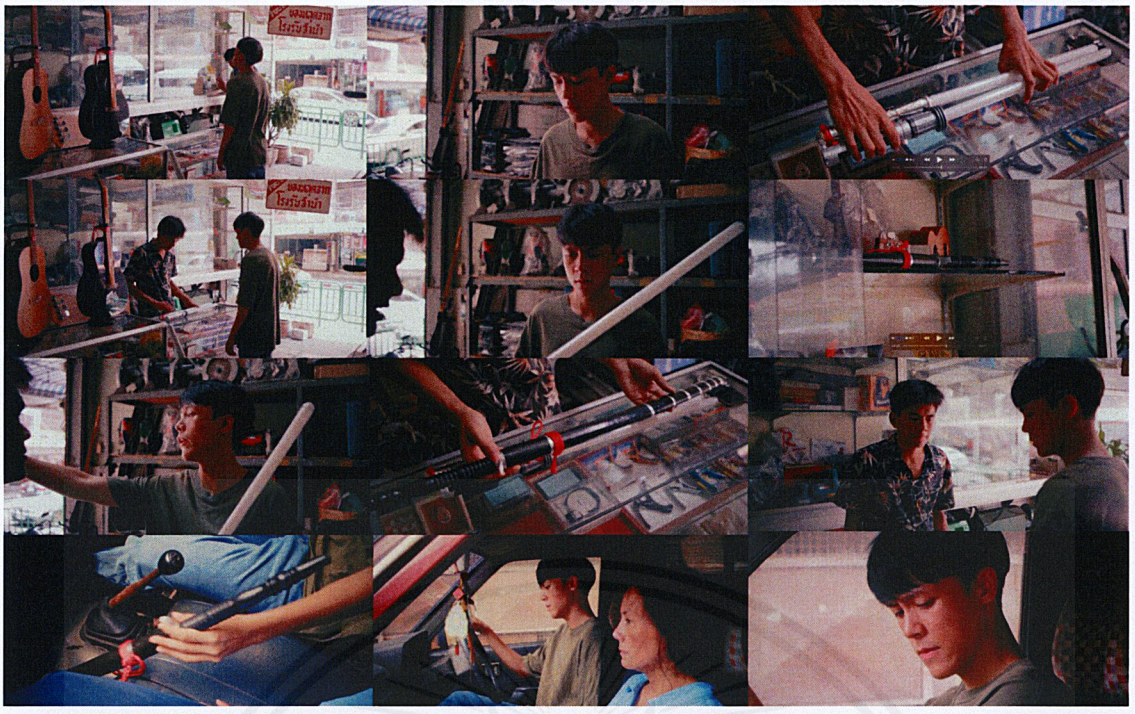
วรัญ เริ่มทรงเทพตัดสลับกับเหตุการณ์ที่คนข้างบ้านกำลังจะมีสัมพันธ์สวาทกับเมีย เพื่อเร่งเร้าอารมณ์ สุดท้ายวรัญออกอุบายว่าต้องรำดาบ

ภาพที่ 60 ภาพฉากเอ็มเดินทางไปซื้อดาบ

เอ็มให้วรัญกินข้าวกับปลากระป๋องก่อนเริ่มออกตามหาดาบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 61 ภาพฉากการซื้อดาบ

เอ็มซื้อดาบเสร็จแล้วนำเข้ามาในรถก่อนเหลือบไปมองที่แม่เอ็มเห็นภาพหลอนตัวเองเป็นแม่ ในฉากนี้ข้าพเจ้าดีไซน์การตัดให้ดูธรรมดาตัดสลับและค่อนข้างวางชอต(shot) นิ่งๆเป็นเวลานาน และใช้ความเงียบเป็นตัวช่วยบอกเล่าเรื่องราวความกลัวและกังวลภายในจิตใจของเอ็ม

ภาพที่ 62 ภาพฉากรำดาบ

เอ็มนำดาบมาให้วรัญพร้อมเปิดเพลงรำไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

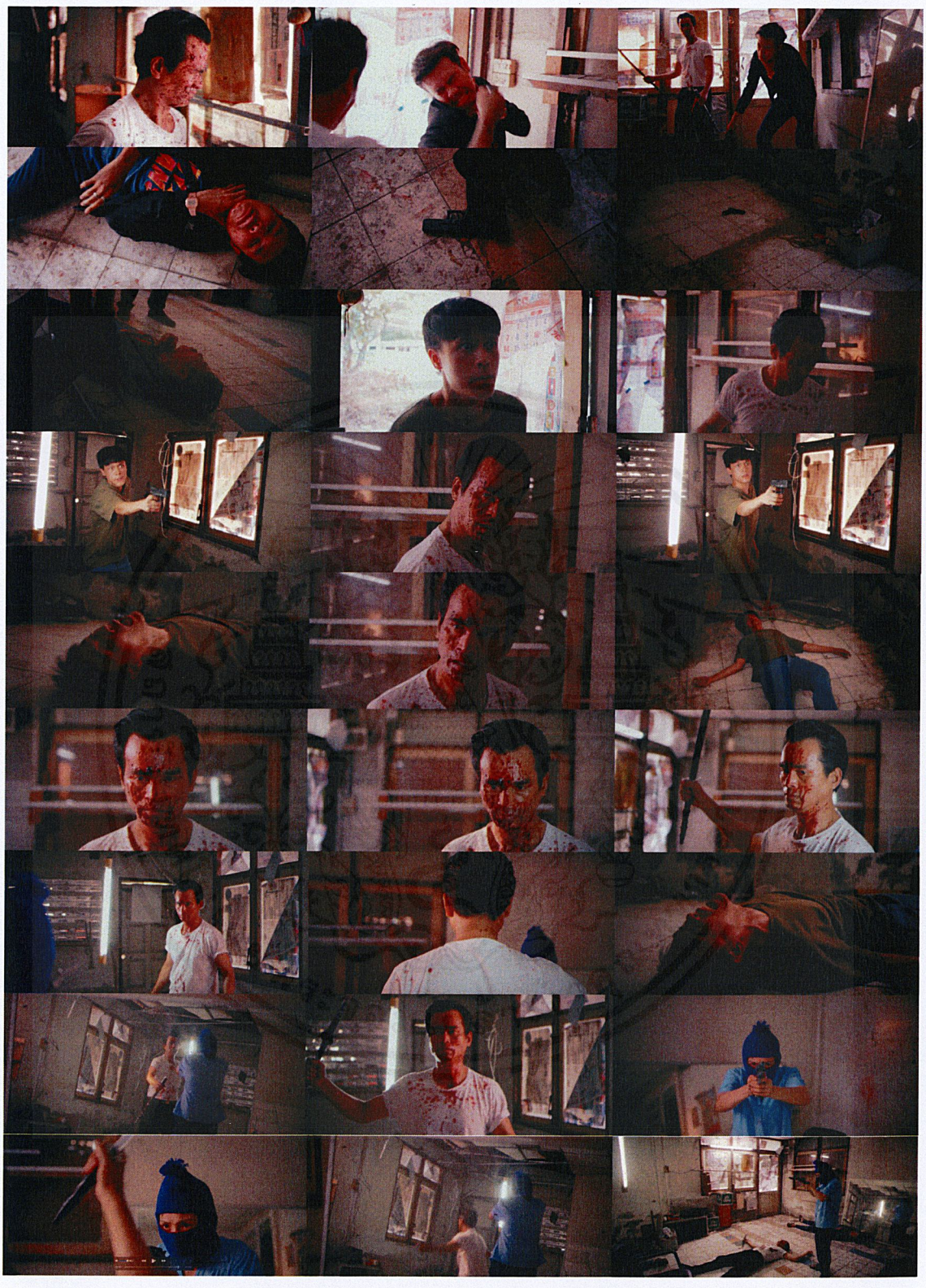

ภาพที่ 63 ภาพฉากรำดาบ
ระหว่างที่วรัญรำดาบแกงค์ทวงหนี้ก็บุกมา เอ็มออกไปข้างนอกในขณะที่แม่เฝ้าวรัญ

ภาพที่ 64 ภาพฉากหลบหนี
วรัญแอบหยิบช้อนจากที่เคยใช้กินปลากระป๋องมาตัดเชือกแล้วหยิบดาบเตรียมฟัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 65 ภาพฉากไคลแม็กซ์ (climax)

วรัญฟันผิดคน เอ็มรีบหยิบปืนขึ้นจ่อวรัญก่อนที่อาการลมชักจะกำเริบระหว่างที่เอ็ม

อาการกำเริบแม่หยิบปืนขึ้นมายิงวรัญแทนจนวรัญล้มลงตาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 66 ภาพฉากแม่ตายด้วยโรคลมชัก
เอ็มพาแม่หนีไปตามโรงแรมจิ้งหรีดต่างๆจนสุดท้ายแม่ก็ตายอย่างสงบด้วยโรคลมชัก

การแก้สี (Color Grading)

ข้าพเจ้าได้มีการย้อมโทนของไฟล์ดิจิทัลให้เป็นโทนของฟิล์มสมัยก่อนเป็นหลักเนื่องจากความต้องการให้หนังดูเป็นโทนไทยเก่าๆมีความคลาสิคและแนวภาพไสตล์นี้น่าจะเข้ากับโทนเรื่องแบบนี้และลักษณะตัวละครแบบนี้ โทนที่ข้าพเจ้าเลือกใช้คือโทนเขียวอมเหลือง เพื่อให้หนังดูมีความทริลเลอร์อึมครึม ลึกลับและน่ากลัว

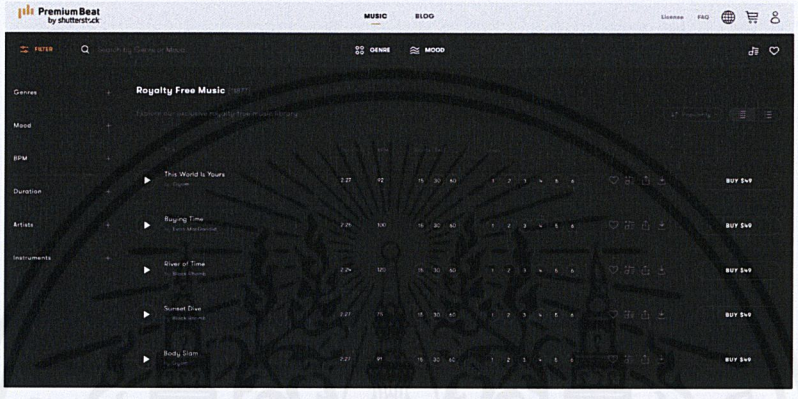
ภาพที่ 67 ก่อนและหลังการแก้สี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การผสมเสียง (Sound Mixing)

ด้วยความที่ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ดราม่าทริลเลอร์ การผสมเสียงจึงเป็นเรื่องสำคัญ ข้าพเจ้าได้ทำการวางดนตรีหลัก และเสียงของหนังเป็นกลอง percussion และกลองพิธี เพื่อเรียกความระทึก เร้าอารมณ์ในขณะเดียวกันก็ยังไม่ทิ้งกลิ่นอายของความเชื่อในพิธีทางไสยศาสตร์โบราณ

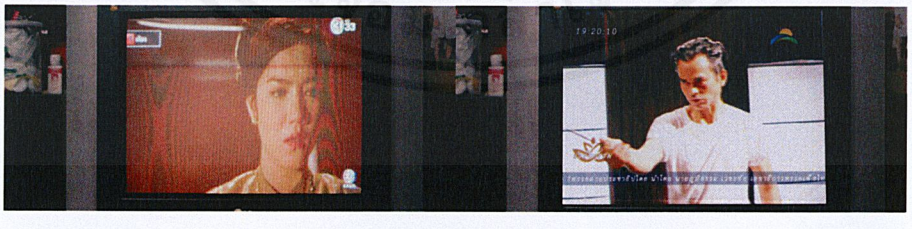
ดนตรีส่วนใหญ่ในเรื่องข้าพเจ้าเลือกใช้เพลงจากเว็ปไซต์ premium beat เนื่องจากดนตรีจากเว็ปไซต์นี้มีโทนของภาพยนตร์สูงทั้งยังสามารถปรับจังหวะเองในเพลงต่างๆที่เราเลือกใช้ได้

ภาพที่ 68 ภาพจากเว็ปไซต์ premium beat

เทคนิคพิเศษทางภาพ (Visual Effect)

เทคนิคพิเศษทางภาพส่วนใหญ่จะเป็นการใช้ cg เพื่อแมทที่วีเข้ากับรายการร่างทรงโดยแนวคิดหลักของข้าพเจ้าคือต้องทำยังไงก็ได้ให้ใกล้เคียงความจริงมากที่สุด
โดยวิธีการก็คือการถ่ายทีวีที่มีลักษณะของแสงในสถานที่นั้นๆจริงแล้วนำไฟล์รายการที่มีมาแมทแสงให้ตรงกับความจริงที่สุด

ภาพที่ 69 ภาพก่อนและหลังการแมท (match)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

ภาพยนตร์เรื่องเทพเจ้าจำแลง “THE SHAPE OF GOD” เป็นเหมือนบทสรุปการเรียนรู้ตลอด 4 ปีของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เจอปัญหาทุกอย่างรายล้อมมามากกว่าโปรเจคอื่นใดมันได้พิสูจน์ว่าจริงๆแล้วข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ทั้งหมดมาแก้ไขปัญหาได้หรือไม่

ตลอดเวลาโปรเจคนี้มันใหญ่คับอกข้าพเจ้ามาตลอด ข้าพเจ้าคิดเสมอว่ามันต้องเป็นโปรเจคที่ดีที่สุดสิ คิดว่านี้ต้องประกาศความเป็นตัวตนของข้าพเจ้า ท้ายที่สุดเพราะกระบวนความคิดแบบนี้มันทำให้ข้าพเจ้ากับเจอปัญหาที่ใหญ่ที่สุดก็คือตัวของข้าพเจ้าเอง และมันก็ได้ทำให้ทุกอย่างช้าไปหมดโดยสิ้นเชิง ทุกคนต้องรอข้าพเจ้าอยู่เสมอ และข้าพเจ้าก็ไม่ได้รู้สึกรีบร้อนอะไรเพราะเหตุผลในใจของข้าพเจ้าคือ “ฉันต้องทำมันให้ดีที่สุดก่อน ฉันต้องพอใจกับมันมากที่สุดก่อน” และนี้คือจุดผิดพลาดในการทำโปรเจคนี้ของข้าพเจ้า การทำอย่างนี้คือการปลูกฝังนิสัยที่แย่และไม่เป็นอาชีพ แน่นอนว่าเมื่อ ข้าพเจ้าฉายบางซีนให้คนรอบข้างหรือแม้อาจารย์ที่ปรึกษาดูและได้เสียงตอบรับที่ดีข้าพเจ้ายิ่งคิดว่ามันเป็นสิ่งที่ถูกต้องและยังทำมันต่อไม่จบไม่สิ้น สุดท้ายมันทำให้ข้าพเจ้าเห็นแค่เพียงภาพเล็กๆของหนังเรื่องนี้เท่านั้นทั้งๆที่ใจความสำคัญของการกำกับจริงๆคือการมองภาพรวมของมัน

การแก้ไขในเรื่องนี้ของข้าพเจ้ามันอยู่ที่ใจของข้าพเจ้าเอง จริงๆแล้วมันเป็นแคโปรเจคหนึ่งเท่านั้นและอย่างที่อาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้าพูด “โปรเจคนี้ไม่ใช่โปรเจคสุดท้ายโปรเจคที่ดีที่สุดมันไม่มีอยู่จริงหรอก”

สิ่งสำคัญอีกอย่างที่ข้าพเจ้าได้เรียนรู้จากตัวโปรเจคนี้มันคือการทำหนังให้มีคุณค่าตลอดมา ข้าพเจ้ามีความเข้าใจผิดมาตลอดว่าต้องทำหนังตลก ทำหนังสนุก เพื่อที่จะได้เช็คคนดูในโรง หรือในห้องตรวจได้ทันทีแต่จริงๆแล้วเรื่องพวกนั้นกลับเป็นเรื่องที่ผิวเผินมากๆ
โปรเจคนี้มันสอนตัวข้าพเจ้าจริงๆว่าการทำหนังที่มีคุณค่า และมีความจริงอยู่ในนั้นมันอาจจะไม่ได้ยกระดับจิตใจคนได้ขนาดนั้น แต่มันยกระดับจิตใจข้าพเจ้าในฐานะคนเล่าเรื่องได้ก็นับว่ามีค่ามากๆ

ปัญหาในกระบวนการก่อนถ่ายทำ

ข้าพเจ้าเป็นคนที่อยากจะให้บทมันออกมาดีมากๆเสมอเพราะยึดติดว่าทุกอย่างมันต้องออกมาจากบท มีการแก้บทอยู่หลายต่อหลายครั้ง และกระบวนการนี้สำหรับข้าพเจ้ามันเป็นเหมือนการ ย่ำอยู่กับที่ซ้ำไปซ้ำมารู้สึกว่ายิ่งเดินเหมือนยิ่งแย่ กลัวคำคอมเม้นไม่ดีหลายครั้งมันก็ทำให้กดดันเพราะอยากให้มันออกมาดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแก้ปัญหาของข้าพเจ้าก็คือพยายามกล้าที่จะเดิน กล้าที่จะเขียน สุดท้ายแล้วบทมันไม่ได้ดีในร่างเดียวแน่ และหนังไม่ได้ดีได้แค่บท แต่มันยังมีอย่างอื่นอีกอย่างการถ่ายทำ และการตัดต่อ

ปัญหาในกระบวนการถ่ายทำ

ข้าพเจ้าเจอปัญหาจากการถ่ายทำเยอะอย่างไม่น่าเชื่อ จนบางครั้งแอบคิดว่าเป็นเพราะเราเล่นเรื่องความเชื่อความเชื่อเลยเล่นเรา ไม่ว่าจะเป็นเจอของจริงกลางกองนักแสดงคิวไม่ว่างกระทันหัน นักแสดงไม่สบาย รถชน หรือแม้แต่เจอกับคนเมาอาละวาด ปัญหาจากการถ่ายทำจริงๆมีน้อยมากหาก แต่เกิดจากปัจจัยภายนอกซะมากกว่าและแน่นอนว่าสิ่งที่แก้ปัญหาได้ก็คือสติ ปัญหาบางปัญหาที่เราแก้ไม่ได้เราต้องมีสติพอที่จะรู้ได้ว่าต้องให้ใครแก้ และแก้ให้ถูกวิธี

ปัญหาในกระบวนการหลังถ่ายทำ

ปัญหาในกระบวนการนี้ของข้าพเจ้านับว่าเป็นภัยเงียบเลยก็ว่าได้เนื่องจากข้าพเจ้าถ่ายทำช้าการตัดรวมให้ครบทั้งเรื่องเลยเป็นไปได้ช้าตามกัน เห็นภาพรวมของหนังไม่ได้สักทีและมันทำให้ระยะเวลาการเสร็จงานล่วงเลยไม่สมบูรณ์และแก้ไขตัวงานได้ยากมาก

วิธีการแก้ปัญหาก็คือต้องทยอยแก้ทีละนิดน้อย ทำได้เพียงตัดต่อส่วนที่มีอยู่ของหนังให้ดีและสมบูรณ์ก็เท่านั้นสุดท้ายแล้วเมื่อตัดหนังเต็มจริงๆก็ต้องปรับจังหวะหนังใหม่อีกรอบ

ข้อเสนอแนะ

ข้าพเจ้ารักงานนี้มากๆ และหลายครั้งมันทำให้ข้าพเจ้าลืมที่จะรักคนอื่นบ้าง มันเป็นเรื่องสำคัญที่ข้าพเจ้าเพิ่งตาสว่างหลังทุกอย่างใกล้จะจบ และพร้อมจะพูดเปิดอกเป็นความรู้ต่อผู้ที่ได้อ่านการทำงานหนังคนเดียวมันเป็นไปไม่ได้จริงๆ นี่เป็นอีกบทเรียนสำคัญของการทำโปรเจคนี้ การดูแลคนรอบข้างนั้นสำคัญมาก การช่วยเขาช่วยเรามันเป็นเรื่องที่มองข้ามไม่ได้ หลายครั้งข้าพเจ้าลืมที่จะยื่นมือเข้าไปช่วยคนอื่นบ้างเพราะมัวแต่ทำโปรเจคของตนเอง บ้างก็อ้างว่าไม่มีใครขอให้ช่วย แต่สิ่งสำคัญคือเราควรต้องมีสัมพันธ์ไมตรีกับคนอื่นบ้าง คำพูดหนึ่งของอาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้ากล่าวว่า เราจะกลายเป็นคนเก่งแต่โดดเดี่ยวไม่ได้ วันหนึ่งต่อให้โปรเจคนี้มันออกมาดีมากๆ ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงมากๆ มันคุ้มกันมั้ยที่จะเอามิตรภาพมาเดิมพัน วันหนึ่งจะมีคนมาแสวงหาแต่ผลประโยชน์พอหมดประโยชน์ก็ไม่มีเยื่อใยต่อกัน มันเป็นถ้อยคำที่ฟังแล้วถึงคิดได้ว่าความสัมพันธ์ของคนรอบข้างมันสำคัญแค่ไหน สิ่งที่ทำได้คือแค่นั่งกินข้าวด้วยกันแล้วเคลียใจซะก่อนที่จะแยกย้ายกันออกไปทำงานข้างนอก

จุดประสงค์แรกของการทำโปรเจคนี้ของข้าพเจ้าคือการทำให้งานดีก้าวจากระดับมหาลัยสู่ความเป็นมืออาชีพจริงๆสักที แต่กลับกันงานนี้มันแค่สอนให้ข้าพเจ้ารู้ถึงความผิดพลาดทั้งหลายและจะไม่ทำพลาดซ้ำ ในคราวที่ข้าพเจ้าออกไปเป็นมืออาชีพต่างหาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

พีรชัช โตสัมพันธ์มงคล.,(2561).ร่างทรงในมุมที่ไม่เคยรู้.สืบค้น: https://ngthai.com/cultures/13172/spirit-medium/

จารวี อู่พิทักษ์.,(2561).ร่างทรงในสังคมไทย.สืบค้น:https://today.line.me/th/pc/article/

บทความเรื่องฉลาดเกมส์โกง สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน พ.ศ. 2561
http://www.metalbridges.com/chalardgamesgoeng-gdh-2017/

เว็ปไซต์ IMDB
https://www.imdb.com/

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ –สกุล	นาย ปฏิคม ลาภาพันธุ์
ที่อยู่	33 ถ.พระยาพิบูลย์ ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา 95000
โทรศัพท์	083-6536246
E-mail	jeffgoodza@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2557	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแสงทองวิทยา
พ.ศ. 2561	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน

พ.ศ. 2558	ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “stranger zombie”
พ.ศ. 2559	ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “หลุมที่ 8”
พ.ศ. 2559	ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “thai ghost documentary”
พ.ศ. 2559	ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ถอยหลังเที่ยว”
พ.ศ. 2559	ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “red punk”
พ.ศ. 2560	ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “วายร้ายพันธ์ร็อค”
พ.ศ. 2560	โฆษณา “ยาดม wind”
พ.ศ. 2560	ภาพยนตร์สารคดีสั้นเรื่อง “la-blind”
พ.ศ. 2560	ภาพยนตร์สารคดีสั้นเรื่อง “lord liar boots documentary”
พ.ศ. 2561	ภาพยนตร์สารคดีสั้นเรื่อง “long khun teaser”
พ.ศ. 2561	โฆษณา “art ground 04 video”
พ.ศ. 2561	โฆษณา “kmitl dream believe dare do”
พ.ศ. 2561	ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “เทพเจ้าจำแลง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้